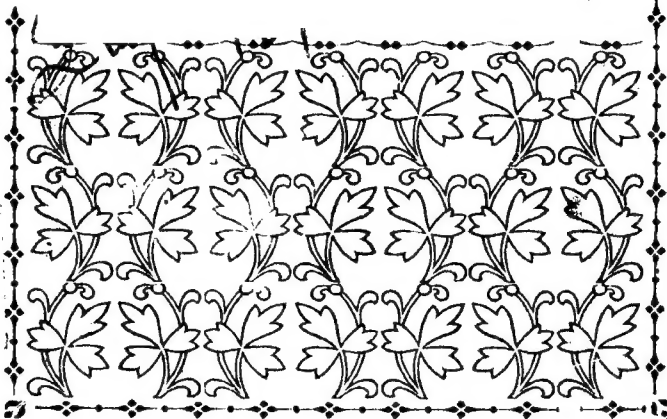

।वन्नेत, शिक्षक

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुजराती कॉपीराइट विभाग]

अनुक्रमांक ७८२३ वार्क

पुस्तकानुं नाम लपनेत शि.मु.३

विषय प्र८४५३: ४१३

નવજોત્ શિક્ષક,

પાંચમી આવૃત્તિ.

અવસ્તા-જરથુરત્રહે દુએનાંમ યજમધદે.

અર્થ :—અશો જરથોસ્તની દીન તરફ અમે
માનની નજરથી જોઈએ છીએ.

(ઇ. હા ૧૬ ફે. ૨ જી.)

કર્તા :—એરવદ બરજોરજ એરચજ બજ
તે

ધી જમશેદજ નશરવાનજ પીતીત પારસી આરકુનેજન્દ
ધર્મશિક્ષક.

કર્મીત ૮ આના.

જરાત વિદ્યાપીઠ
અમદાવાદ

જરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ

આ પુસ્તક

ધી જમશેદજી નશરવાનજી પીતીત પારસી
ઑરફનેજ કૌપટન પ્રિંટીંગ વર્કસ, નં. ૧૪૧,
લાલબાગ, પરેલ, મુંબઈમાં મી. મેહરજી
બેહરામજી મીક્ષાવાલાએ છાપ્યું છે
અને એરવદ બરબોરજી એરચજી
બજાએ, નં. ૧૪૧, લાલબાગ,
પરેલ, મુંબઈ મધે
પ્રગટ કીધું.

પુણાસો

આ નવજ્ઞેત શિક્ષક ચોપડી પેહલવેહલી
ચજદેજરદી ૧૨૬૮ નાં સાતમાં છપાવ્યા પછી
તેની બીજી આવૃત્તિ ૧૨૭૧ માં, ત્રીજી આવૃત્તિ
ચજદેજરદી ૧૨૭૩ માં, ચોથી આવૃત્તિ ચજદે-
જરદી ૧૨૮૦ માં છપાઇ હતી તથા આ ૫ મી
આવૃત્તી છપાવવામાં આવી છે. અવસ્તા શુદ્ધ
જ્ઞેય અને જોડા અક્ષરોથી છાપ્યા છે. તેમજ
દરેક ભણતરનો સાર ભણતરની તુરત નીચે
આપ્યો છે. ધર્મજ્ઞાનને લગતા પાઠો ભણતરની
સેવટે સવાલ જવાબનાં રૂપમાં આપ્યા છે.
ચોપડીનું કદ બદીઆનના ખીસામાં રહી શકે
એવું કરવામાં આવ્યું છે. આ ચોપડી જેમ
નવજ્ઞેત થનારાં બાળકોને તેમજ મોટી ઉમરના

દીનદાર જરથોસ્તીઓને શુદ્ધ બણવા અને ધર્મ જ્ઞાનને લગતા પાઠો મનન કરવા જોગ છે. ધણીએક નિશાળોમાં આ ચોપડી “ટેક્સ્ટ બુક” તરીકે ચાલે છે. એની આગળી ચાર આવૃત્તિઓ માટે નામીયા અવસ્તા ભાષાના સ્કોલરો અને વિદ્વાન દસ્તુર સાહેબોએ ઉત્તમ મત આપેલું તે આવૃત્તિઓમાં નોંધાયેલું છે.

શુદ્ધ વાંચવાની સમજ.

આ ચોપડીમાં જોડા અને ખોડા અક્ષરો લખેલા છે જેથી વિદ્યાર્થીઓ અને ખીજા બણનારાઓ સ્પષ્ટ ઉચ્ચારથી બણી શકે. આ ચોપડીમાં વ્યંજનની નીચે આવે કાપો કાહડવામાં આવ્યો છે તે દેખાડે છે કે એ વ્યંજનમાં અ નથી. અર્ધમ એ શબ્દમાં મની નીચે

એક કાપો મુકવામાં આવ્યો છે તે દેખાડે
 છે કે એ મ ખોડો છે એટલે અ વગરનો છે.
 અષ્મનો ઉચ્ચાર Ashem કરવો પણ
 Ashema નહીં કરવો. તેજ પ્રમાણે મજ્ઞનો
 ઉચ્ચાર Mazda કરવો પણ Mazada અથવા
 Mazd નહીં કરવો. જે વ્યંજનની નીચે આવે
 કાપો નહીં હોય તેને અ સાથનો આખો શબ્દ
 વાંચવો. જેમકે દીદરેષતા એ શબ્દમાં દ અને
 ષ આખા અક્ષરો છે એને Didreshta નહીં
 પણ Didareshtâ વાંચવો.

જ ની નીચે એક મીડું કહાડીને જ એ
 પ્રમાણે લખેલો હોય તેને ફારસીના જે અથવા
 ઇંગ્રેજ Z ના જેવા ઉચ્ચાર થી વાંચવો. તથા
 જ ની નીચે ત્રણ મીડાં કહાડેલાં હોય તો તેવા
 જ નો ઉચ્ચાર ઇંગ્રેજ Azure ખેલમાં જેવો

૪ નો ઉચ્ચાર થાયછે તેમ કરવો. જ નીચે કંઠ
 મીઠું નહી હોય ત્યારે તેનો ઉચ્ચાર જમશૈઃ
 શબ્દ બોલતાં જેમ જનો ઉચ્ચાર કરીએ છીએ
 તેમ કરવો. ૬ એ અક્ષરનો ઉચ્ચાર સંસ્કૃત
 ઙ ના જેવો કરવો. જેમકે વઙ્હૅઉશ Vang-
 hêush, મનઙ્હા Mananghâ વગેરે. જે
 અક્ષરને માથે ં આવે માત્ર કહાડેલો હોય
 તેનો ઉચ્ચાર ંના જેવો કરવો જેમકે અઙ્હુરંમ
 શબ્દમાં રં નો ઉચ્ચાર ઇંગ્રેજી Ram (રંમ)
 શબ્દમાં રંનો ઉચ્ચાર જેવો થાયછે તેવો
 કરવો. યાઁ શબ્દમાં ંનો ઉચ્ચાર ઇંગ્રેજી
 Not—નાટ શબ્દમાં જેમ ંનો ઉચ્ચાર
 કરીએ છીએ તેમ કરવો.

ચઙ્ઙેઙરદી ૧૨૮૮

ઈ૦ સ૦ ૧૯૧૮

} બ૦ એ૦ બાળં.

સાંકળ્યુ.

			સફે.
અષેમ વેહ	તથા તેનો સાર...		૧
યથા અહ વધર્યો	" " ...		૧
કેમના મઝદા	" " ...		૨
નીરંગે કુસ્તી ખસ્તન	" " ...		૪
જસમે અવડ્હે મજદ	" " ...		૭
નીરંગે ગંગોમીઝ	" " ...		૯
સરોથ ખાજ	" " ...		૯
અહમાધ રએશ્ય	" " ...		૧૪
હજડ્રેમ્	" " ...		૧૫
જસ મે અવડ્હે મજદ	" " ...		૧૬
કેરફેહ મોજદ	" " ...		૧૭
હોથખામ	" " ...		૧૮
હાવન્ ગેહ	" " ...		૨૪

રપિથ્વન્ ગેહ	તથા તેનો સાર ...	૩૦
ઉજ્જરન્ ગેહ	„ „ ...	૩૬
અર્ધવિસરૂઝ્મ ગેહ	„ „ ...	૪૨
ઉશહેન ગેહ	„ „ ...	૫૦
પુરશેદ નીઆએશ	„ „ ...	૫૫
મેહેર નીઆએશ	„ „ ...	૬૬
દોઆ નામ સેતાયશને	„ „ ...	૮૦
ચારે દિશાનો નમસ્કાર	„ „ ...	૮૫
માહ બોખતાર નીઆએશ	„ „ ...	૮૬
અરોહસુર્ ન આએશ	„ „ ...	૯૯
આતથ નીઆએશ	„ „ ...	૧૦૯
પતેત પશેમાની	„ „ ...	૧૨૫
દીનનો કલ્મો અવરતા બાપામાં	„ „ ...	૧૪૮
દીનનો કલ્મો પાજદ જુબાનમાં	„ „ ...	૧૫૪
નમસ્કાર ચેરાગંનો	„ „ ...	૧૫૫

બાજ જમવાની	તથા તેનો સાર ...	૧૫૭
દોઝા તંદરોસ્તી	” ” ...	૧૫૮
ત્રીસે રોજનાં નાંમ	...	૧૬૧
બારે મહીનાનાં નાંમ	...	૧૬૩
છ ગહમ્યારનાં નાંમ	...	૧૬૪
પાંચ ગાથાનાં નાંમ	...	૧૬૧
હમકારાનાં નામ	...	૧૬૫

ભાગ ૨ જો ધર્મ જ્ઞાન,

ખોદા	૧૬૬
જરથુસ્ત્ર	૧૭૪
જરથોશતી	ધર્મમાં મુખ્ય ફરમાનો	...	૧૮૧
અષોધ	૧૮૬
નવજોત ક્રિયા	૧૯૦
સુદરેહ કુસ્તીની ખુબી	૧૯૭

			સફે.
ઝેહેસ્ત અને દોઝખ	૨૧૦
ચજદ, અમપારપદ, જશન	૨૧૬
ખોરશેદ	૨૩૧
આતશ	૨૩૭
પાણી	૨૫૨
હવા	૨૫૯
જમીન	૨૬૫
ઉરવર	૨૭૪
ગોરપદ	૨૮૧
સચ્ચઈ	૨૮૭
ધર્મ	૨૯૮
સખાવત	૩૧૦
નવજોત ક્રિયાની ટુંક સમજણ	૩૧૭
ખોદાને અરજ (કવિતા)	૩૨૨
મોનાજાત	૩૨૫
“ હૈએ હમે જરથોસ્તી ! ”	૩૨૯

અનામે યજ્ઞે બક્ષાયંદેહ
બક્ષાયશ્ચગરે મેહુર્બાન્.

અર્ષમ્ વૌહૂ.

અર્ષમ્ વૌહૂ વહિશત્તમ અસ્તી,
ઉશતા અસ્તી ઉશતા અહમાધ,
હ્યત અપાધ વહિશતાધ અર્ષમ્.

અર્ષમ્ વૌહૂનો સાર.

સઉથી ઉતમ દોલત સરચાઈ છે. જે માણસ સાચું બોલે
અને સફાઈ સુધડાઈ જાળવે તે ખરું સુખ ભોગવે છે.

યથા અહૂ વધર્યો.

યથા અહૂ વધર્યો અથા
રત્નશ અપાત ચીત હયા;

વહુહેઉશ દજદા મનહુહો બ્યઅંથન-
 નાંમ અહુહેઉશ મજદાધ,
 ખશાંમચા અહુરાધ આ યિમ
 દ્રેગુખચો દદત વાસ્તારેમ.

(યથા અહ વધ્યોનો સાર.)

આપણુ સમજાવ્યાએ જોદાની ખુશી પ્રમાણે ચાલવું. ગરીબ
 તથા અશક્તોને મદદ કરવી. ડાહ્યાં આદમીઓ સરચા-
 ધથી તે પ્રમાણે ચાલે છે, જ્યો જોદાતાલા તેઓને ઉંચી
 મનશક્તિની ખસેશ કરે છે.

કેમના મજદા.

કેમ ના મજદા

મવધતે પાયૂમ દદાત;

હાત મા દ્રેગવાઓ

દીદરેષતા અએનહુહુ;

અન્યેમ શ્વહમાત

આથ્રસ્યા મનહુહુસ્યા,

યયાઓ બ્યઓથનાઇશ
 અવેમ ધ્રઓશતા અહુરા,
 તાંમ મોઇ દાંસ્તવાંમ
 દએનયાઇ ક્રાવઓઆ.
 કે વેરેઐમ-જા, શ્વા
 પોઇ સેન્ગહા યોઇ હેન્તી,
 ચીથ્રા મોઇ દાંમ
 અહૂમ-ખિશ રતૂમ ચીજ્જદી,
 અત હોઇ વોહૂ
 સેરઓપો જન્તૂ મનહહા,
 મજદા અહૂમાઇ યહૂમાઇ
 વધી કહૂમાઇ ચીત્ર.

પાત-નો તખીખ્યનતત પધરિ, મજદા-
 ઓસ્ય આરૂમઇતીશય રપેન્તસ્ય; નસે
 દએવો દુક્ષ, નસે દએવો ચિથ્રે, નસે
 દએવો ક્રકરૂશતે, નસે દએવો ક્રદાઇતે,

અપ દુક્ષ નસે; અપ દુક્ષ દ્વાર, અપદુક્ષ
 વીનસે, અપાખંદ્રે અપનસ્યેહ; મામરેન
 અધનીશ ગએથાઓ અસ્તવધતીશ અપહે.
 નંમસ્યા યા આર્મધતીશ ધજયા. અપંમ
 વોહુ ૧.

(કેમના મજદાનો સાર.)

ઓ ખોદા ખુરાઓથી તું અમારો ખચાવ કર, ભલાં
 મન અને અશોઈની તું અમોને ખસેશ કર. જરથોશતી દીન
 ઉપરનાં અમારાં મજખુત એકીનથી તથા અવસ્તા કલાંમોની
 ખુખીથી છુપા શતરૂઓ ઉપર તું અમોને ફેતેહમંદ કર.
 દીનને લગતું સાન મેળવવા માટે અમોને એક કાખેલ
 ઉસતાદની મદદ આપ. ઓ ખોદા અદેખાઓથી તું અમારો
 ખચાવ કર અને નમનતાઈનો ગુણ તું અમારામાં ફેલાવ.
 સઘળા દેવો, દરૂજો અને તેઓને લગતી નાપાકીઓ અમારેથી
 દૂર થઈ જજો અને તેઓનો નાશ થજો.

નીરંગે કુસ્તી ખસ્તન.

અહુરમજ્દા ખોદાએ, આહેરેમન

અવાદશાંનુ દૂર અવાજ-દારતાર; જદ્દ
 શીકસ્તેહ બાદ; આહુરેમન, દેવાન,
 દુમ્મન, જદ્દઆન, દરવંદાંન, કીકાન,
 કરકાંન, સાસ્તારાંન, ગુનાહકારાંન,
 આશમોગાંન દરવંદાંન, દુશમનાં ક્રીઆંન,
 જદ્દ શીકસ્તેહ બાદ. દુશ પાદશાહાંન
 અવાદશાહાંન બાદ; દુશમનાં સ્તોહ
 બાદ; દુશમનાં અવાદશાહાંન બાદ.
 અહુરમજ્દ બોહાએ, અંજ હુમાં ગુનાહ,
 પતિત પશેમાનઓમ, અંજ હુરવસ્તીન
 દુશમત દુજૂખત, દુજૂવરેશત, મેમ પ ગેથી
 મનીદ્, ઉધમ ગુરૂ, ઉધમ કદ્, ઉધમ
 જસ્ત, ઉધમ ખૂન, બૂદ્ અસ્તેદ; અંજ
 આન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની,
 તની રવાંની ગેથી મધન્યુઆંની, ઓખે
 અવાદ્ પશેમાન, પસે-ગવશની પ

૬ નીરંગે કુસ્તી બસતન.

પતિત હોમ, દનઔથ અહુરહે મજ-
દાઔ; તરોઈદીતે અહુરહે મધન્યેઉશ.
હૃથ્યાવરશતાંમ, હ્યત વરના કૃષોતેમમ;
સ્તઔમિ અર્ષમ, અર્ષમ વૉહુ ૧)
યથા અહુ વધર્યો ૨).

(પેહલી યથા અહુ વધર્યોનો ધ્યઔથનનાંમ
શબ્દ ભણુતાં કુસ્તીનો પેહલો ગાંઠ જમના
હાયે વાળે તથા બીજી યથા અહુ વધર્યોનો
ધ્યોથનનાંમ શબ્દ ભણુતાં બીજો ગાંઠ ડાબા હાયે
વાળે. અર્ષમ વૉહુ ૧); અર્ષમ વૉહુ પઢતાં
પછવાડેના બંને ગાંઠ પેહલો જમણા હાયે અને
બીજો ડાબા હાયે વાળવા.)

(નીરંગે કુસ્તી બસતનનો સાર.)

ઔ ખોદા તું હરેમંદી શકતીને ફર કરનાર છે. પુરા
માણસો, જુઠાઔ, જાદુગરો, સારી શિખામણની વાતને
નહી સાંભળનારાઔ, જુલમગાર પાપીઔ અને કુશમનો
ઔનો નાશ થશે. ઔ ખોદા તમામ પુરા વિચારો

વચનો અને કામો જે મેં આપ્યે દુનિયામાં વિચાર્યાં હોય
હું બોલ્યો હોઉં અને મેં કીધાં હોય, અમર અંજાણુપણે
મારાથી થયાં હોય, તો તે બધા ગુનાહથી પસતાવો કરીને
માફ માગુ' છું. રાસ્તીના કામો કરનારાઓની ખાહેશ
સંજથી ચઢતી છે.

જસમે અવડહે મજદ.

(મજદયસની દીનનો એકરાર.)

જસ મે અવડહે મજદ. (ત્રણ વાર)
મજદયસ્નો અહમિ, મજદયસ્નો જરથુ-
શત્રિશ, કવરાને આસ્તૂતસ્થા કવરેત-
સ્થા. આસ્તુયે હુમત્તમ મનો, આસ્તુયે
હૂખ્તમ વચો, આસ્તુયે હૂશ્તમ બ્યઓ-
થનમ. આસ્તુયે દએનાંમ વડ્ઝહિમ
માજદયસ્નીમ, કસપાયઓ ખેધ્રાંમ,
નિધાસ્નધથીવમ, ખએત્વદથાંમ, અપ-

આનીમ, યા હાઈતિનાંમયા, બૂધેધન્તિ-
નાંમયા, મજ્જિશતાયા, વહિશતાયા,
સૂએશતાયા, યા આહૂધરિશ જરથુશત્રિશ.
અહુરાઈ મજદાઈ વીરપા વાહુ ચિનહમી.
અએષા અસ્તી દએનયાઓ માજદયસ્નો
ધશ આસ્તૂધતિશ. અર્ષમ વાહુ ૧).

(જસ મે અવકહે મજદનો સાર.)

હું મજદયસ્ની છું એટલે જગતના રચનાર હોરમજદની
બંદગી કરનાર, મજદયસ્ની જરથોશતી ધરમને વખાણનાર,
અને તેની ઉપર એતેકાદ રાખનાર છું. સાચા વિચાર, સાચા
વચન અને સાચાં કામોને હું અતઃકરણથી ચાહું છું.
માજદયસ્ની દીન કે જે સલાહ સંપન્નથી રેહવાને શીખવનાર,
પરોપકારી કામો કરવાને ઉશકેરનાર તથા સાચી છે
તેની ઉપર હું ક્રીદા છું. એ દીન લાવનાર અશો જરથોશત
છે. સમગ્રી જોઈતી ચીજો મને હોરમજદ આપે છે એમ
હું કબુલ કરું છું. મજદયસ્ની દીન સરવથી ચઢતી છે
એ દીનની વખાણ સદા ચાલુ રહો. આમીન !

નીરંગે ગઝોમીજ .

શીકસ્તેહ શીકસ્તેહ શાયેતાંન; આહરે
મન ગજસ્તેહ કારો કેરદાર; નરસદ
ગજસ્તેહ કારો કેરદાર; સીઓસે અમે-
પારપંદ, દાદાર અહુરમજદ પીરોજગર
પાહ; અષઓને અષમ વાહુ ૧). (ત્રણવાર).

(નીરંગે ગઝોમીજનો સાર.)

નાપાક શેતાન મારી આગલથી નાશ પામે કારણકે તેનાં
કામ અને ફેલ લેઆનત ભરેલાં છે. તેનાં કામો અને ફેલો
મને ના પાંહચો. દાદાર હોરમજદ તથા તેતરીસ યજદ
અમશારપંદો પાક અને અશો છે તેઓની અશોઈ મને
પાંહચો.

સરોશ બાજ.

દનઓથ અહુરહે મજદાઓ, અષમ
વાહુ (૧).

પનામે યજ્ઞદાંત અહુરમજ્દદ ખોદાએ
 અવજ્ઞૂની, ગુરજ ખરહે અવજ્ઞયાદ.
 સરોચ અષો, તગી તન કરમાન, શેકશ્ત
 જીન; જીન અવજ્ઞર, સાલારે દામાન
 અહુરમજ્દદ ખેરસાદ. ઐજ હુમા ગુનાહ
 પતેલ પશેમાન ઓમ; ઐજ હર્વસ્તીન
 દુશ્મત દુજ્ઞપ્ત દુજ્ઞવરેશ્ત, મેમ પ ગેથી
 મનીદ્, ઉધમ ગુક્ટ, ઉધમ કદ્, ઉધમ
 જસ્ત, ઉધમ ખૂન બુદ એસ્તેદ, ઐજ
 આન ગુનાહ, મનશની ગવશની કુનશની,
 તની રવાંની ગેથી મધન્યુઆંની, ઓખે
 અવાક્ષ પશેમાન, પસે ગવસ્તી પ પતિત
 હોમ. યથા અહુ વધર્યો પ) અર્ધમ
 વોહુ ૩).

ક્રવરાને મજ્દદયસ્નો જરથુશત્રિશ;
 વીદએવો, અહુર-તકએષો. (હાવન ગેહના

વખતમાં નીચે જણાવ્યા પ્રમાણે ભણવું.)
હાવનેએ અપઓને અપહે રથવે, યસ્નાધ્ય
વહમાધ્ય દનઓઆધ્ય કસરતયએય
સાવડ્હેએ વીર્યાધ્ય અપઓને અપહે;
રથવે, યસ્નાધ્ય વહમાધ્ય દનઓઆધ્ય
કસરતયએય.

(રપિથિવનના વખતમાં)

રપિથિવનાધ અપઓને અપહે રથવે,
* ય૦ વ૦ દન૦ ક૦, ક્રાદત્ત-કપવે જન્તુ-
માધ્ય અપઓને અપહે રથવે; ય૦ વ૦
દન૦ *ક૦.

(ઉજીરનના વખતમાં)

ઉજીરનાધ અપઓને અપહે રથવે;
ય૦ વ૦ દન૦ ક૦; * ક્રાદત્ત વીરાધ દખ્યુ-
માધ્ય અપઓને અપહે રથવે; ય૦ વ૦
દન૦ ક૦*

*યસ્નાધ્ય વહમાધ્ય દનઓઆધ્ય કસરતયએય.

(અધવિસરૂઝેમના વખતમાં)

અધવિસૂઝેમાધ અધબિગયાધ અપચ્ચાને
અપહે રથવે, ય૦ વ૦ દન૦ રૂ૦; રૂ૬૮
વીરપાંમ હુજ્યાધતેએ જરથુશત્રોતેમાધચ
અપચ્ચાને અપહે રથવે; ય૦ વ૦ દન૦ રૂ૦.*

(ઉશહેનના વખતમાં)

ઉપહિનાધ અપચ્ચાને અપહે રથવે ય૦
વ૦ દન૦ રૂ૦; ઊંરજ્યાધ ન્માન્યાધચ
અપચ્ચાને અપહે રથવે; ય૦ વ૦ દન૦ રૂ૦.
સૂચાપહે અબ્યેહે; તખમહે તતુ માંથહે
દૂરપિદ્રચ્ચાશ આહૂધર્યેહે, દનચ્ચાથ યરના
ધચ વહમાધચ દનચ્ચાથાધચ રૂસસ્તય
એચ; યથા અહૂ વધર્યો જચ્ચાતા રૂમે

*યરનાધચ વહમાધચ દનચ્ચાથાધચ રૂસસ્તયએચ.

મૂતે; અથા રતૂશ અપાત ચીત હુચ,
ક્રા અપવ વીધવાઓ મૂઓતૂ.

સૂઓપેમ અપીમ હુરઓધેમ; વેરંશ્રા-
જનેમ ક્રાદત-ગએથેમ; અપવનંમ અપહે
રતૂમ યજમધદે અહુનંમ વધરીમ
તનૂમ પાધતિ. (ત્રણવાર). યથા અહુ
વધરયો ૧)

(કવરાનેનો સાર).

હુ એકલા એકજ ખોદાની ખંદગી કરનાર છુ. અશો
જરથોશતને પેગંબર તરીકે કબુલ રાખુ છુ. દેવનાં કામોનો
ધીકકાર કરું છુ અને ખોદાની ખુશીનાં કામો કરવાની કબુલાત
આપુ છુ. અશો સરોશ ઇજદને ખુશાલ કરવાને માટે યથા
અહુ વધરયોના કલામો ભણું છું. એ કલામો તનનો
ખચાવ કરનારા છે.

કેમના મજદા* (તા) ઇજ્જાયા અપેમ

* આખી કેમના મજદા ભણી જવી.

વૉહુ ૧. યથા અહુ વધર્યો ૨). યસ્મંમય
 વહમંમય અઓજસ્ય જવરંય આક્રી-
 નામી; સ્વઓપહે અપ્યેહે, તજમહે
 તનુ-માંથહે; દરપિ-દ્રઓશ આહુધરયેહે.
 અવંમ વૉહુ (૧)

અહુમાધ રઓશય.

અહુમાધ રઓશય પ્રરેતસ્ય; અહુમાધ
 તન્વો દ્રવતાતંમ; અહુમાધ તન્વો વજદ્વરં,
 અહુમાધ તન્વો વરંથ્રંમ, અહુમાધ
 ઇશતીમ પઓઉરશ ખાથાંમ, અહુમાધ
 આસ્નાંમ ચિત્ર ક્ષજન્તીમ, અહુમાધ-
 દરેધાંમ દરેધો જીતીમ, અહુમાધ વહિશ-
 તંમ અહુમ અપઓનાંમ, રઓચકુહંમ
 વીરપો ખાથંમ, અથ જમ્યાત યથ આક્રી
 નામિ. અવંમ વૉહુ ૧.

(અહમાઇ રઝેશયનો સાર.)

ઝા બાદ ! બંદગી કરનારને આપ આઝે કુન્યામાં, સુખ આપનારી દોલત અને કીર્તી, તંદરોસ્તી અને ફતેહમાંથી લાંબી જીંદગી અને ચાલાક ફરજંદ; તથા મીનોઇ કુન્યામાં આપજે તેને સઉથી સરસ બેહશતનુ ઉત્તમ સુખ. જે કુઆ હું ચાહુ છું તે આમીન હોજે.

હજ્જૂરે મૂ.

હજ્જૂરેમ બચેપજનાંમ બચેવરે
બચેપજનાંમ (ત્રણ વાર) અર્પેમ વૉહુ ૧).

(હજ્જૂરેમનો સાર).

હજર ધણી તથા દસ હજર ધણી તંદરોસ્તી મને હોજે
ઘિટલે માફ શરીર હમેશાં નીરોગી હોજે.)

જસ મે અવડ્હે મજ્દ.

જસ મે અવડ્હે મજ્દ (ત્રણ વાર)
અમહે હુતાશતહે હુરઆધહે, વરંશ્રમ-
હે અહુરધાતહે, વનધનત્યાઆસ્ય ઉપર
તાતો, રામનસ્ય ખાસત્રહે, વયઓશ
ઉપરો-કધર્યેહે, તરધાતો અન્યાધશ
દામાંન, અએતત તે વયો, યત તે
અસતી, રપેન્તો મધન્યઓમ, શ્વાપહે
ખધાતહે, જરવાનહે અકરનહે જરવાનહે
દરંધો-ખધાતહે. અર્ષમ વૉહૂ ૧).

(જસ મે અવડ્હે મજ્દનો સાર.)

આ ખોદા તું મારી મદદે આવી મને હીમત, ક્ષેત્ર
અને ખુશી આપ. રૂપનામીનોની પેદાયશને લગતા વાગ્યે
ધજદ તથા ખુદરતી કાગ્યેદાસર કરતા આરમાન, અને બેકીનાર
જમાનાની તું મને મદદ આપ.

કેરકેહ મોજદ .

કેરકેહ મોજદ ગુનાહ ગુજારેશનેરા
કુનમ, અપહી રવાંન દુશારમરા, હમ
કેરકેહ હમા વેહાને, હકત કેશર
જમીન, જમીન પેહના, રૂદ-દરાના,
ખુરશીદ બાલા, બુનદેહાદ બેરસાદ,
અવો બેદ દરજી. અથ જમ્યાત યથ
આફ્રીનામિ. અવેમ વૉહુ ૧.

(કેરકેહ મોજદનો સાર).

ગુનાહનાં નીવારણને માટે તથા રવાનની ખુશાલીને માટે
સારાં કામોનો બદલો હું મેલવું. સમ્રાટાં ભલાં માણસો
જમ્યા આમ્યે હકતકેશવર જમીન ઉપર રહેછે તેઓને
પુરતી અશોધ મલે તથા તેઓની જાંદગી લાંબી થાયએવી દુઆ
હું માંગુ છું તે આમીન હોજે.

(સરોશ બાળનો સાર.)

દાદારે અહુરમજદને હું ખુશાલ કરું છું. એકજ ખોદાને માનવાનો, પગમ્પર અશો જરથોસ્તની દીન પ્રમાણે ચાલવાનો, દેવનાં કામનો ધીકકાર કરવાનો અને અહુરમજદના તરીકા પ્રમાણે ચાલવાનો હું એકરાર કરું છું. સરોશ ઇમદ જે જોરાવર, માંથ્રના તનવાલો તથા અહુરમજદના તરીકા મુજબ ચાલનાર છે તેની વખાણ હું કરું છું. આ ખોદા જ્યારે ખુરાઓ મારા ઉપર ધ્રુવી રીતે હુમલો કરે ત્યારે તારા સીવાય મારે ખચાવ કરનાર બીજો કોણ છે? આ સાહેબ બીજો કોઈજ નહીં પણ તુંજ અને તારા માંથ્રવાણીના ભેદી કલામો. તમામ દેવો દરજે અને તેઓને લગતી નાપાકીઓ મારેથો દુર થઈ જશે અને તેઓનો નાશ થશે અશો સરોશ યજ્ઞની આરાધના કરનારને તંદરોસ્તી, સુખ આપનારી દોલત અને જાતી અકકલનાં ફરજંદ હોજે, તથા તેને અશો લોકનું સઉથા ઉત્તમ બેહેશત હોજે.

હોશબામ.

અથ ઇમાં વચો દ્રેનજયોઈશ, ચોઈ

અહુન વારેથ્રધન્યોત્તમમય અએપજયો-
ત્તમમય; પન્ય અહુન વધરૂય ક્ષ્ત્રાવયો-
ધશ. યથા અહુ વધર્યો ૫); અહુનમ
વધરીમ તનૂમ પાધતિ, અહુનમ વધરીમ
તનૂમ પાધતિ, અહુનમ વધરીમ તનૂમ
પાધતિ. યથા અહુ વધર્યો ૧) કેમના
મજદા *(તા) નમસ્ત્યા યા આરમધતિશ
ધજત્યા. અપેમ વૉહુ ૧) યથા અહુ
વધર્યો ૨૧) અપેમ વૉહુ ૧૨.)

નમસ-તે હોશ-બામિ. (ત્રણ વાર)
અએતત્ દિમ વીરપનામ મજિશત્તમ
દજદયાધ, અહુમય રતૂમય યિમ
અહુરેમ મજદાંમ. સ્નથાધ અહુરહે

મધન્યેઉશ દ્રવતો, સ્નથાધ અએબમહે
 અવીદ્રવ્યોશ, સ્નથાધ માજધન્યનાંમ
 દએવનાંમ, સ્નથાધ વીરપનાંમ દએવ-
 નાંમ, વરેન્યનાંમ્ય દ્રવતાંમ, . (બાજમાં
 પઠે) શીકસ્ત ગનાહુ-મધન્યો, બરઆહુરે-
 મન્ લેઆંનત સદ્-હુજર બાર. (પ્રગટ
 પઠે) કદથાધ અહુરહે મજદાઓ રએ-
 વતો અરેનડુહિહતો, કદથાધ અમંપનાંમ
 રપેન્તનાંમ, કદથાધ તિશત્રયેહે સ્તારો
 રએવતો અરેનડુહિહતો, કદથાધ નર્શ
 અપઓનો, કદથાધ વીરપનાંમ રપેન્તહે
 મધન્યેઉશ દામનાંમ અપઓનાંમ.
 યથા અહૂ વધયો ર)

વડહુય વડહુયાઓસ્ય આક્રીનામિ,
 વીરપયાઓ અપઓનો સ્તોધશ,

હૃદય્યાધ્ય અવાંધય્યાધ્ય બુધ્યાંધય્યાધ્ય,
અધીમ રાસંતીમ દરેઘો-વારેશ્મનંમ,
મિષાચિમ હવો અધવિષાચિમ, મિષા
ચિમ આક્રસાચ્ચાહૃદતીમ. ખરેન્તીમ
વીરપાચ્ચા. અએષક્ષાચ્ચા, અપાંમચ
ગવામચ ઉરવરનાંમચ. તઉરવયેધન્તીમ
વીરપાચ્ચા. તઅએષાચ્ચા, દએવનાંમ
મળ્યાનાંમચ, અરેખ્યન્તાંમ અહમાધ્ય
ન્માનાધ, અહમાધ્ય ન્માનહે ન્માનો
પતેએ.

વંહૃદીશ્ય અધાચ્ચા, વંહૃદીશ્ય
અધયો, હુપઉરવાચ્ચા વહેહીશ, અપ-
રાચ્ચા રાસંતીશ દરેઘો-વારેશ્મનો. યથ
નો મશ્ચિશતાચ્ચાસ્ય, વહિશતાચ્ચાસ્ય
સ્રએશતાચ્ચાસ્ય, અધયો અરેન્વન્તે.

અમૃષનાંમ રપેન્તનાંમ, યસ્નાધ્ય વહ-
 માધ્ય દ્વનઝાઝાધ્ય ક્સસ્તયઝેય,
 ક્લથાધ અહે ન્માનહે, ક્લથાધ વીરપયા-
 ઝા અપઝાનો સ્તોધશ, હુમિસ્તેઝે
 વીરપયાઝા દ્રવતો સ્તોધશ. સ્તવસ
 અપા યે હુદાઝા યોધ હેન્તી.

વસસ્ત્ય તુ અહુરમજ્દ, ઉશિતાય
 ક્ષયેષ, હુવનાંમ દામનાંમ, વસો આપો,
 વસો ઉર્વરાઝા, વસો વીરપ વાહુ
 અપ-ચિથ્ર, ક્ષયમ્નંમ અપવન્મ દાયત.
 અક્ષયમ્નંમ દ્રવન્તંમ. વસો-ક્ષિત્રો ખ્યાત
 અપવ, અવસો-ક્ષિત્રો ખ્યાત દ્રવાઝા,
 ગતો હુમિસ્તો નિજ્ઞર્તો, હ્ય રપેન્તહે
 મધન્યેઉશ દામખ્યો, વરતો અવસો
 ક્ષિત્રો. હુક્ષય અઝંમ ચિત્ત યો જર-

થુશત્રો, કૃત્તમાં ન્માનનાંમય, વીસાંમય,
જન્તુનાંમય, દખ્યુનાંમય, અહ્હાઓ
દએનયાઓ, અનુમતયએય અનુપત-
યએય અનુવર્ષતયએય, યા આહ્ધરિશ
જરથુશત્રિશ.

યથ નો આઓહાંમ બ્યાતો મનાઓ,
વહિશતો ઉરવાંનો, ખાથવધતીશ તનવો
હુંતો, વહિશતો અહ્હેઉશ, આકાઓસ
ચોધત, આહ્ધરે મજદ જસંતાંમ.

અપ વહિશત, અપ સ્તએશત, દરેસામ
થવા, પધરિ થવા જમ્યામ, હુમંમ થવા
હુપમ. અપેમ વોહુ ૧) (ત્રણ વાર અપ
વહિયતર્થી અપેમ વોહુ સૂના પઠે).

અહ્માધ રએરય, હુજંધરેમ, જસ
મે અવહ્હે મજદ, કેરેહ્ મોજદ.

(હોશબામનો સાર.)

અહુનવરના કલાંમો ધણા કૃતેહ આપનારા છે તે માધને

ભાણવા જોઈએ. ખામદાદનો વખત જે ચલકાત આપનારો અને ખુશનુમાં છે તેને નમીને આવકાર આપું છું. હોર-મજદને ખુશાલ કરીને અંધરોમીનોને તોડું છું. સખાવતનું કામ સઉથી ઉતમ અને સુખ આપનારું છે. ખોદા પાતાની મરજી પ્રમાણે સધલી પેદાયશેા ઉપર સતા ધરાવે છે. તે અશેા માણસને મરજી પ્રમાણે સુખ ભોગવવા દેછે તથા પાપી માણસને દુખી અને નામુરાદ કરે છે. ભલી મજદયસ્ની દીનનાં કરમાન પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કોશેશ કરીશ, અને ખીજાઓને તે પ્રમાણે ચાલવાને શીખવીશ, કારણકે મજદયસ્ની દીનમાં જાણાવેલા હુકમો પ્રમાણે ચાલવાથીજ આત્માનું કલ્યાણ થાયછે. અશેા અથવા સાર્વો માણસ હોરમજદનો દોસ્ત છે અને તેજ માણસ તેની સનમુખ જઈ તેને જોઈ શકે છે.

હાવન ગેહ.

દ્વનઝાંથ્ર અહુરહે મજદદાઝાં. અર્પેમ વૉહ્ ૩ (ત્રણ). રૂવરાને મજદયસ્નો કર-થુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુર ત્કયેષો. હાવનેએ, અપઝાંને અપહે રથવે, યસ્ના-

ધન્ય વહ્નમાધ્ય દ્વિત્વિત્વિત્વ ક્વચિત્તય-
 એચ, સાવજ્ઞેયે વીર્યાધ્ય અપઞ્ચાને
 અપહ્ને રથે, યસ્નાધ્ય વહ્નમાધ્ય દ્વિત્વિત્વિત્વ
 ક્વચિત્તયએચ, મિથિહ્ને વૌહિર
 ગઞ્ચાચઞ્ચાધ્વોધશ, હૃજ્ઞેય-ગઞ્ચાપહ્ને
 અએવર ચખ્મનો અઞ્ચોઞ્ચો નામનો
 યજ્ઞતહ્ને રામનો ખાસ્ત્રહ્ને, દ્વિત્વિત્વિત્વ
 યસ્નાધ્ય વહ્નમાધ્ય દ્વિત્વિત્વિત્વ ક્વચિત્ત-
 તયએચ.

યથા અહૂ વધ્યો જઞ્ચાતા ક્રામે ઋતે,
 અથા રતુશ અપાત ચિત્ત હ્ય, ક્રા અપવ
 વીદ્વાઞ્ચા ઋઞ્ચોતૂ.

અહુરેમ મજ્ઞાંમ અપવન્મ અપહ્ને
 રતૂમ યજ્ઞમધ્ને, જરથુશત્રેમ અપવન્મ
 અપહ્ને રતૂમ યજ્ઞમધ્ને, જરથુશત્રહ્ને

અપઘ્નાનો ક્વપીમ યજ્ઞમધદે, અમૃષે
 ર્ષેન્તે અપઘ્નાનાંમ યજ્ઞમધદે, અપાઉ-
 નાંમ વડ્ઉહીશ સૂરાઘ્ના ર્ષેન્તાઘ્ના
 ક્વપયો યજ્ઞમધદે, અસ્તવતો મનજ્યાય,
 અપનોત્તમૃમ રથવાંમ યજ્ઞમધદે, યએતુશ-
 ત્તમૃમ યજ્ઞતનાંમ, હડ્હુતુશત્તમૃમ અપહે
 રથવાંમ અધવિનસાસ્ત્તમૃમ, જધ્મૂશ-
 ત્તમાંમ અપઘ્નાનો અપહે રથવો રતુક્રિતીમ
 યજ્ઞમધદે.

હાવનીમ અપવન્તમ અપહે રતૂમ
 યજ્ઞમધદે, હઉર્વતાત્તમ અપવન્તમ અપહે
 રતૂમ યજ્ઞમધદે, અમૃરતાત્તમ અપવન્તમ
 અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે, આહુધરીમ
 ક્ષાન્તમ અપવન્તમ અપહે રતૂમ યજ્ઞ-
 મધદે, આહુધરીમ ત્કએષ્મ અપવન્તમ

અપહ્ને રતૂમ યજ્ઞમધદે, યસન્નમ સુરેમ
હૃપંતઃહાધતીમ અપવન્નમ અપહ્ને રતૂમ
યજ્ઞમધદે, સાવડહ્યેમ વીસીમચ અપવ
ન્નમ અપહ્ને રતૂમ યજ્ઞમધદે, અધર્ય-
મનેમ ધષીમ અપવન્નમ અપહ્ને રતૂમ
યજ્ઞમધદે, અમવન્તમ વૅરંધ્રાજન્નમ વિ-
ત્પએષહ્નેમ, વીર્ય ત્પએષાઞ્ઞા તઉર્વ-
યન્તમ, વીર્ય ત્પએષાઞ્ઞા તિતરંન્તમ,
યો ઉર્ષમે યો મર્ધમે યો ક્રૂતમે,
જઓજીજુયે તરેમાંથ્રમ પન્ય ગાથાઞ્ઞા.
મિથ્રમચ વૅઉર-ગઞ્ઞાયઞ્ઞાધતીમ યજ્ઞ-
મધદે; રામચ ખાસ્ત્રેમ યજ્ઞમધદે, વીર્યેહ
રથ્વો યસ્નાધય વહ્માધય, વીસીમચ
અપવન્નમ અપહ્ને રતૂમ યજ્ઞમધદે.

મિથ્રમ વૅઉર-ગઞ્ઞાયઞ્ઞાધતીમ, હૃજ-
હર-ગઞ્ઞોષ્મ, ખએવરં-ચમનંમ, અઞ્ઞા-

જ્ઞો નામનંમ યજ્ઞતંમ યજ્ઞમધદે, રામ
આસ્ત્રંમ યજ્ઞમધદે.

શ્વામ આતરંમ અહુરહે મજ્જદાઞ્ઞા
પુશ્તંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે;
હૃધ જઞ્ઞાશ્ત્રંમ હૃધ અધૃવ્યાઞ્ઞાહુનંમ
ધમત્ત ઔરંમ અપય ક્રસ્તરંતંમ અપવનંમ
અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; અપાંમ નપ્
તારંમ યજ્ઞમધદે. નધરીમ સહુમ યજ્ઞ-
મધદે, તજ્ઞમેમ દામોધશ ઉપમનંમ યજ્ઞ-
તેમ યજ્ઞમધદે; ધરિસ્તનાંમ ઉરવાનો
યજ્ઞમધદે, યાઞ્ઞા અપઞ્ઞાનાંમ ક્વપયો.
રતૂમ ઔરંજન્તંમ યજ્ઞમધદે, યિમ અહુરંમ
મજ્જદાંમ. યો અપહે અપનોતંમો યો
અપહે જધમુશતંમો. વીરપ સ્ત્રવાઞ્ઞા
જરથુશત્રો યજ્ઞમધદે; વીરપય હવર્શત
વ્યઞ્ઞાશ્ત્ર યજ્ઞમધદે, વરૂશતય વરંબ્યમનય.

ચેંડૂહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી
વંડહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત
હયા, યાઓડહાંમયા તાંસ્યા તાઓસ્યા
યજ્ઞમધદે. યથા અહુ વધયો ૨)

યસ્નેમ્ય વહ્નમ્ય અઓજસ્ય કવ-
ર્ય આદ્રીનામિ, મિથ્રહે વાઉર-ગઓ
યઓઈતોઈશ હુજ ડુરો-ગઓપહે ખએવર
ચખનો, અઓખૂતો નામનો યજ્ઞતહે
રામનો ખાસ્ત્રહે. અપેમ વાહુ ૧.)
અહમાધ રએશય; હુજ ધૂરેમ; જસ મે
અવંડહે મજદ; કરેઈહ મોજદ. અપેમ
વાહુ ૧).

(હાવન ગેહનો સાર.)

સઉથી પહેલાં દાદાર હોરમજદને ખુશાલ કરીને, હાવન
ચેહુના વખતમાં જંગલો અને ખેતરોના પારખાન મેહર
ધજદ જે હાવન ગેહનો હમકાર છે તેને અમે ખુશાલ
કરીએ છીએ. દાદાર હોરમજદ અને અશે જરથોશતના

કરોહરને અમો યાદ કરીએ છીએ. હાવન ગેહના વખતને,
ખેરદાદ અને અમરદાદ અમશાસ્પંદને તેમજ હપ્તન
અશતને હમો વખાણીએ છીએ. પવિત્ર આતશ અને પાણીનો
અમે ગુણ ગાઈએ છીએ. ગુજર પામેલાં ભલાંઓના આત્મ
ઓને અમો યાદ કરીએ છીએ. પવિત્રાર્ધમાં પુરા હોરમજદની
પગંબર અશો જરથોશતનાં લાવેલાં સપ્રલાં ધરમ પુસ્તકોની
તથા સપ્રલાં ભલાં કામો જે હાલમાં થાય છે, આગલ થઈ
મયાં અને હવે પછી થશે, તે બધાં કામોની અમે સ્તુતી
કરીએ છીએ.

રપિથ્વન ગેહ

દેનઓંથ્ર અહુરહે મજદાઓં. અપેમ
વોહુ (૩).

કવરાને-મજદયસ્નેા જરથુશત્રીશ વીદએવો
અહુર તકએષો. રપિથિવનાઇ અપઓંને
અપહે રથવે યસ્નાઇય વહુમાઇય દેનઓ
થ્રાઇય કસસ્તયએય, ફાદત્ર-ફૂપવે જન્તુ-

માધ્ય અપઘ્નાને અપહે રથવે, યસ્નાધ્ય વહ્નાધ્ય દ્વનઘ્નાધ્ય ક્સસ્તયઘ્ન, અપહે વહિશતહે આગ્રસ્ય અહુરહે મજદાઘ્ના, દ્વનઘ્નાધ્ય યસ્નાધ્ય વહ્નાધ્ય દ્વનઘ્નાધ્ય ક્સસ્તયઘ્ન, યથા અહુ વધર્યો જઘ્નાતા ક્રામે ઝૂતે, અથા રતુશ અપાત્રચિત્ર હ્ય ક્રા અપવ વીધ્વાઘ્ના ઝઘ્નાતુ.

અહુરેમ મજદાંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમઘ્ને, જરથુશત્રેમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમઘ્ને, જરથુશત્રહે અપઘ્નાનો ક્વષીમ યજમઘ્ને, અમંષે રપંતે અપઘ્નાનાંમ યજમઘ્ને, અપાઉનાંમ વહ્ઉહીશ સૂરાઘ્ના રપંતાઘ્ના ક્વષયો યજમઘ્ને, અસ્તવતો મનઘ્નાય અપનોતંમમ રથવાંમ યજમઘ્ને, યએતુશ

તમેમ યજ્ઞતનાંમ, હુહુનુશતમેમ અપહે
રથવાંમ અધવિનસાસ્તમેમ, જધમૂશ-
તમાંમ અપઞ્ચાનો અપહે રથ્વો રતુક્રિ-
તીમ યજ્ઞમધદે.

રપિથ્વનંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ
યજ્ઞમધદે. અહુનવધતીમ ગાથાંમ
અપઞ્ચાનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે;
ઉશતવધતીમ ગાથાંમ અપઞ્ચાનીમ અપહે
રતૂમ યજ્ઞમધદે; રપેન્તા મધન્યૂમ ગાથાંમ
અપઞ્ચાનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે;
વૌહુ ક્ષત્રાંમ ગાથાંમ અપઞ્ચાનીમ અપહે
રતૂમ યજ્ઞમધદે; વહિશતોઘશતીમ ગાથાંમ
અપઞ્ચાનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે.

ક્રાદત્વ-ઈષાઉમ જન્તુમેમચ અપવનંમ
અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; ધ્રુષેમચ માંથ્રેમ

યજ્ઞમધદે; અરુપુષ્પિમય વાયૈમ યજ્ઞ-
મધદે; વય અરુપુષ્પ યજ્ઞમધદે, વારૈશ્વ-
ધીશ દ્યૈવો દ્વીત યજ્ઞમધદે, અપસસ્ય
કેમસસ્ય યજ્ઞમધદે; ઉર્વરાઓસસ્ય, મધન્ય
વય યજ્ઞત યજ્ઞમધદે, યોધ વર્જુહ-
દાઓ અપવનો, અમેષસ્ય રપેન્તે
અપાઉનાંમ યજ્ઞમધદે.

અપઓનાંમ વર્જુહીશ સૂસઓ
રપેન્તાઓ ક્રવપયો યજ્ઞમધદે. ઊરૈજ્ઞૂશસ્ય
અપહૈ યત્ વહિશતહૈ, મજિશત માંથ્ર,
મજિશત વૈરજય, મજિશત ઉર્વધથ્ય,
મજિશત હૃધથ્યા-વૈરજય, મજિશત
વીન્દધથ્ય, દ્યૈનયાઓ માજદયસ્નોધશ
યજ્ઞમધદે.

અવત્ વ્યાખનૈમય હૃંજમનૈમય યજ્ઞ-
મધદે, યત્ અસ્તિ અમેષનાંમ રપેન્ત-

નાંમ, ખરેખરો અવડ્હે અખો ધિમ
 તંમ જન્તુમહે રથવો, યસ્નાધય વહ્નાધય
 જન્તુમંમય અપવર્નંમ અપહે રતૂમ
 યજ્ઞમધદે. અર્ષંમ વહિરતંમ આતરંમય
 અહુરહે મજ્ઞદાઘ્ઞા પુથ્રંમ યજ્ઞમધદે.

શ્વામ આતરંમ અહુરહે મજ્ઞદાઘ્ઞા
 પુથ્રંમ અપવર્નંમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે;
 હુધ જઘ્ઞાથ્રંમ હુધ અર્ધવ્યાઘ્ઞાઙ્હનંમ.
 ધમત્ ખરંમ અપય ક્સતરંતંમ, અપવર્નંમ
 અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. અપાંમ નપ્-
 તારંમ યજ્ઞમધદે. નર્ધરીમ સઙ્હંમ યજ્ઞ-
 મધદે, તજ્ઞમેમ દાઘોર્ધશ ઉપમર્નંમ યજ્ઞ-
 તેમ યજ્ઞમધદે. ઈરિસ્તનાંમ ઉરવાનો
 યજ્ઞમધદે, યાઘ્ઞા અપઘ્ઞાનાંમ ક્વપયો.
 રતૂમ ખરંજન્તંમ યજ્ઞમધદે, યિમ અહુરંમ
 મજ્ઞદાંમ. યો અપહે અપનોતંમો યો

અપહે જઘમૂશતંમે. વીરુપ સ્વવાચ્ચો
જરથુશત્રી યજમઘદે; વીરુપચ હવર્શત
બ્યચ્ચોય યજમઘદે, વરુશતચ વરેયમનચ.

ચેંધહે હાતાંમ આચ્ચત્ર ચેસ્ને પધતી
વજ્જહે, મજ્જદાચ્ચો અહુરે વચ્ચેથા
અપાત્ર હયા, યાચ્ચોહાંમચા તાંસ્યા
તાચ્ચોસ્યા યજમઘદે, યથા અહૂ વધર્યો
ર).

યસ્નંમચ વહુમેમચ અચ્ચોજસ્ય
જવરેચ આક્રિનામિ, અપહે વરિતહે
આથસચ અહુરહે મજ્જદાચ્ચો. અપેમ
વોહૂ (૧) અહમાધ રચેશચ; હજ્જરેમ;
જસ મે અવજ્જહે મજ્જદ; કર્કેહ મોજ્જદ.

રપિથ્વન ગેહનો સાર.

રપિથ્વનનો વખત પશુઓને આરામ આપવા માટેનો તથા
મામના વડા હાકેમનું કામ ચાલવા માટેનો છે. તે વખતમાં

દાદાર હોરમજદને તથા આતશને હું ખુશાલ કરું છું.
રપિથવનને, અહુનવત, ઉશતવદ, રપેંતોમદ, વોહુક્ષમ અને
વહિશ્તોઈશ્ત ગાથાને હું વખાણું છું. માંધિવાણીના કલામોને
સાચા બોલેલા સખુનોને પાણી જમીન તથા આરવરને, મીનો
ઈજદો અને અમશાસ્પંદોની મીજલસ જે આસમાનની
ઉંચાઈએ ખનાવેલી છે તેને હું આરાધું છું.

ઉજ્જવળ ગેહ.

દનઝાંત્ર અહુરહે મજદદાઝાં. અપ્મ
વોહૂ ૩) ફવરાને મજદદયસ્નો જરથુશ-
ત્રિશ વાંદઝેવો અહુરતકઝેવો. ઉજ્જયેઘ-
રિનાઈ અપઝાંને અપહે રથ્વે, યસ્નાઈય
વહ્માઈય દનઝાંત્રાઈય ફસસ્તયઝેય.
ફાદત—વિરાઈ દખ્ત્રુમાઈય અપઝાંને
અપહે રથ્વે, યસ્નાઈય વહ્માઈય દન-
ઝાંત્રાઈય ફસસ્તયઝેય; ઝરેજતો અહુ-
રહે, નદેઝો અપામ અપસ્ત્ય મજદદધાત-

યાઓ, દનઆથ્ર યસ્નાધય વહ્નાધય
દનઆથ્રાધય ક્સસ્તયએય, યથા અહુ
વધ્યો જઆતા કા મે મૂતે, અથા રતુશ
અપાત્ર ચિત્ર હય કા અપવ વીધવાઓ
મ્રઆતૂ.

અહુરેમ મજદાંમ અપવનંમ અપહે
રતૂમ યજમધદે. જરથુશત્રંમ અપવનંમ
અપહે રતુમ યજમધદે, જરથુશત્રહે
અપઆનો કવપીમ યજમધદે. અમેષ-
સ્પેન્તે અપઆનાંમ યજમધદે. અપા-
ઉનાંમ વડ્ઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ
કવપયો યજમધદે. અસ્તવતો મનપ્યાય
અપનોતંમંમ રથવાંમ યજમધદે. યએ-
તુશતંમંમ યજતનાંમ. હડ્ડતુશતંમંમ
અપહે રથવાંમ અધવિનસાંસ્તંમંમ, જધ

મુરત્તમાંમ અપચ્ચાનો :અપહ્લે રથ્વો
રત્ત્રિતીમ યજ્ઞમધદે.

ઉજ્જયેઈરિન્નમ અપવન્નમ અપહ્લે રત્તૂમ
યજ્ઞમધદે. જઞ્ચાતારેમ અપવન્નમ અપહ્લે
રત્તૂમ યજ્ઞમધદે; હાવનાન્નમ અપવન્નમ
અપહ્લે રત્તૂમ યજ્ઞમધદે, આતરેવક્ષમ
અપવન્નમ અપહ્લે રત્તૂમ યજ્ઞમધદે;
કૃષ્ણરેતારેમ અપવન્નમ અપહ્લે રત્તૂમ
યજ્ઞમધદે; આર્ષરેતેમ અપવન્નમ અપહ્લે
રત્તૂમ યજ્ઞમધદે; આસ્તનારેમ અપવન્નમ
અપહ્લે રત્તૂમ યજ્ઞમધદે; રથિવશકરેમ
અપવન્નમ અપહ્લે રત્તૂમ યજ્ઞમધદે,
સૃષ્ણાપાવરેક્ષમ અપવન્નમ અપહ્લે રત્તૂમ
યજ્ઞમધદે.

ક્રાહલ-વીરેમ હપ્થુમ્મય અપવન્નમ
અપહ્લે રત્તૂમ યજ્ઞમધદે, રત્રેઉશય માઞ્ચા

હૃદય રૂપે રચાયેલાં યજ્ઞમંદિ,
અન્ય રચાયેલાં યજ્ઞમંદિ, અસંખ્ય
હૃદય પ્રાણેશ યજ્ઞમંદિ, યા નરે
સાદા દ્રગ્વતો.

હૃદયાવરજેમ અપવર્નમ અપહે રતૂમ
યજ્ઞમંદિ, અપરંમય ત્વએવેમ યજ્ઞમંદિ.
હૃદયાવરજેમ અપવર્નમ અપઓનો
સ્તીમ યજ્ઞમંદિ, પદતિ અસ્તિ પદતિ
ક્ષત્રે, યસો-ઔરતાજ્યો જ્યોત્ષાજ્યો,
દ્યુમહે રથો યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય;
દ્યુમંમય અપવર્નમ અપહે રતૂમ યજ્ઞ
મંદિ. ઔરજન્તેમ અહુરેમ ક્ષત્રીમ
ક્ષત્રેતેમ, અપામ નપાતેમ અર્વિત-
અરપેમ યજ્ઞમંદિ, અપેમય મજદદાતાંમ
અપઓનીમ યજ્ઞમંદિ.

શ્વાંમ આતરેમ અહુરહે મજદદાઓ

પુત્રેભ, અપવર્તેભ અપહરે રતૂંભ યજ્ઞમધદે,
 હૃદ્ય જઞ્ઞાંત્રેભ હૃદ્ય-અધવ્યાઞ્ઞાહૃતેભ,
 ઇમત્ત ઔરેસ્મ અપય કસ્તરેતેભ અપવર્તેભ
 અપહરે રતૂંભ યજ્ઞમધદે. અપાંમ નપ્તારેભ
 યજ્ઞમધદે; નધરીમ સહૃતેભ યજ્ઞમધદે,
 તજ્ઞેભ દામોઘશ ઉપમર્તેભ યજ્ઞતેભ
 યજ્ઞમધદે, ઇરિસ્તાનાંમ ઉર્વાનો યજ્ઞમધદે
 યાઞ્ઞા અપઞ્ઞાનાંમ કવપયો.

રતૂંભ ઔરેજન્તેભ યજ્ઞમધદે યિમ
 અહુરેભ મજ્ઞદાંમ, યો અપહરે અપનો-
 તેમો, યો અપહરે જધમૂશતેમો. વોસ્પ
 સ્ત્રવાઞ્ઞા જરથુશત્રિ યજ્ઞમધદે. વોસ્પય
 ઈરેશત વ્યઞ્ઞાશિ યજ્ઞમધદે, વરેશતય
 વરેબ્યમ્નય.

યેંહૃદ્ય હાતાંમ આઅત્ર યેસ્ને પધતી
 વહૃદ્યો, મજ્ઞદાઞ્ઞા અહુરો વએથા

અપાત્ર હુયા, યાઓંડ્હાંમ્યા તાંસ્યા
તાઓંસ્યા યજ્ઞમધદે. યથા અહૂ વધર્યો ર.

યસ્નંમ્ય વહ્નંમ્ય અઓંજસ્ય જવ-
રેય આદ્રીનામિ; ઔરંજતો અહુરહે
નદ્રેદ્રો અપાંમ અપસ્ય મજ્ઞદધાતયાઓ
અર્ષેમ વૌહૂ (૧)

અહુમાઈ રઘેશ્ય-હુજ્ઞડેમ-જસ મે
અવડ્હે મજ્ઞદ-કેરકેહ મોજ્ઞદ.

(ઉજ્જવન ગેહનો સાર)

પાક ખોદાતાલાને ઉજ્જવન ગેહના વખત ઉપર હું આરાધુ
છું કે જે વખત માણસોને કામથી પરવારીને આરામ લેવાનો
તથા શેહરના પાદશાહને લગતું કામ ચાલવાનો છે. પવિત્ર
ઉજ્જવનને, અશો જ્ઞેતીને, હોમની ક્રિયા કરનારને, આતર
વક્ષીને, તથા જુદી જુદી ક્રિયા માટે મુકરર કીધેલા અશો
પુરુષને કુ વખાણું છું. સેતારા, માહાતાબ, આક્રતાબ અને
શશાણીઓને કું આરાધું છું.

અધવિસરથ્રેમ ગેહ.

દનઝાંથ્ર અહુરહે મજદાઝાં અષેમ્
 વાહુ (૩) ફવરાને મજદયસ્ને, જરથુશ-
 ત્રીશ, વીદઝેવો, અહુર-તકઝેવો; અધવિ
 સૂથ્રેમાધ અધબિગયાઈ અષઝાંને અપહે
 રથેવે, યસ્નાઈય વહમાધય, દનઝાંથ્રાધય
 ફસસ્તયઝેય, ફાહત વીસપાંમ હુજ્યાઇ-
 તેઝે, જરથુશત્રોતેમાધય, અષઝાંને
 અપહે રથેવે, યસનાધય વહમાધય, દન-
 ઝાંથ્રાધય ફસસ્તયઝેય. અપાઉનાંમ
 ફવષીનાંમ, ઝેનાંનાંમય વીરોવાંથવનાંમ,
 યાઈર્યાઝાંસય હુપિતોઇશ, અમહેય
 હુતાશતહે હુરઝોધહે, વૈરંથ્રધહેય અહુર-
 ધાતહે, વનધનત્યાઝાંસય ઉપરતાતો,
 દનઝાંથ્ર યસ્નાધય વહમાધય, દનઝાં-

શ્રાધ્ય ક્ષસસ્તયએચ, યથા અહૂ વધર્યો
 જંઓતા કામે ઝૂતે, અથા રતુશ અપાત
 ચિત હથ, કા અપવ વીધવાઓ ઝૂઓતૂ.
 અહુરંમ મજદાંમ અપવનંમ અપહે
 રતૂમ યજ્ઞમધદે, જરથુશત્રંમ અપવનંમ
 અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે, જરથુશત્રહે
 અપઓનો ક્વષીમ યજ્ઞમધદે, અમંવે
 રપંન્તે અપઓનાંમ યજ્ઞમધદે, અપાઉ-
 નાંમ વહ્ઉહીશ સૂરાઓ રપંન્તાઓ
 ક્વષયો યજ્ઞમધદે, અસ્તવતો મનજ્યાઅ
 અપનોતંમમ રથવાંમ યજ્ઞમધદે, યએતુશ-
 તંમમ યજ્ઞતનાંમ. હહ્હુશતંમમ અપહે
 રથવાંમ અધવિનસાસ્તંમમ, જધ્રમૂશ-
 તંમાંમ અપઓનો અપહે રથવો રતુક્રિતીમ
 યજ્ઞમધદે.

અધવિસૂશ્ચંમ અપવનેમ અપહે; રતૂમ

યજ્ઞમધદે. અધગિગાધમ અપવર્ત્તમ
 અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. ધ્વાંમ આતર્ત્તમ
 અહુરહે મજ્ઞદાઝાં પુથ્તમ, અપવર્ત્તમ
 અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે, અસ્મન
 હાવન અપહે રતવો યજ્ઞમધદે. અયઙ્હુ-
 એન હાવન અપહે રતવો યજ્ઞમધદે
 હુધ જઝાથેમ હુધ-અધવ્યાઝોઙ્હુર્ત્તમ,
 ધમત્ત ધર્ત્તમ અપય ક્ષતર્ત્તમ,
 અપવર્ત્તમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. આપ
 ઉર્વધરે યજ્ઞમધદે, અઝોર્વતાંમ ઉરને
 અપવર્ત્તમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે.

ક્રાદત-વિસ્પાંમ--હુજ્યાધતીમ અપ-
 વર્ત્તમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. જરથુશ-
 ત્રેમ અપવર્ત્તમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે.
 માથ્તમ સ્પેન્તમ અપવર્ત્તમ અપહે રતૂમ
 યજ્ઞમધદે. ગેઉશ ઉર્વાન્તમ અપવર્ત્તમ

અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. કરથુશત્રોત્તમમચ
અપવન્તમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. કર-
થુશત્રમ અપવન્તમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે.

આશ્રવન્તમ અપવન્તમ અપહે રતૂમ
યજ્ઞમધદે. રથએશતારમ અપવન્તમ અપ-
હે રતૂમ યજ્ઞમધદે. વાસ્ત્રીમ પ્રુયન્તમ
અપવન્તમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. ન્માન-
હે ન્માનો-પદતીમ અપવન્તમ અપહે
રતૂમ યજ્ઞમધદે. વીસો વીરપદતીમ
અપવન્તમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. જન્તે-
ઉશ જન્તુપદતીમ અપવન્તમ અપહે
રતૂમ યજ્ઞમધદે. દર્હેઉશ દર્હુપદતીમ
અપવન્તમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે.

યવાન્તમ હુમનર્હેમ, હુવચર્હેમ હુ-
બ્યઞ્ઞન્તમ, હુદ્યેનેમ, અપવન્તમ, અપહે

રતૂમ યજમઘદે. યવાનેમ ઉખ્ધો-વચ્-
 હૂમ અપવન્નમ અપહે રતૂમ યજમઘદે.
 ખચ્ચેવદથેમ અપવન્નમ અપહે રતૂમ
 યજમઘદે. હજ્જાઉર્વચ્ચેસમ અપવન્નમ
 અપહે રતૂમ યજમઘદે. હુમાઘમ પધરિ-
 જથન્નમ અપવન્નમ અપહે રતૂમ યજ-
 મઘદે, ન્માનહે ન્માનોપથનીમ અપવન્નમ
 અપહે રતૂમ યજમઘદે.

નાધરિકાંમચ અપચ્ચાનીમ યજમઘદે,
 ક્રાયો-હુમતાંમ ક્રાયો-હુખ્તાંમ ક્રાયો
 હૂરશતાંમ, હુથ-હાંમ-સાસ્તાંમ, રતુક્ષ-
 થાંમ અપચ્ચાનીમ, યાંમ ચાર્મઘતીમ
 રપેન્તાંમ, યાચ્ચાસ્ય તે ઘેનાચ્ચા અહુર-
 મજ્જદે, નરેમચ અપવન્નમ યજમઘદે, ક્રાયો
 હુમત્તમ, ક્રાયો હુખ્તમ ક્રાયો હૂશત્તમ

વિસ્તો ક્રૂઆરંધતીમ, એવિસ્તો-કયધેમ.
 યેડુહે બ્યઓથનાધશ ગએથાઓ અપ
 કાદેન્તે; જરથુરત્રોત્તમહે રથ્વો યસ્નાધય
 વહમાધય, જરથુરત્રોત્તમમ્ય અપવન્નમ
 અપહે રતૂમ યજમધદે.

અપાઉનાંમ વંડુહીશ સુરાઓ
 રપેન્તાઓ ક્રૂવપયો યજમધદે. ધેનાઓસ્ય
 વીરો-વાંથવાઓ યજમધદે. યાધર્યામ્ય
 હુષિતીમ યજમધદે. અમમ્ય હુતરત્તમ
 હુરઓધેમ યજમધદે. વેરેથ્રમ્ય
 અહુરધાત્તમ યજમધદે. વનધન્તીમ્ય
 હિપરતાત્તમ યજમધદે.

થવાંમ આતરેમ અહુરહે મજ્ઞદાઓ
 પુથ્રેમ, અપવન્નમ અપહે રતૂમ યજમધદે
 હધ જઓથેમ હધ-અધવ્યાઓડુહન્નમ,

ધમત્ત ખરેરમ અપય કૂસ્તરેત્તમ અપવન્તમ
 અપહુ રત્તમ યજ્ઞમધદે, અપામ્ નાન્તારેમ
 યજ્ઞમધદે, નઠરીમ સહુલ્લમ યજ્ઞમધદે,
 તખ્ખમ્ દામોધશ ઉપમન્તમ યજ્ઞત્તમ
 યજ્ઞમધદે, ધરિસ્તનામ્ ઉર્વાનો યજ્ઞમધદે
 યાઓ અપઓનામ્ કવણયો.

રત્તમ્ ખરેજન્તમ યજ્ઞમધદે યિમ્
 અહુરેમ મજ્ઞદામ્, યો અપહુ અપનોત્તમો,
 યો અપહુ જધમૂશત્તમો, વીરપ સ્તવાઓ
 જરથુશત્રો યજ્ઞમધદે, વીરપચ દ્વિરશત
 વ્યઓશ્ચ યજ્ઞમધદે, વરશતચ વરેવ્યમ્નચ.

ચેહુલે હતામ્ આઅત્ત ચેસ્ને પધતી
 વહુલે, મજ્ઞદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ત
 હયા, યાઓહુહામયા તાંસ્યા તાઓસ્યા
 યજ્ઞમધદે, યથા અહૂ વધર્યો (૨)

યસ્તમ્નચ વહુમ્નચ અઓજસ્ય

જવરેય આક્રીનામિ, અપચ્ચાનાંમ
 કંવપિનાંમ, ઘેનાંનાંમય વીરો-વાંધવનાંમ
 યાધર્યયાઓસ્ય હુપિતોધશ, અમહુય
 હુતાશતહે હુરઓધહે, વરંથ્રધહેય
 અહુરધાતહે, વનધનત્યાઓસ્ય ઉપરતા-
 તો. અપંમ વોહૂ (૧). અહમાધ રએશય
 હુજકરેમ, -જસ મે અવકુહે મજદ-
 કરે મોજદ.

(અધવિસૂથ્રમ ગેહનો સાર.)

દાદાર અહુરમઝદને અધવિસરૂથરેમ ગેહના વખતમાં હુ
 ખુશાલ કરે છું, કે જે વખત તમામ જીવ જંતુઓને
 આરામ માટેનો છે. જંદગી ઉપર પાસખાનો કરનાર
 અધવિસરૂથરેમને, પાક આતશને; પાણી અને ઓરવરને;
 અશો જરયોશતને; વરધી કરનાર માથરને; અશો દસતુરાન
 દસતુરને; આથ્રવન, રથેસ્તાર અને વાસ્ત્રયોશને, ધર
 મોહહલા, કરખા અને દેશના અશો ધણાંને, દેશહિતકારી,
 પુરૂષને. દેશે દેશ કરી મજદયસ્ની દીનનો ફેલાવો કરનાર
 અશો માણસને; અશો નારો જે નેક વિચારવાલી, કને

સખુન બોલનારી અને નેક કામો કરનારી, કુળવાણી પામેલી
પાતાના ધણીને તાબેદાર તથા અરુપંદારમદ અમરાશ્વપંના
જેવી હોય તેને; અશો નર કે જે નેક વિચાર કરનાર, નેક
સખુન બોલનાર તથા નેક કામો કરનાર, ધર્મ સમજનાર,
ગુનાહ નહીં કરનાર હોય તેને, તથા અશો લોકોના કુરોહરોને
અમો યાદ કરીએ છીએ.

ઉશહેન ગેહ.

દ્વનઆથ અહુરહે મજદાઆ, અપેમ
વૉહુ (૩) કવરાને મજદયસ્નો કર-
થુરિત્રશ વીદએવો અહુર તકએષા,
ઉષહિનાઇ અપઆને અપહે રથવે,
યસ્નાઇય વહ્માઇય દ્વનઆથાઇય કસસ્ત
યએય, ઍરેજયાઇ ન્માન્યાઇય અપઆને
અપહે રથવે, યસ્નાઇય વહ્માઇય દ્વન-
આથાઇય કસસ્તયએય, સ્તઆપહે,

અગ્યેહે, અપિવતો વરંથાજનો, ક્રાદત્ત
ગએથહે, રખઆશ રજિશતહે, અરૂશતા
તસ્ય ક્રાદત્ત ગએથયાઓ વરંદત્ત-ગએ-
થયાઓ, દનઆથ્ર યસ્નાધ્ય વહમાધ્ય
દનઆથ્રાધ્ય ફસસ્તયએય, યથા અહુ
વધરૂયો જઓતા, ક્રા મે મૂતે અથા રતૂશ
અપારથિત્ત હ્ય, ક્રા અપવ વીધ્વાઓ
મૂઆતું.

અહુર્મ મજદાંમ અપવન્મ અપહે
રતૂમ યજમધદે, જરથુશત્રંમ અપવન્મ
અપહે રતૂમ યજમધદે, જરથુશત્રહે
અપઓનો ક્રવષીમ યજમધદે, અમંવે
રપંન્તે અપઓનાંમ યજમધદે, અપાઉ-
નાંમ વડ્ઠિહીશ સૂરાઓ રપંન્તાઓ
ક્રવષયો યજમધદે, અસ્તવતો મનજ્યાય

અપનોત્તમંમ રથ્વાંમ યજ્ઞમધદે, યએતુશ-
ત્તમંમ યજ્ઞતનાંમ, હુહુતુશત્તમંમ અપહે
રથ્વાંમ અધવિનસાસ્તમંમ, જધ્મૂશ-
ત્તમાંમ અપઓનો અપહે રથ્વો રતુક્રિ-
તીમ યજ્ઞમધદે.

ઉષહિન્તમ અપવન્તમ અપહે રતૂમ
યજ્ઞમધદે, ઉષાંમ સ્તીરાંમ યજ્ઞમધદે,
ઉષાઓહુમ યજ્ઞમધદે, ક્ષોધથ્નીમ
રએવત્-અરુપાંમ, ક્રમેન્-નરાંમ ક્રમેન્
નરો-વીરાંમ, યા ખાથ્રવધતિ ન્માન-
વધતિ. ઉષાઓહુમ યજ્ઞમધદે, રેવીમ
રેન્જત્-અરુપાંમ, યા સનત્ અવિ
હુતો કર્ણવધરીમ જામ, અવામ ઉષાંમ
યજ્ઞમધદે. અહુરેમ મજ્ઞદાંમ અપવન્તમ
અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે, વૌહુ મનો
યજ્ઞમધદે, અર્ષમ વહિશત્તમ યજ્ઞમધદે,

ક્ષત્રેમ વધરીમ યજ્ઞમધદે, રપેન્તામ
વડ્ઁહીમ આર્મધતીમ યજ્ઞમધદે.

ઔરેજમ અપવનેમ અપહે રતૂમ
યજ્ઞમધદે, ઔરેજ વંડ્હેઉશ અપહે, ઔરેજ
દ્યેનયાઓ વડ્ઁહુયાઓ માજદયસ્નોધશ,
ન્માન્યેહે રથો યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય,
ન્માનીમ અપવનંમ અપહે રતૂમ
યજ્ઞમધદે; સ્વઓપંમ અપીમ હુરઓધંમ
વરેથાજનંમ ક્રાદત્-ગએથંમ અપવનંમ
અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે, રનૂમ રક્ષિશતંમ
યજ્ઞમધદે, અરશતાતંમ ક્રાદત્-ગએથાંમ
વરેદત્-ગએથાંમ યજ્ઞમધદે.

શ્વામ આતરંમ અહુરહે મજદાઓ
પુથ્રંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે;
હુધ જઓથ્રંમ હુધ અધવ્યાઓડ્હનંમ

ધમત્ત ઔરેરુમ અપય કસ્તરેત્તમ અપવન્તમ
 અપહુ રતૂમ યજ્ઞમધદે; અપાંમ નપ્પ-
 તારેમ યજ્ઞમધદે. નધરીમ સહુલ્લમ યજ્ઞ-
 મધદે, તજ્ઞમેમ દામોદશ ઉપમન્તમ યજ્ઞ-
 તેમ યજ્ઞમધદે; ધરિસ્તનાંમ ઉરવાનો
 યજ્ઞમધદે, યાઁયા અપઁયાનાંમ ક્વપયો.
 રતૂમ ઔરેરુન્તમ યજ્ઞમધદે, યિમ અહુરેમ
 મજ્ઞદાંમ. યો અપહુ અપનોત્તમો યો
 અપહુ જઘમુશત્તમો. વીરપ સ્તવાઁયા
 જરથુશત્રી યજ્ઞમધદે; વીરપય હવર્શત
 વ્યઁયાઁ યજ્ઞમધદે, વરશતય વરેવ્યમનય.

ચેંહુહુ હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી
 વહુહો, મજ્ઞદાઁયા અહુરો વએથા અપાત
 હયા, યાઁયાહુહાંમયા તાંસ્યા તાઁયાસ્યા
 યજ્ઞમધદે. યથા અહુ વધયો (૨).

યસ્નંમેય વહ્નંમેય અઘ્નંમેય જવ-
રંમેય આદ્રીનામિ, ઘેરંમેયો અહુરહે
નફેદ્રો અપાંમ અપસ્ય મજદધયાઓ
અપેમ વૌહુ (૧)

અહુમાધ રએશય-હુજ'ધરંમે-જસ મે
અવંહુ મજદ-ઉરફેહ મોજદ.

(ઉશહેન ગેહનો સાર.)

અશોધના સરદાર અશો ઉશહેનને અમો વખાણીએ
છીએ. ચલકતી ખામદાદને, ગુરમંદ રોશનીને, અશોધના
સરદાર અશો હોરમજદને, બેહુમન, અરદીબેહુશત, શેહેરેવર
અને અસ્પંદારમદ અમશાસ્પંદને, અશો સરોશ, રશને
રાસ્ત, અને આસ્તાદ ધજદને પવિત્ર ઉશહેન ગેહના
વખતમાં અમો વખાણીએ છીએ.

પુરશેદ નીઆએશ.

દનઘ્નંમેય અહુરહે મજદાઓ. અપેમ
વૌહુ (૧).

૫ નામે યજ્ઞદાંત્ર, સ્તાએમ
 જખાએમ દાદાર અહુરમજ્ઞદ, રયોમંદ,
 ખરેહુમંદ, હુરવેસ્પ આગાહ કંરદગાર,
 ખુદાવંદાંત્ર, ખુદાવંદે પાદશાહ, ખર
 હુમા પાદશાહાંત્ર, નગાહદારે ખાલેકે
 મખ્લુક, અલરજ્ઞક રોશ્ન દહેન્દે, કાદર
 ઓ કવી ઓ કદીમ, બક્ષાયનદે
 બક્ષાયેશગરે મેહુરખાંત્ર, ત્વાનાં ઓ
 દાના ઓ દાદાર, ઓ પાક પરવરદેગાર,
 આદેલ પાદશાહાએ તો બેજવાલ
 બાશદ, અહુરમજ્ઞદ બોદાએ અવજૂની
 ગુરજ ખરહે અવજાયાત. પુરશેઠ
 અમર્ગ રયોમંદ અર્ધિર્વદ અરુપ બેરસાદ,
 અંજ હુમા ગુનાહ પતિત પશેમાનઓમ,
 અંજ હુરવસ્તીન દુશમત દુજ્ઞાન્ત
 દુજ્ઞવરેશત, મેમ ૫ ગેથી મનીદ, ઉએમ

ગુપ્ત ઉએમ કદ ઉએમ જસ્ત, ઉએમ
 યુન યુદ્ધ ઍસ્તેદ્, ઍજાન ગુનાહ મનશની
 ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગથી
 મધન્યુઆંની આપે અવાક્ષ પશેમાંન,
 પસે ગવશની પ પતિત હોમ.

નમસે તે અહુરમજ્દ, (ત્રણ વાર)
 શ્રીશચિત્ત પસે અન્યાધશ દામાંન. નમો
 વે અમૈષા સપેન્તા, વીરપે ફેર
 હુજઆપાઆ, અએતત જહાત અહુરેમ
 મજ્દદાંમ, અએતત અમૈષે સપેન્તે,
 અએતત અપઆનાંમ ક્વપિશ, અએતત
 વયાંમ દરેધોખધાતેમ, દનઆથ્ર અહુરહે
 મજ્દદાઆ, તરોધદીતે અહુરહે મધન્યેઉશ,
 હુધથ્યાવરૂતાંમ હાત વસ્ના ફેરધોતેમમ.
 સ્તાઆમિ અપેમ. અપેમ વોહૂ ૧).

ક્રસ્તુયે હુમતોધબ્યસ્યા, હુખ્તોધ-
બ્યસ્યા, હૃશ્તોધબ્યસ્યા; માંથવોધબ્યસ્યા
વર્ષદ્વોધબ્યસ્યા વરશત્વોધબ્યસ્ય. અધ-
ભિગધર્યા દધથે, વીરપા હુમતાયા,
હુખતાયા હૃશતાયા; પધતિરિચ્યા દધથે,
વીરપા દુશમતાયા, દુખૂખતાયા દુખ્વરશ-
તાયા. ફેરા વે રાહી અમ્પારપેન્તા,
યસ્નમયા વહમ્મમયા, ફેરા મનહુહા
ફેરા વચહુહા ફેરા બ્યઆથના, ફેરા
અહુહયા, ફેરા તન્વસચીત ખખ્યાઓ
ઉશતનમ; સ્તઆમી અપ્પમ. અપ્પમ
વોહુ ૧).

નમો અહુરાધ મજદાધ, (ત્રણ વાર)
નમો અમ્પએધબ્યે સ્પેન્તએધબ્યે,
નમો મિથ્રાધ વોઉફ-ગઆયઆધતેએ,
નમો હૃરેક્ષએતાધ અઉરવત અરપાધ,

નંમો આખ્યો દાઘધાખ્યો, યાઝ્યા અહુરહે
મજદાઝ્યા, નંમો ગેઉશ નંમો ગયેહુ,
નંમો જરથુશત્રહે સ્પિતામહે અપઝ્યાનો
ઋવસેએ, નંમમ વીરપયાઝ્યા અપઝ્યાનો
સ્તાંધશ, હુધથ્યાધય ખવાંધથ્યાધય બુધ્યાં-
ધથ્યાધય.

(હાવન ગેહમાં) વૉહુ ઉખ્ખ્યા
મનઝહા ક્ષત્રા અપાયા ઉશતા તનૂમ
(ત્રણ વાર) અપેમ વૉહુ ૩)

(સ્પિથવન ગેહમાં) ધમા રઝ્યાઝ્યાઝ્યા
ખરેજિશતંમ ખરેજિમનાંમ (ત્રણ વાર)
અપેમ વૉહુ).

(હજીરન ગેહમાં) યહમી સ્પેન્તા
શ્વા મધન્યૂ ઉરવએસે જસો. (ત્રણ વાર)
અપેમ વૉહુ ૩).

હવરેક્ષએતેમ અમ્પેમ રએમ અઉરવત
 અરપેમ યજમમદે. મિથ્રમ વાઉર
 ગઆયઆધતીમ યજમમદે, અર્શ-વચડ-
 હુમ વ્યાખનંમ હુજડ-ગઓપેમ હુતાશ-
 તેમ, બએવર-ચમનંમ, બેરજનંતેમ,
 પેરથુ-વએધયનંમ સૂરેમ અપ્રફનંમ,
 જધાઉરવાઆડ્હુમ. મિથ્રમ વીરપનાંમ
 દખ્યુનાંમ દડ્હુપધતીમ યજમમદે, યિમ
 કદથત અહુરે મજદાઆ, બેરનડ-
 ઉહસ્તેમ મધન્યવનાંમ યજતનાંમ,
 તતનો જમ્યાત અવડ્હે, મિથ્ર અહુર
 બેરજનંત. હવરેક્ષએતેમ અમ્પેમ રએમ
 અઉરવત—અરપેમ યજમમદે.

 તિશત્રીમ દરવો ચમનંમ યજ-
 મમદે. (ત્રણ વાર) તિશત્રીમ યજ-

મધદે, તિશત્રયેન્યો યજ્ઞમધદે, તિશત્રયો
 રએવાંઝાં ખરેનડુડિહાંઝાં યજ્ઞમધદે,
 વનન્તમ સ્તારેમ મજ્જદધાત્તમ યજ્ઞમધદે.
 તિશત્રીમ સ્તારેમ રએવન્તમ ખરેનડુડિ-
 હન્તમ યજ્ઞમધદે, શ્વાપેમ ખધાત્તમ
 યજ્ઞમધદે, જરૂવાન્તમ અકરેન્તમ યજ્ઞમધદે.
 જરૂવાન્તમ દરેધો ખધાત્તમ યજ્ઞમધદે.
 વાત્તમ રપેન્તમ હુધાઝાંડહુમ યજ્ઞમધદે.
 રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજ્જદધાતાંમ અ-
 પઝાનીમ યજ્ઞમધદે, દએનાંમ વડુડિહીમ
 માજ્જદયસ્નીમ યજ્ઞમધદે, પથાંમ ખાસ્તા
 ધતીમ યજ્ઞમધદે, જરેનુમન્તમ સૂરેમ
 યજ્ઞમધદે, સઝાંકન્તમ ગધરીમ મજ્જદ-
 ધાત્તમ યજ્ઞમધદે, વીરપેમચ અપવન્તમ
 મધન્યઝાંમ યજ્ઞત્તમ યજ્ઞમધદે, વીરપેમચ
 અપવન્તમ ગએધીમ યજ્ઞત્તમ યજ્ઞમધદે.

હુઓમ ઉરવાનંમ યજ્ઞમધદે, હુવંમ
 ક્રવપીમ યજ્ઞમધદે, જસમે અવંકુહ મજદ
 અષાઉનાંમ વક્તિહિશ સૂરાઓ સ્પેન-
 તાઓ ક્રવપયો યજ્ઞમધદે. હૃરંક્ષએતંમ
 અમંપંમ રએમ અઉરવત્ અરપંમ
 યજ્ઞમધદે, અપંમ વંહુ (૩).

ક્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ;
 વીદએવો, અહુર-તકએષો. (હાવન રપિથવ-
 કે ઉજીરન જે ગેહ હોય તે પઢવી), ક્રસસ્તયએય
 હૃરંક્ષએતહુ અમંપહુ રએવહુ અઉરવત્-
 અરપહુ, દનઓથ્રિ યસ્નાધય વહમાધય
 દનઓથ્રિધય ક્રસસ્તયએય, યથા અહુ
 વધર્યો જઓતા ક્રા-મે ઝૂતે, અથા રતુસ
 અષાત્યિત્ હય, ક્રા અપવ વીધ્યાઓ
 ઝઓતૂ.

દૂરેક્ષ્યેત્તમ અમૃતમ રમ્યમ અતિરૂપત
અરૂપમ યજ્ઞમધદે. આઅત્ર યત્ દૂરે-
રમ્યાક્ષને તાપયેધતિ, આઅત્ર યત્ દૂરે-
રમ્યાથો તાપયેધતિ, હિશત્તનતિ મધન્ય-
વાઅાહ્લે. યજ્ઞતાઅાહ્લે, સત્તમ્ય હજ-
ર્મ્ય. તત્ ખરેનો હામખારયેધનતિ,
તત્ ખરેનો નીપારયેધનતિ, તત્ ખરેનો
ખક્ષેનતી, જ્ઞમ પર્ધતી અહુરધાતાંમ.
ક્રાધતીય અપહ્લે ગમ્યેથાઅા, ક્રાધતીય
અપહ્લે તનુયે. ક્રાધતીય દૂરે, યત્ અમૃતમ
રમ્યમ અતિરૂપત અરૂપમ.

આઅત્ર યત્ દૂરે ઉજ્જુક્ષ્યેધતિ, ખવત
જ્ઞમ અહુર ધાતાંમ યઅાજદાઞ્ચમ,
આપ્તમ તચિન્તાંમ યઅાજદાઞ્ચમ, આ-
પ્તમ ખયનાંમ યઅાજદાઞ્ચમ, આપ્તમ

જરયનાંમ યચ્ચાજદાથ્રમ, આચમ અરૂ-
મએશતાંમ યચ્ચાજદાથ્રમ, જવત દાંમ
અષવ યચ્ચાજદાથ્રમ, યાઓ હૃનતિ
રપેન્તહે મધન્યેઉશ.

યેધધી-જિ દૂરે નોધત ઉબુદ્યેધતિ,
અધ દ્યેવ વીરપાચ્ચા મરેનચિનતિ
યાચ્ચા હૃનતિ હૃષ્ટો-કરૂવોદ્ધ, નવ-ચીશ
મધન્યવ યજ્ઞત, અહ્-હવ અસ્તવધતિ
પધતિ-દ્રાંમ, નોધત પધતિશતાંમ
વિધેનતિ.

યો યજ્ઞધતે દૂરે, યત અમૅષમ રએમ
અઉરૂવત અરપેમ. પધતિશતાતેએ તંમ-
હ્હાંમ, પધતિશતાતેએ તંમસચિથ્રનાંમ
દ્યેવનાંમ, પધતિશતાતેએ તાયુનાંમચ
હજ્ઞસનાંમચ, પધતિશતાતેએ યાતુનાંમચ
પધરિકનાંમચ, પધતિશતાતેએ ધથ્યે-

જહો મરેપઆનહે. યજ્ઞધતે અહુરેમ
મજંદાંમ, યજ્ઞધતે અમૃષે રપેન્તે, યજ્ઞ-
ધતે હુઆમ ઉરવાનંમ, કનાવયેધતો
વીરપે મધન્યવચ યજ્ઞત ગએથયાચ, યો
યજ્ઞધતે હુરે, યત અમૃષેમ રએમ અઉર-
વત-અરપેમ.

યજ્ઞધ મીથ્રેમ વાઉર-ગઆયઆધતીમ,
હુજરગઆપેમ જએવરે ચમનંમ.
યજ્ઞધ વજરેમ હુનિવીજ્ઞતંમ, કમરેધે
પધતિ દએવનાંમ, મિથ્રો યો વાઉર-ગઆ
યઆધતોધશ. યજ્ઞધ હુખેધ્રેમચ, યત
અસ્તિ હુખેધ્રનાંમ, વહિરતંમ અન્તરે
માઆહુમચ હુરેચ.

અહે રય ખરેનહુચ, તેમ યજ્ઞધ
સુરન્વત યસ્ત, હુરેક્ષએતંમ અમૃષેમ
રએમ અઉરવત-અરપેમ, જઆધ્રાજયો,

હૃરેશ્વએતંમ અમૃતંમ રએમ અઉરવત
અમૃતંમ યજ્ઞમધદે. હૃઆમ યો ગવ
અરેમન, હિજવો દડ્ડુડ્ડુ, માંથય
વચય પ્યઆથનય, જઆથાખયસ્ય
અરશુખધએમખયસ્ય વાધજ્ઞિખયો.

યેડ્ડે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી
વડ્ડો, મજ્જદાઓ અહુરો વએથા અષાત
હુયા, યાઓડ્ડાંમયા તાંસ્યા તાઓસ્યા
યજ્ઞમધદે.

(બાજમાં પઢવું) હોરમજ્જદ બોદાએ
અવજ્ઞની મરદુમ, મરદુમ સરદગાં,
હુમા સરદગાં, હુમઆયસતે વહાં,
ઉએમ વહેદીને માજ્જદયસનાં, આગાહી
આસ્તવાંનો નેકી રસાંનાદ એદુન બાદ.
(પ્રગટ પઢવું) યથા અહુ વધર્યો ૨)
યસ્નંમય વહ્મંમય અઓજસ્ય જવરંય

આક્રીનામી, હૃદયએતહે અમંપહે રએ-
વહે અઉરવત-અરપહે. અપેમ વોહુ ૩.

અહુરાનીશ અહુરહે વહિશતાખ્યો
જઝાંથાખ્યો, સ્ત્રએશતાખ્યો જઝાંથા-
ખ્યો, દહ્મો-પદરિ-અહુરશતાખ્યો જ-
ઝાંથાખ્યો. અપેમ વોહુ ૧). અહમાધ
રએશય - હજડરમ--જસ મે અવડહે
મજદ, —કરે મેજદ. અપેમ વોહુ ૧)

રેજ નેકનાંમ રેજ પાકનાંમ રેજ
પાક મુખારક (જે રાજ હોય તે પઢવો)
માહ મુખારક (જે માહ હોય તે પઢવો)
ગાહે (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ
દાદારે ગેહાન દામાન . કનઝાંથ અહુ-
રહે મજદાઝા, તરોધદીતે અંડરહે
મધન્યેઉશ, હુધયા વરશતાંમ હ્યત
વસ્ના કૃષોતેમમ . સ્તઝાંમિ અપેમ ,
અપેમ વોહુ ૧)

ગુરજ ખરહે અવજાયાદ. પુરશેઠ-
અમર્ગ, રયોમંદ અઉરવત્ અરુપ ઘેર-
સાદ. અમાવન્દ પીરોજગર, અમાવંદી
પીરોજગરી દાદ દીને વેહે માજદયસ્નાં,
આગાહી રવાઇ ગવાક્રીન્ગાનો બાદ,
હુકુત કેધર જમીન એદુન બાદ. મન
આનો આવાયદ શુદન, મન આનો
આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ
શુદન. અર્પેમ વૉહુ ૧)

(દખાણુ દીશા તરફ મોહું કરીને બણવું)
દાદારે ગેહાં દીને માજદયસ્ની દાદે
જરથુશતી. નંમસ-તે અપાઉમ સંવિશતે,
અરેદવી સુરે અનાહિતે. અપઝાને અર્પેમ
વૉહુ ૧). નંમો ઉર્વધરે વડુંહી મજદધાતે
અપઝાને. અર્પેમ વૉહુ ૧). દૂરેક્ષએતમ
અર્પેમ રએમ અઉરવત્ અરુપેમ યજ-

મધદે. અર્પમ વાહુ ૧). પુરશેદ અમર્ગ
રયોમંદ અર્વિત અરુપ યેરસાદ. અર્પમ
વાહુ ૧).

(પુરશેદ નીઆએશનો સાર.)

ખીલ સમ્રળી પેદાયશોની આગમજ આ હોરમજદ તુને
ત્રણ મરતબે અમે નમીએ છીએ. અમર વરધી કરનાર
ખોરશેદ ઇજદ અમારી મદદે પોહ્યો. સાચા વિચાર, સાચા
વચન અને સાચાં કામને અમે પકડી રાખીએ. અને જુઠા
વિચાર, જુઠા વચન અને જુઠાં કામોને અમે છોડી દઈએ.
ચલકાતમંદ અને નુરમંદ ખોરશેદને અમે આરાધીએ છીએ,
જેની રોશની અને તડકાંથી આએ દુન્યા માહેલી તમામ
અપવીત્રાઈ અને ગલીચીનો નાશ થાયછે. પાણી, જમીન અને
ઝાડપાંતો સુરજના ઉગવાથી ખીલે છે, વધેછે અને પવિત્ર
થાયછે. જે સુરજ નહીં ઉગે તે આએ દુન્યામાં ફાઈખી
જનદાર પેદાયશ જીવી શકે નહીં. સમ્રળે ઠંકાંણે અ'ધાર'
પંથરાઈને આખાદીનો નાશ થાય. જે ફાઈ ખોરશેદની ખુબી
ખીજાંનવા સાથે તેની આરાધના કરે તે ગોચા દાદાર હોરમજદને
ખીજાંનવા અને તેની આરાધના કરવા ખરાખર છે.

મેહેર નીઆએશ .

પ નાંમે યજ્ઞદાંન હોરમજ્જદ ખોદાએ
 અવજ્જની, ગુરજ ખરહે અવજ્જયાત. મે-
 હેર ક્રાગયોદ દાવરે રાસ્ત ખેરસાદ . અંજ
 હુમા ગુનાહ પતિત પશેમાનઓમ. અંજ
 હુરવસ્તીન દુશમલ દુજ્જૂપલ દુજ્જવરેશત ,
 મેન પ ગેથી મનીદ , ઉએમ ગુફત ઉએમ
 કદ્દ ઉએમ જરલ , ઉએમ છુન છુદ્દ
 અસ્તેદ. અંજાંન ગુનાહ મનશની ગવશની
 કુનશની, તની રવાંની ગેથી મધન્યુઆંની,
 ઓખે અવાક્ષ પશેમાંન , પસે ગવશની
 પ પતિત હોમ .

નમસ્સ-તે અહુરમજ્જદ, (ત્રણ વાર)
 શ્રીશચિત્ પશે અન્યાધશ દામાંન. નમે
 વે અમૃષા રપેન્તા, વીરપે હેરે

હુજાઓપાઓ, અએતત જહાત અહુરેમ
મજદાંમ, અએતત અમેષે રપેન્તે,
અએતત અપઓનાંમ ક્વાપિથ, અએતત
વયાંમ દરેધોખાતેમ, દનઓથ અહુરહે
મજદાઓ, તરેધદીતે અહુરહે મધન્યેઉશ,
હુધયાવરશતાંમ હાત વસ્ના ફરષોતેનમ.
સ્તઓમિ અપેમ, અપેમ વોહુ ૧).

કસ્તુયે હુમતોધખ્યસ્યા, હુખતોધ-
ખ્યસ્યા, હુરશતોધખ્યસ્યા; માંથવોધખ્યસ્યા
વખેધવોધખ્યસ્યા વરશતવોધખ્યસ્યા. અધ-
ખિગધર્યા હધથે, વીસ્પા હુમતાયા,
હુખતાયા હુરશતાયા; પધતિરિચ્યા હધથે,
વીસ્પા હુશમતાયા, હુજૂખતાયા હુજવરશ-
તાયા. ફેરા વે રાહો અમેષારપેન્તા,
યસ્નમયા વહુમેમયા, ફેરા મનહુહા
ફેરા વચહુહા ફેરા ધ્યઓથના, ફેરા

અહુયા, ફેરા તન્વસ્યીત ખખ્યાઓ
 ઉશતનંમ; સ્તઓમિ અર્ષમ . અર્ષમ
 વૉહુ ૧).

નંમો અહુરાધ મજદાધ, (ત્રણ વાર)
 નંમો અર્ષએધખ્યો સ્પેન્તએધખ્યો,
 નંમો મિથ્રાધ વૉહિર-ગઓયઓધતેએ,
 નંમો હૃરેક્ષએતાધ અઉરવત્ અસ્પાધ,
 નંમો આખ્યો દાધથ્રાખ્યો, યાઓ અહુરહે
 મજદાઓ. નંમો ગેઉશ નંમો ગયેહે,
 નંમો જરથુશત્રહે સ્પિતામહે અપઓનો
 દ્રવષેએ, નંમંમ વીરપયાઓ અપઓનો
 સ્તોધશ, હુધથ્યાધત્ય ખવાંધથ્યાધત્ય યુધ્યાં-
 ધથ્યાધત્ય.

(હાવન ગેહમાં) વૉહુ ઉખ્યા
 મનહુહા ક્ષત્રા અપાયા ઉશતા તનૂમ
 (ત્રણ વાર) અર્ષમ વૉહુ ૩).

(રૂપિથવન ગેહમાં) ૬૬ ધમા રઆયાઆ
અરંજિશતંમ અરંજિમનાંમ (ત્રણ વાર)
અપેમ વોહુ ૩).

(ઉજરન ગેહમાં) ૬૭ યહમી રપેન્તા
થવા મધન્યુ ઉરવએસે જસો. (ત્રણ વાર)
અપેમ વોહુ ૩).

મિથ્રમ વોઉર ગઆયઆધતીમ યજ-
મધદે, અર્શ-વચડ્હુમ વ્યાપ્રનંમ હજ-
ડર ગઆપેમ હુતાશતંમ, અએવર-ચમ
નંમ, અરંજનંતંમ, પેરથુ-વએધયનંમ,
સૂરંમ અપ્રફનંમ, જધાઉરવાઆડ્હુમ.
મિથ્રમ વીરપનાંમ દપ્પુનાંમ--દડ્હુ-
પધતીમ યજમધદે, યિમ કદથત અહુરે
મજદાઆ, અરંનડ્હુસ્તંમંમ મધન્યવ-
નાંમ યજતનાંમ, તતનો જમ્યાત
અવડ્હુ, મિથ્ર અહુર અરંજનંત. મિથ્રમ

વૉઉર-ગાઓયઓધતિમ યજ્ઞમધદે.
 તિશત્રીમ દરવો ચમનંમ યજ્ઞમધદે.
 (ત્રણ વાર) તિશત્રીમ યજ્ઞમધદે. તિશત્ર-
 ચેન્યો યજ્ઞમધદે, તિશત્રયો રએવાઓ
 ખરેનડ્ડિહાઓ યજ્ઞમધદે, વનન્તંમ
 સ્તારંમ મજ્જદધાતંમ યજ્ઞમધદે. તિશત્રીમ
 સ્તારંમ રએવન્તંમ ખરેનડ્ડિહન્તંમ
 યજ્ઞમધદે. શ્વાપંમ ખધાતંમ યજ્ઞમધદે,
 કરવાનંમ અકરેનંમ યજ્ઞમધદે. કરવાનંમ
 દરેધો ખધાતંમ યજ્ઞમધદે. વાતંમ
 રપેન્તંમ હુધાઓડહુંમ યજ્ઞમધદે.
 રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજ્જદધાતાંમ અ-
 પઓનીમ યજ્ઞમધદે. દએનાંમ વડ્ડિહીમ
 માજ્જદયસ્નીમ યજ્ઞમધદે. પથાંમ ખાસ્તા-
 ધતીમ યજ્ઞમધદે. કરેનુમન્તંમ સૂરેમ
 યજ્ઞમધદે. સઓડન્તંમ ગધરીમ મજ્જદ-

ધાતમ યજ્ઞમઘદે, વીરપેમચ અપવન્મ
મઘન્યઓમ યજ્ઞતમ યજ્ઞમઘદે, વીરપેમચ
અપવન્મ ગએથીમ યજ્ઞતમ યજ્ઞમઘદે,
હુઓમ ઉરવાન્મ યજ્ઞમઘદે, હુવાંમ
ક્રવપોમ યજ્ઞમઘદે, જસ મે અવંડુહિ
મજ્જદ, અપાઉનાંમ વડુઉહીશ સૂરાઓ
રપેનતાઓ ક્રવપયો યજ્ઞમઘદે. મિથ્રમ
વોહિર - ગઓયઓઘતોમ યજ્ઞમઘદે.

અપેમ વોહુ (૩). ક્રવરાને મજ્જદયસ્તો,
જરથુશત્રિશ, વીદએવો, અહુર-તક
એષો; (જે ગેહ હોય તે પઢવી) મિથ્રહિ
વોહિર ગઓયઓઘતોમશ, હુજ્જડર ગઓ-
પડે, ખએવર-ચમનો, અઓઘતો
નામનો યજ્ઞતહિ, રામનો ખાસ્તહિ,
દનઓથ્ર યસ્નાઘચ વહ્માઘચ દનઓથ્રાઘચ
કસસ્તયએચ. યથા અહુ વધ્યો જઓતા

ક્રામે ઋતે, અથા રતુશ અપાતચિત્ત હુચ
 ક્રા અપવે વિધવાઓ ઋઓત્ત, મિથ્રમ
 વાઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે, અર્શ
 વચ્છુમ વ્યાખનંમ, હુજ્જર ગઓપંમ
 હુતાશતંમ, ખએવર-ચખનંમ ખરજન્તેમ,
 પરંથુ-વએધયનંમ, સૂરંમ અખડનંમ,
 જધાઉરવાઓહુમ.

મિથ્રમ અધવિ-દખ્યૂમ યજ્ઞમધદે,
 મિથ્રમ અન્તરે-દિખ્યૂમ યજ્ઞમધદે.
 મિથ્રમ આ-દખ્યૂમ યજ્ઞમધદે, મિથ્રમ
 ઉપધાર-દખ્યૂમ યજ્ઞમધદે, મિથ્રમ
 અધધાર-દખ્યૂમ યજ્ઞમધદે, મિથ્રમ
 પધાર-દખ્યૂમ યજ્ઞમધદે, મિથ્રમ-અગ્રાપ
 દખ્યૂમ યજ્ઞમધદે.

મિથ્ર અહુર ખરજન્ત અધથેજ્ઞંહુ
 અપવન યજ્ઞમધદે, રત્રેઉશચ માઓહ-

હુમ્મય હુરેય. ઉરવરાઓ પધતિ ખરેરમ
 ન્યાઓ, મિથ્રમ વીરપનાંમ દખ્યૂનાંમ
 દહુપધતીમ યજ્ઞમધદે. અહે રય
 ખરેનહુય તંમ યજ્ઞમ સુરન્વત યસ્ન,
 મિથ્રમ વાઉર-ગઓયઓધતીમ, જઓ-
 થાખયો મિથ્રમ વાઉર-ગઓયઓધતીમ
 યજ્ઞમધદે. રામપયનંમ હુપયનેમ અધર-
 યાખયો દહુપધતીમ.

આચનો જમ્યાત અવહુહે, આચનો
 જમ્યાત રવહુહે, આચનો જમ્યાત રકન-
 હુહે, આચનો જમ્યાત મર્જદિકાધ,
 આચનો જમ્યાત ખએષજ્યાધ, આચનો
 જમ્યાત વેરેશ્રદ્ધાધ. આચનો જમ્યાત
 હુવહુહાધ, આચનો જમ્યાત અપવસ્તાધ.
 ઉમ્નો અધવિથૂરો, યસ્નયો વહુમ્યો, અન-
 અધવિ--દુખ્તો, વીરપમાધ અહુઉહે

અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝો
ધતિશ.

તમ અમવન્તમ, યજતમ સુરમ,
દામોહુ સવિશતમ, મિથ્રેમ યજોઘ જઝ્ઝો
ધાજયો. તમ પધરિજસાધ, વન્તય
નમઝ્ઝુય, તમ યજોઘ સુરન્વત યસ્ન,
મિથ્રેમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝોધતામ, જઝ્ઝો-
ધાજયો, મિથ્રેમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝોધતીમ
યજમઘદે. હુઝ્ઝામ યો ગવ ખરેસ્મન,
હિજવો દઝ્ઝુઝ્ઝુ, માંધ્રય વચય ધ્યઝ્ઝો-
ધનય, જઝ્ઝોધાજયસ્તય, અરશુજધઝ્ઝોઝય-
સ્તય વાધજિજયો.

ચેંઝ્ઝુ હાતાંમ આઅત ચેસ્તે પધતી
વઝ્ઝો, મજદાઝ્ઝો અહુરો વઝ્ઝેથા અષાત
હયા, યાઝ્ઝાઝ્ઝાંઝયા તાંસ્તયા તાઝ્ઝાસ્તયા
યજમઘદે, યથા અહુ વધયો (૨).

(બાજમાં પઢવું) હોરમજદ બોદાએ
અવજીની મરદુમ, મરદુમ સરદગાં હુમા
સરદગાં, હુમ બા યશતે વહાં, ઉએમ
વહેદીને માજદયસ્નાં, આગાહી આસ્ત-
વાંની, નેકો રસાંનાદ એદુન બાદ. (પ્રગટ
પઢવું) યથા અહૂ વધર્યો ૨) યસ્નંમય વહ-
મંમય, અઓજસ્ય જવરેય આક્રીનામિ,
મિથ્રુ વૉઉર--ગઓયઓધતોધશ,
હજર--ગઓપહે બએવર--ચમનો,
અઓપ્તો નામનો યજતહે, રામનો બા-
સ્તહે. અષમ વૉહૂ (૧). અહમાધ
રએશ્ય-હજરેમ-જસ મે અવહૂ
મજદ-કેરફેહ મોજદ. અષમ વૉહૂ ૧).

રોજ નેકનાંમ, રોજ પાકનાંમ, રોજ
પાક મુખારક (જે રોજ હોય તે પઢવો)
માહ મુખારક (જે માહ હોય તે પઢવો)

ગાહે (જે જેહ હોય તે પઠવી) નમાજ દાદારે ગેહાન દાંમાન . ફનઆથ અહૂરહે મજદાઆ, તરોઇદીતે અંડરહે મધન્યેકેશ, હમથ્યાવરશતાંમ હયત વસ્ના ક્રષોતમમ, સ્તઆમિ અષમ, અષમ વોહુ ૧) ગુર્જ ખરહે અવજાયાત, મેહર ક્રાગયોદ દાવરે રાસ્ત ઘેરસાદ . અમાવન્દ પીરોજ-ગર, અમાવંદો પીરોજગરી દાદ દીને વેહે માજદયસ્નાં, આગાહી રવાઇ ગવા-ક્રીંગાની ખાદ. ફત કેથેર જમીન એદુન ખાદ. મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન . અષમ વોહુ ૧). (દખાણ દીશા તરફ મોહુ કરીને ભણવું) દાદારે ગેહાં દીને માંજદયસ્ની દાદે જરથુશતો. નમસ તે અષાઉમ સવિશતે અરેદવી સૂરે

અનાહિને. અપઝાને અપેમ વાહૂ ૧).
 નેમો ઉર્વધરે વહૂહિહ મજદધાતે અપ-
 ઝાને. અપેમ વાહૂ ૧). મિથ્રમ વાઉર
 ગઝાયાઝાધતીમ યજમધદે. અપેમ વાહૂ
 ૧). મેહર ફાગયોદ દાવરે રાસ્ત ઘેરસાદ
 અપેમ વાહૂ ૧).

(મેહર નીઆએથનો સાર.)

ખેતરોમાં આખાદી પાંચરનાર તથા વાજખી ધનસાક કરનાર
 મેહર ઇજદ અમારી મદદે પાંહચો. તમામ દેશોનો દેશ
 પતી મેહર ઇજદ જે સાચા શખુન બોલનાર, મીજલસમાં
 આદરમાન પામેલો, સાંભળવા અને જોવાની તીક્ષ્ણ
 શક્તિવાળો, ખુલંદ દરજ્જાનો, જગરૂત અને ખહાકુર છે
 તેને અમે વખાણીએ છીએ. અમારી તંદરોસ્તીને માટે,
 અમારી આખાદીને માટે, અમારી મદદને માટે તથા અમારી
 અને અમારાં કુટુંબોની વરૂદીને માટે મેહર ઇજદની રોશની
 ફુવાના સઘળા ભાગોમાં પંચરાઈ રહો.

દોઆ વીરપ હુમત.

 વીરપ હુમત વીરપ હૂખત વીરપ
 હૃશત, બઝાઘો-વર્શત. વીરપ દુશમત
 વીરપ દુજૂખત વીરપ દુજૂવર્શત, નોખત
 બઝાઘો-વર્શત. વીરપ હુમત વીરપ
 હૂખત વીરપ હૃશત, વહિશતમ અઝ્-
 હુધમ અશએત. વીરપ દુશમત વીરપ
 દુજૂખત વીરપ દુજૂવર્શત, અચિશતમ
 અઝ્હુધમ અશએત. વીરપનામય હુમત
 નાંમ હૂખતનાંમ હૃશતનાંમ, વહિશત
 અઝ્હુધ; આઅત હુચચિઁમ. અપેમ
 વોહૂ ૧). (ત્રણ વાર પઢવું)

(દોઆ વીરપ હુમતનો સાર.)

બુધિવાન માણસો સાચા વિચાર, સાચા વચન અને
 સાચાં કામો કરે છે, પણ બુદ્ધિ હીન માણસો જુઠા વિચાર,
 જુઠા વચન અને જુઠાં કામો કરે છે. સાચા વિચાર, સાચા

વચન અને સાચાં કામો માણસોને બેહુશત તરફ લઈ જાય છે તથા જુઠા વિચાર, જુઠા વચન અને જુઠા કામો તેઓને દોજખ તરફ ધસડી જાય છે.

દોઝા નામ્ સેતાયશને.

દનઝાથ અહુરહે મજદાઝા. અષમ વોહુ ૧). ખનામે યજ્ઞદે ખક્ષાયન્દહે ખક્ષાયેશગરે મેહુરખાન. નામ્ સેતાયશને ઝોઝે અહુરમજ્દ, હુમા ખુદ ઝો હુમા હસ્ત ઝો હુમા બેદ. નામે યજ્ઞદે રૂપેના મીનો. અન્દરઅચ્ મીનોયાંન મીનો. અજશ ખુદ--અશ-યક્ નામ્ અહુરમજ્દ અચ્. ખોદાઝે મહેસ્ત, ઝો તવાના ઝો દાના ઝો દાદર, ઝો પરવરતાર ઝો પાના ઝો ખાવર, ઝો કર્દેદગર ઝો અવક્ષીદાર, અવીજેદ વેદ-દાદસ્તાંની ઝો હુમાઝેર.

સેપાસ ઓએ વજોર્ગે હુસત્યાંન, કે
 આક્રોહ અવનીદ, ઓપ-ખેશ અન્ગાંમ
 ખતી કોર ઓ દાનાઇ, અવરતર શશ
 અમશારપન્દાંન, અવદ વેશ યજ્ઞદાંન,
 રોશન ખહુશત ગરોથ્માન, ઓ ગેરદે
 આરમાન, ઓ ખૂરે તાવા, ઓ માહે
 ખાંમી, ઓ સતરે વશ-તોખે, ઓ ખાદ
 ઓ અન્દર-વાએ, ઓ આવ ઓ આતશ,
 ઓ કમીન ઓ ઉરવર, ઓ ગોરપન્દ
 ઓ અયોક્ષસ્ત ઓ મરદમ.

યજ્ઞશને ઓ ન્યાયશને, અંજ ઓએ
 ખોદાએ કર્કેગર, કે મેહ કદ્દ અંજ હર
 ગતીહા હુશનાન, મરદમ પ ગોખાએશ,
 માદાંન દાદ ઓ શેહ્યોરીએ હન્ગાંમ,
 રાઈતીદારીએ દામાંન, પરખમ અંગી-
 જશને પરહીજ દીવાન.

નમાજ ઓએ વીરપ-આગાહ અશ
ખાવર, કેશ કેસ્તીદ પ જરથુશત સ્પેત-
માંન અશો ફરોહર, અશતશએ ઓધ
દામાંન, દીનદાનેશને વરોએશને, આસ્ત
ખેરદી, ગાશો સૂત-ખેરદી. દાનાધ ઓ
રાધનીદારીએ વીરપ હસ્તાંન, ઓ ખૂદાંન
ઓ ખેદાંન, ફહુન્ગાન ફહુન્ગ માથ-
સ્પેન્ત, કુ ખેદ રવાન હુ—પૂલ, ઓ
ખુપ્તારો અજ દુજખ, વદાર દાર, ઓએ
આંને પહેલૂમ અખોઆંન, અશોઆન
રોશન હુન્દ, હુખોધ હુમા-નેકી.

પ ફમાને તો ખાવર, પ ફમાને
તો ખાવર, પ ફમાને તો ખાવર; પદીરમ
ઓ મીનમ ઓ ગાયમ, ઓ વરજમ
દીને વેહ અવીજેહ, આસ્તવાન હોમ

પ હર કંરક, અવાક્ષ અંજ વીરપ બજે,
અર્વાજે દારમ ખુદશ આસ્નીદ કુનશને,
પરહીજશને ઓ પાક, શશજોરાંને જાન,
મનશને ગવશને કુનશને, ઓ વીર ઓ
હોશ ઓ ખેરદ.

પ કાંમે તો કંરકગર તવાનમ કદ્,
આંને તો પરસ્તશને, પ વેહ—મનશને
વેહ ગવશને વેહ વર્જશને, વશાએમ
રાહો રોશન, કે ઓમ નરસદ્ ગેરાન પજદ
દાજખ, વદીરમ પચેશંદગ. ઓ રસમ
આને બેહશતે પૂર—ખાએ, હરવસ્પ-
પેસોદ ઓ હમાખારી.

સેતાયશને ઓએ અવક્ષીદાર ખોદાએ,
કુકાંમે કંરક, પાદ દહેશને કુનન્દ, ક્રમાંન
રાધનીદારાંન, અવદૂમ બૂજેદ દરવન્દાંન

અચ્ચ અંજ દાજખ, ઓ અવીજેહા
વીનારેદ વીરપ. સેતાયશનેએ
દાદાર અહુરમજદ, હુરવરપ આગાહ, ઓ
તવાના ઓ તવન્ગર. હુત અમૈશારપન્દ,
ઓ ખંહરામ યજદે પીરોજગર, દુશમન
જદાર, અમ હુતાશતે ખેરસાદ. અવેમ
વોહુ ૧. (ત્રણ વાર પઢે.)

(દોઆ નામ સેતાયશનેનો સાર.)

પાક ખોદા જે નેઆમતનો ખસનાર, યુનાહ માફ કર
નાર, બુલંદદરજજનો, ઈનસાફી, સર્વ શક્તિવાન, ગેબી
આમાં ગેબી, સર્વજ્ઞાની તથા સઘળાનું પોષણ કરનાર
છે તેની હું સ્તુતી કરું છું. તેજ સાહેબ સઘળી દુન્યાને
પેદા કરનાર અને તેનો અંત લાવનાર છે. તેજેજ આસ
માન, જમીન, પાણી, સુર્ય, ચંદ્ર, તારા, રોશની, હવા,
ગરમી, ઝાડપાન, ગોસ્પંદ વગેરે પેદા કીધું છે. એ
ખધાઆમાં તેજે માણસને અકલ આપીને સઉથી ચઢતે
દરજજેડું બનાવ્યું છે. તેજેજ પેગંબર જરથોસ્તને દીન
આપી આએ દુન્યામાં મોકલ્યા. તમામ બધે હવસોને

દાબી સવાખના કામો હું કરું જ્યો કરીને મારા મરણ
પછી ચીનવત પુલ આસાંનીથી પસાર કરું અને બુલદે
બેહશતરુ ઉતમ સુખ મેલવું, દાદાર હોરમજદ, સાતે
અમશાસ્પદ અને કૃતહુમંદ બેહરામ ઈજદ મારી મદદે
પાંહચો.

ચારે દિશાનો નમસ્કાર.

અંજ હુમા ગુનાહ પ પતિત પશે
માંન્ઓમ . અર્ષમ વૌહૂ ૧).

ૐ નમો આઝ્ઝાહુમ અસહુમય
ષાધથ નામય, ગઝ્ઝાયઝ્ઝાતિનામય,
મઝ્ઝેથનનામય અવો-ખરેનનામય, અ
પામય જ્ઞમાંમય ઉર્વરનામય, અહુહા-
ઝ્ઝાસ્ય જ્ઞમો, અવહુહ્ય અનો, વાતહુહ્ય
અષઝ્ઝાનો, સ્ત્રામ માઝ્ઝાહુહા હુરે,
અનઘનામ રઝ્ઝાયહુમ પ્રધાતનામ,
વીરપનામય, સ્પેન્તહે મધન્યેઉશ

દામનાંમ અપઞ્ચાનાંમ, અપઞ્ચાનિ-
નાંમચ અપહ્લે રથવાંમ . અપ્પેમ વૉહ્
૧). (ચારે દિશા તરફ ફરીને પઢવું, હાવન
ગેહમાં પુર્વ, દક્ષિણ, પશ્ચિમ અને ઉત્તર તરફ
તથા રપિથવન અથવા બીજી હાવન તથા ઉજ્જરન
ગેહમાં પશ્ચિમ, દક્ષિણ, પુર્વ અને ઉત્તર એમ
અનુક્રમે અઢેકીવાર ફરીને પઢવું.) અહ્માધ
રએશચ, હજ્જરેમ, જસમે અવહ્લે
મજ્જ, કર્કે મોજ્જ. અપ્પેમ વૉહ્ ૧).

(ચારે દિશાના નમસ્કારનો સાર.)

આએ જમાએ શેહરો, ખેતરો, રેહવાનાં મકાનો,
પાણી, જમીન, ઝાડપાન, આસ્માન પવન, તારા, ચંદ્ર અને
સુરજ એ બધાએને નેમાજ હોજો. રૂપનામીનોને લગતી
તમામ અશો પેદાયશના નર અને નારીએને નમસ્કાર
હોજો.

માહ બખતાર નીઆએશ.

પ નામે યજ્ઞદાંત અહુરમજ્દ
 ખોદાએ અવજ્ઞાનો, ગુરજ ખરહો
 અવજ્ઞાયાદ. માહ બખતાર માહ યજ્ઞદ
 બેરસાદ.

અંજ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ,
 અંજ હર્વેસ્તીન દુશમત દુજ્ઞૂજત
 દુજ્ઞવરેશત, મેમ પ ગેથો મનોદ, ઉઝમ
 ગુફત ઉઝમ કદ ઉઝમ જસ્ત, ઉઝમ
 બૂન બૂદ એસ્તેદ; અંજ આંન ગુનાહ
 મનશનો ગવશનો કુનશનો, લના રવાંની
 ગેતી મધન્યુઆંની, ઓખે અવાજશ
 પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ

 સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું)

નૅમે અહુરાધ મજ્દદાધ, નૅમે અહુરાધ

મજદાઇ, નૅમો અહુરાઇ મજદાઇ; નૅમો
અમૅષએઇઝયો સ્પૅન્તએઇઝયો, નૅમો
માઝ્ઝાઝ્હાઇ ગઝ્ઝાચિથ્રાઇ, નૅમો પધતિ
દીતાઇ નૅમો પધતિ-દીતે; નૅમો અહુરાઇ
મજદાઇ, નૅમો અમૅષએઇઝયો સ્પૅન્ત-
એઇઝયો, નૅમો માઝ્ઝાઝ્હાઇ ગઝ્ઝાચિથ્રાઇ,
નૅમો પધતિ-દીતાઇ નૅમો પધતિ-દીતે.
નૅમો અહુરાઇ મજદાઇ, નૅમો અમૅષએ-
ઇઝયો સ્પૅન્તએઇઝયો, નૅમો માઝ્ઝાઝ્હાઇ
ગઝ્ઝાચિથ્રાઇ, નૅમો પધતિ દીતાઇ નૅમો
પધતિ-દીતે.

દનઝ્ઝાથ્ર અહુરહે મજદાઝ્ઝા, તરો-
ઇદીતે અઁઝ્હરહે મધન્યેઉશ; હુધથ્યાવર-
શતાંમ હ્યત્ત વસ્ના ક્ષેપોત્તૅમમ . સ્તઝ્ઝામિ
અવૅમ . અવૅમ વૅહ્ ૩).

કવરાને મજદયસ્નો કરથુશિત્રશ

વીદ્યએવો અહુર—તકએષો (જે ગેહ હોય તે પટે) કસસ્તયએચ, માઆંડુહુ હે ગાઆચિથ્રાહે, ગેઉશચ અએવો-દાતયાઆં, ગેઉશચ પોઉર-સરેધયાઆં, દેનઆંથ્રયસ્નાધચ, વહ્માધચ, દેનઆંથ્રાધચ, કસસ્તયએચ, યથા અહૂ વધરૂયો જાઆંતા કામે મૃતે, અથા રતુશ અષાત ચિત્ત હચ, કા અષવ વીદવાઆં મ્રઆંત.

નૅમો અહુરામ મજદાધ, નૅમો અમૅષ-એધબચે! રપેન્તએધબચો, નૅમો માઆંડુહુધ ગાઆચિથ્રાધ, નૅમો પધતિ-દીતાધ નૅમો પધતિ-દીતે.

કલ માઆં ઉદ્યેધતિ, કલ માઆં નૅરૅશસધતિ, પન્ય-દસ માઆં ઉદ્યેધતિ, પન્ય-દસ માઆં નૅરૅશસધતિ, યાઆં હે ઉદ્યાંસ્તાતો, તાઆં નૅરૅશસાંસ્તાતો, તાઆં

નરેશ્વરાંસ્તાતો, યાઓ હે ઉદ્યાંસ્તાતસ
ચિંત.

કે યા માઓ ઉદ્યેધતિ નરેશ્વસધતિ
શ્વત્ર.

માઓડ્હમ ગઓચિદ્રમ, અપવનંમ
અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદ. તત્ માઓડ્હમ
પધતિ-વએનંમ, તત્ માઓડ્હમ
પધતિ-વીક્ષમ, રઓક્ષનંમ માઓડ્હમ
અધવિ-વએનંમ, રઓક્ષનંમ માઓડ્હમ
અધવિ-વીક્ષમ, હિશતંન્તિ અમંષાઓ-
રપંન્ત, ખરેનો દારયેધન્તિ, હિશતંન્તી
અમેષાઓ રપંન્ત, ખરેનો બક્ષન્તી ક્ષમ
પધતિ અહુરધાતાંમ.

આઅત્ર યત્ માઓડ્હહે રઓક્ષનિ
તાપયેધતિ, મિશતિ ઉર્વરનાંમ ક્ષધરિ-

ગઆંનનાંમ , જરમએમ પધતી જેમાત
 ઉજુદ્યેધતિ. અન્તરે-માઆડ્હાઆસય,
 પેરેનો-માઆડ્હાઆસય, વીપતથાઆ-
 સય. અન્તરે માઆડ્હુમ અપવન્મ
 અપહે રતૂમ યજમધદે, પેરેનો-માઆડ્હ-
 હુમ અપવન્મ અપહે રતૂમ યજમધદે,
 વીપતથેમ અપવન્મ અપહે રતૂમ
 યજમધદે.

યજમધ માઆડ્હુમ ગઆંચિથ્રમ ,
 બધમ રએવન્તેમ , ખરેનડ્હન્તેમ , અ-
 ક્કનડ્હન્તેમ , તક્કનડ્હન્તેમ , વરેચડ્હ-
 ન્તેમ , ક્ષતાવન્તેમ , ધર્શતવન્તેમ , યઆ-
 ક્ષતિવન્તેમ , સઆકવન્તેમ , જધરિમ્યા-
 વન્તેમ , વાહવાવન્તેમ , બધેમ બએષ-
 જમ .

અહે રય ખરેનડ્હય, તેમ યજમધ

સુરન્વત યસ્ત, માઝાહુમ ગઝાચિથ્રમ-
જઝાથાજયો, માઝાહુમ ગઝાચિથ્રમ
અવવનમ અપહે રતૂમ યજમધદે.

હઓમ યો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-
હહહહ, માંથ્રય વયય બ્યઝાથનય,
જઝાથાજયસ્ય અરશુજધએધજયસ્ય
વાધ્નિજયો.

ચેહુ હાતાંમ આઅત ચેસ્તે પધતો
વહુહો, મજદાઝો અહુરો વએથા અપાત
હયા, યાઝાહુમયા તાંસ્યા તાઝાસ્યા
યજમધદે.

(જાજમાં પઢવું) હોરમજદ જોદાએ
અવજુની મરડમ, મરડમ સરદગાં,
હમા સરદગાં, હમ બા યશને વહાં,
ઉએમ વહેદીને માજદયસ્તાં, આગાહી

આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ્ એદુન બાદ્.
(પ્રગટ પદ્ધતિ) યથા અહુ વધર્યો ૨).

યસ્નમય વહ્નમય અઘ્મોજસય જ-
વરેય આક્રીનામિ, માઘ્મોજ્જુહો ગઘ્મો-
ચિથ્રહો, ગેઉશય અઘ્મોવોદાતયાઘ્મો, ગેઉ-
શય પોઉરૂ-સરંધયાઘ્મો, અર્ધમ વોહુ ૩).

હસ્ત અર્ધમ વરંધમય, હસ્ત ગેઉશ
આધ્રોનહીમ, હસ્ત નરાંમ પડિવંતીતમ,
સ્તાહિતાંમ વ્યાખનનાંમ, વનતાંમ
અવર્તમનનાંમ, હૃથ-વનતાંમ હૃમરંથે,
હૃથવનતાંમ દુશમધન્યુશ, સ્તેરપતાંમ
ચિથ્ર અવંજ્જાંમ.

યજ્ઞત પોઉરૂ-અરેનજ્જુ, યજ્ઞત પોઉરૂ-
અઘ્મોષજ, ચિથ્રવો બુયારેશ મસાંનાઘ્મો,
ચિથ્ર વો જવનો સવો, ચિથ્રમ બોધત

યુંજ્ઞમચિત્ત, ખરેનો યજ્ઞમનાથ આપો
દાયત, અર્ધમ વાહુ ૧.

અહમાથ રએશય-હુજડરેમ, -જસ મે
અવડહે મજદ-કરેકે મોજદ.

રોજ નેકનાંમ, રોજ પાકનાંમ,
રોજ પાક મુખારક; (જે રોજ હોય તે પઢવો)
માહ મુખારક (જે માહ હોય તે પઢવો)
ગાહ (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ
દાદારે ગેહાન દાંમાન, દનઆથ. અહુરહે
મજદાઆ, નંમો અહુરાધ મજદાધ,
નંમો અમૈષએધળયો સ્પેન્તએધળયો,
નંમો માઆડહાધ ગઆચિથરાધ, નંમો
પધતિદીતાધ નંમો પધતિ-દીતે. અર્ધમ
વાહુ ૧). ગુરજ ખરહે અવજાયાદ, માહ
બખતાર માહ યજદ જેરસાદ, અમા-
વંદ પીરોજગર, અમાવંદી પીરોજગરી.

દાદ દીન બેહ માજદયસ્નાંન, આગાહી
રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ, હકૂત
કેશવર જમીન, અએદૂન બાદ. મન
આનો આવાયદ શુદન, મન આનો
આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ
શુદન. અપ્પેમ વોહૂ ૧.

 (દક્ષિણ દીશા તરફ મોહોડું કરીને
પઢે) દાદારે ગેહાં દીને માજદયસ્નીદાદ
જરથુશ્તી. નંમસ-તે અપાઉમ સંવિસ્તે
અરદ્વિસૂર અનાહિતે, અપઅંને અપ્પેમ
વોહૂ ૧).

નંમો ઉરવધરે વહુહિ મજદધાતે
અપઅંને અપ્પેમ વોહૂ ૧).

માઆહુમ ગઆયિથેમ અપવનંમ
અપહે રતુમ યજમધદ. અપેમ વોહૂ ૧.

• માહ બખતાર માહ યજ્ઞદ બેરસાદ.
અર્પેમ્ વાહુ ૧).

(માહ બખતાર નીઆએશનો સાર.)

દાદાર હોરમજ્ઞદ, અમશારુપંદ અને માહાતાબને હું નમું છું. આ ખોદા તારા સિવાય બીજો કોણ છે કે જે ચંદ્રની કળા ૧૫ દિવસ વધારે છે અને ૧૫ દિવસ ઘટાડે છે ? અમશારુપંદો ચંદ્રની રોશનીને જમીન ઉપર પાંથરી નાંખે છે, જેની રોશનીથી ઝાડોના પિલા કુટે છે; માહ યજ્ઞદ જે ખસેશ કરનાર, ખોરેહવાળો, પાણીવાળો, ગરમીવાળો રોશનીવાળો, મદદ કરનાર, સંપત્તી બક્ષનાર, કઠિવત ધરાવનાર, ફાયદો કરનાર, હીલોતરી આપનાર, તંદ-રોસ્તી આપનાર અને ખોદાઈ શક્તિ ધરાવનાર છે. તેને હું વખાણુ છું.

અર્ધ્વીસૂર નીઆએશ.

પ નામે યજ્ઞદાંન, હોરમજ્ઞદ ખોદાએ, અવક્મૂની, ગુરજ ખરહુ અવક્મયાત, આવાં અર્ધ્વીસૂર ખાંતુ બેરસાદ.

ઐશ હુમા ગુનાહ પતેત્ર પશેમાન.
 ઓમ. ઐશ હુરવસ્તીન દુશમત્ર દુશ્નૂ
 ખત્ર દુશ્નૂવરેશત્ર; મેન પ ગેથો મનીદ્,
 ઉએમ ગુપ્ત્ર ઉએમ કદ્ ઉએમ જસ્ત્ર,
 ઉએમ યુન યુદ્ એસ્તેદ્. ઐશન ગુનાહ
 મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની
 ગેથી મધન્યુઆંની, ઓએ અવાક્ષ પશે-
 માન, પસે ગવશની પ પતિત હોમ.

દ્વનઆથ્ર અહુરહે મજદદાઆ, તરો-
 ધદીતે અંહુરહે મધન્યેઉશ; હુધથ્યાવર-
 શતાંમ હિત્ર વસ્ના ફેરષોત્તેમમ. સ્તઆમી
 અષમ. અષમ વોહુ ૩).

કવરાને મજદદયસ્નો જરથુશિત્રશ
 વીદ્યેવો અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોય
 તે પદવી) કસસ્તયએય.

અપાંમ વંહુહીનાંમ મજદદધાતનાંમ,

અરેદુયાઓ આપો, અનાહિતયાઓ
અપઓન્યાઓ; વીરપનાંમય અપાંમ
મજદદધાતનાંમ, વીરપનાંમય ઉર્વરનાંમ
મજદદધાતનાંમ, દનઓથ યસ્નાધય
વહાધય દનઓથાધય કસસ્તયએય.
યથા અહુ વધ્યો જઓતા કા મે ઝૂતે,
અથા રતુશ અપાતચિત હય, કા અપવ
વિધવાઓ ઝઓતૂ, યથા અહુ વધ્યો ૧૦.

ઝઓતૂ અહુરો મજદદાઓ, રિપતમાધ
જરથુશત્રાધ, યજએષ મે હીમ, રિપતમ
જરથુશત્ર, યાંમ અરદ્દીમ સૂરાંમ અના-
હિતાંમ, પેરેથુ-કાકાંમ, બએષજયાંમ,
વીદએવાંમ, અહુરો-તકએવાંમ, યેસ-
ન્યાંમ અહુહિ અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ
અહુહિ અસ્તવધતે. આધુ—કાધનાંમ
અપઓનીમ, વાંધેવો-કાધનાંમ અપઓ-

નીમ, ગઝેથો-ક્રાધનાંમ અપઝ્યાનીમ, ધઝેતો-ક્રાધનાંમ અપઝ્યાનીમ, દઝુ-ક્રાધનાંમ અપઝ્યાનીમ.

યા વીરપનાંમ અરપનાંમ, હુદ્રાઝ્યા યઝ્યાજ્ઞદધાધતિ. યા વીરપનાંમ હાધરિ પિનાંમ, જ્ઞથાધ ગરેવાંન્ યઝ્યાજ્ઞદધાધતિ. યા વીરપાઝ્યા હાધરિપીશ, હુજ્ઞમીતો દધાધતી. યા વીરપનાંમ હાધરિપિનાંમ, દાધતીમ રથવીમ પઝેમ અવ-અરધતિ.

મસિતાંમ દ્વરાન્ કસૂતાંમ, યા અસ્તિ અવવધતિ મસો, યથ વીરપાઝ્યા ધમાઝ્યા આપો, યાઝ્યા જેમા પધતિ ક્રતચન્તિ, યા અમવધતી ક્રતચધતિ, હુકધસ્યાત હુચ ઝેરજ્ઞહુત, અવિ જરથો વાઉર-કપેમ.

• યઝ્ઞોઽન્તિ વીરુપે કરનો, જરયા વૅઉરુ
કષયા આ, વીરુપો મધ્યે યઝ્ઞોઽધતિ.
યત્ હીશ અવિ ક્રતયધતિ, યત્ હીશ
અવિ ક્રજગરધતિ, અરુદ્ધિ સૂર અનાહીત.
ચેડ્હે હુજડ્રેમ વધરુયાનાંમ, હુજડ્રેમ
અપધજારનાંમ. કસચીત્તય અએષાંમ
વધરુયાનાંમ, કસચીત્તય અએષાંમ અપ-
ધજારનાંમ, ચથ્વરેસતેમ અયરે ખરનાંમ,
દૈરુપાધ નધરે ખરેભાધ.

અડ્હુઝ્ઞોઽસ્ય મે અએવડ્હુઝ્ઞોઽ,
આપો અપધજારો વીજસાધતિ, વીરુપા
ધશ અવી કરુષવાંન્ યાધશ હુપ્ત. અડ્હુઝ્ઞો
ઝ્ઞોઽસ્ય મે અએવડ્હુઝ્ઞોઽ, આપો હુમથ
અવ-ખરધતી, હાંમિનંમય જયનંમય.
હામે આપો યઝ્ઞોઽદધાધતિ, હા અરુ-
ખાંમ કુદ્રાઝ્ઞો, હા ક્ષત્રીનાંમ ગરેવાંન્,

હા કાશિનાંમ પએમ, યાંમ અજમ
 યા અહુરો મજદાઓ, હુજવરેન ઉજ-
 બધરે, કદથાઇ ન્માનહેય, વીસસય
 જન્તેઉશય દહુહેઉશય.

યા અહાત સ્તાઓત યસન્ય સાવયેનિ,
 અહુનંમય વધરિમ સાવયેની, અવંમય
 વહિરતંમ હુસ્વાની, અપસય વહુઉહીશ
 યઓજદથાની; હુશ અન ગાથુવ્ય વય,
 ગરો-ન્માને અહુરહે મજદાઓ, જસત્ર
 પઓઇયો. દથત અહાત તત અવત્ર
 આયપ્તમ.

અહે રય ખરેનહુય, તાંમ યજીઇ
 સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજીઇ હુયરત
 યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત,
 અન બુયાઓ હુયશતર. અરૂદ્રીમ સૂરાંમ

અનાહીતાંમ અપઓનીમ; જઓથાખયે।
અરુદીમ સૂરાંમ અનાહીતાંમ અપવર્નમ
અપહે રતૂમ યજમમદે.

હઓમ યે ગવ ખરેસ્મન, હિજવે।
દુહુહુ, માંથય વચય ઓઓધનય,
જઓથાખયસ્ય અરુપુખવએધખયસ્ય
વાધજિખયે।

ચેહુ હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી
વહુહો; મજદાઓ અહુરે વએથા
અપાત હયા; યાઓહુહાંમચા તાંચા
તાઓચા યજમમદે.

(ખાજમાં પહવું) હોરમજદ ખોદાએ
અવજુની મરુદમ, મરુદમ સરદગાં
હમા સરદગાં, હમ ખા યથતે વહાં,
ઉએમ વહેદીને માજદયસ્નાં, આગાહી

આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ એદુન આદ.
 (પ્રગટ પઢવું) યથા અહ્ વધર્યો ર)
 યસ્મંમય વહુમંમય અઘ્ઘાજસ્ય જવર્ય
 આક્રીનામી, અપાંમ વહ્ઉહિનાંમ
 મજ્જદધાતનાંમ, અરેદુયાઘ્ આપો,
 અનાહિતયાઘ્ અષઘ્ઘાન્યાઘ્; વીરપ-
 નાંમય અપાંમ મજ્જદધાતનાંમ, વીરપ-
 નાંમય ઉર્વરનાંમ મજ્જદધાતનાંમ, અષ્મ
 વૌહ્ ૧) અહ્માઘ રએશય, હજ્જરેમ,
 જસમે અવહ્હે મજ્જદ, કરે મોજ્જદ.
 અષ્મ વૌહ્ ૧)

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ,
 રોજ પાક્ મુખારક્; (જે રોજ હોય તે
 તે પઢવો) માહ મુખારક્ (જે માહ હોય
 તે પઢવો) ગાહ (જે ગેહ હોય તે પઢવી)
 નમાજ દાદારે ગેહાન દાંમાન.

દનઔથ્ર અહુરહે મજદાઔ, તરોધદીતે
અંડ્રહે મધન્યેકિશ, હૃધથ્યા વરશતાંમ
હયત્ વસ્તા કૃષોત્તેમમ. સ્તઔમી
અર્ષેમ, અર્ષેમ વૉહુ ૧.

ગુરજ ખરહે અવજાયાદ. આવાં અરદ્વી
સૂર ખાંતુ ઘેરસાદ. અમાવન્દ પીરોજગર,
અમાવંદી પીરોજગરી, દાદ દીને વેહે
માજદયસ્તાં, આગાહી રવાધ ગવાક્રી-
ન્ગાની બાદ, હૃક્ત કેથેર જમીન એકુન
બાદ. મન આનો આવાયદ શુદન,
મન આનો આવાયદ શુદન, મન
આનો આવાયદ શુદન. અર્ષેમ વૉહુ ૧.)

(દક્ષીણ દીશા તરફ મોહું કરીને બણવું)

દાદારે ગેહાં દીને માજદયસ્તની દાદ
જરથુશતી, નૅમસંતે અપાઉમ સંવિશતે,

અરધ્વીસુરે અનાહિતે. અષઞ્ઞાને અષ્ઞમ
 વૉહુ ૧). નંમે ઉર્વધરે વડ્ઁહી મજ્ઞદ-
 ધાતે અષઞ્ઞાને. અષ્ઞમ વૉહુ ૧). અર
 ધ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષવન્મ
 અષહુ રતૂમ યજ્ઞમધદે. અષ્ઞમ વૉહુ ૧)
 આવાં અરધ્વી સુર ખાંતુ ખેરસાદ્. અષ્ઞમ
 વૉહુ ૧

(આવાં અરધ્વીસુર નીઆએશનો સાર.)

ઓ અરધ્વીસુર ખાતું તું મારી મદદે પાંહચ. જે પ્રમાણે
 દાદાર હોરમઝદે પેગામ્પર જરથોસ્તને કહયું હતું કે "ઓ
 સ્પીતમાન જરથોસ્ત મારી અરધ્વીસુર જે નિર્મળ, બોહોલી,
 વહેતી, તંદરોસ્તી આપનાર, ગલીચી ફર કરનાર, ઇજવા
 અને આરાધના કરવાને લાયક, છંદગી અને ફુનયાને આખાદ
 કરનારી, માલમિલકત વધારનારી અને દેશોને આખાદ
 કરનારી છે તેને તું વખાણુ." તેજ પ્રમાણે હું તારી વખાણુ
 કરું છું. અએ અરધ્વીસુર ખાતું તું સઘળા મરદોને જોર
 ખસે છે અને જનનારી માતાઓ ના ગર્ભસ્થાનને સ્વચ્છ કરે

છે. તથા માતાએને લાયક અને વખતસરનું દુધ આપે છે. આવી અરધવીસુરને હોરમજદે ઘેરની, મોહલાની, કરખાની અને દેશની આખાદીને માટે પેદા કીધી છે. તેટલા માટે અરધીસુરની વખાણુ હું કરું અને તેણીની નંદયતે અષેમ તથા યથાના કલામો રાગ કહાડીને ભણું તથા પાણીએને હું પાક કરું.

આતશ નીઆએશ.

(નમવું) દનઆથ્ર અહુરહે મજદાઆ.
નમ-સે તે આતશ મજદાઆ અહુરહે,
હુધાઆ મજિશત યજત. અષેમ વૉહૂ (૧)

પ નામે યજદાંન, હોરમજદે ખોદાએ,
અવળુની, ગુરજ ખરહે અવળયાદ.

(જો આતશ ખેહરામ જધને પઢતા હોઇએ
તો નીચે પ્રમાણે)

 આતશ બેહરામ આદર કરા.

(જો આતશ આદરાંન નજદીક પઢતા હોયએ તો નીચે પ્રમાણે)

 આતશ આદરાંન આદર કરા.

(ઘેરના અથવા બીજા કોઇ સાધારણ આતશની નજદીક પઢતા હોયએ તો નીચે પ્રમાણે)

 આતશ દાદગાહ આદર કરા.

અંજ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાન-
ઓમ, અંજ હુરવસ્તીન દુશ્મત,
દુજૂજત દુજૂવરેશત, મેન પ ગેથી
મનીહ, ઉએમ ગુફત ઉએમ કદ્ ઉએમ
જસ્ત, ઉએમ બુન બુદ અસ્તેહ; અજાન
ગુનાહ, મનશની ગવશની કુનશની, તની
રવાંની ગેથી મધન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ
પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત હોમ.

ઉસ-મોધ ઉજરેળવા અહુરા,
 આરમધતી તંવાષીમ દસ્વા;
 રૂપેનીશતા મધન્યૂ મજદા,
 વડ્હુયા જવો-આદા;
 અષા હજો એમવત, વોહુ
 મનહુહા ફેસરતૂમ.
 રૂંધ્રાધ વોઉર-અપાને, દાધષી
 મોધ યાવે અખીક્રા;
 તા ક્ષત્રહ્યા અહુરા, યા
 વડ્હુઉશ અપિશ મનહુહો;
 ફો રૂપેન્તા આર્મધતે, અષા
 દએનાઓ કદક્ષયા.
 અત રાતાંમ જરથુશત્રો, તન્વસ-
 ચીત અપયાઓ ઉશતનંમ
 દદાધતી, પઉર્વતાતેમ મનહુ-
 હુર્યા વડ્હુઉશ મજદાધ;

બ્યઝાથનદ્યા અપાધ યાચા, ઉખધ-
ખ્યાચા સ્તઝાપ્મ ક્ષત્રમચા.

દનઝાથ અહુરહે મજદાઝા. (નમવું)
નમસ-તે આતર્શ મજદાઝા અહુરહે,
હુધાઝા મજિરત યજત અપ્મ વોહુ ૩)

ફવરાને મજદયસ્નો, જરથુશત્રિથ,
વીદઝેવો, અહુર-તકઝેવો. (જે ગેહ હોય
તે પઢે). ફસસ્તયઝેચ.

આથ્રો અહુરહે મજદાઝા પુથ્ર, તવ
આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદાઝા. આથ્રો
અહુરહે મજદાઝા પુથ્ર, ખરેનઝ્હો
સવઝ્હો મજદધાતહે, અધર્યનાંમ ખરેનો
મજદધાતનાંમ, કાવયેહેચ ખરેનઝ્હો
મજદધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજદાઝા

પુત્ર, કવોઈશ હુઆસવંડુંહે, વરોઈશ
 હુઆસવંડુંહે, અસ્તવન્તહે ગરોઈશ
 મજદધાતહે, કાવયેહેય ખરંનંડુંહે। મજદ
 ધાતહે, આથો અહુરહે મજદાઓ પુત્ર.
 રએવન્તહે ગરોઈશ મજદધાતહે, કાવ
 યેહેય ખરંનંડુંહે। મજદધાતહે. આથો
 અહુરહે મજદાઓ પુત્ર. આતશ રપેન્ત
 રથએશતાર, યજત પોઉરૂ-ખરેનંડુંહે,
 યજત પોઉરૂ-ખએષજ, આથો અહુરહે
 મજદાઓ પુત્ર. મત વીરપએઈખયો
 આતરંખયો, ક્ષયો-નકેષો નધરયો-
 સંડુંહે યજતહે. દનઆથ યસ્નાધય
 વહમાધય, દનઆથાધય કસસ્તયએય.
 યથા અહૂ વધર્યો જઆતા કામે ઝૂતે,
 અથા રતૂશ અપાતરિયત હય, કા અષવ
 વીધવાઓ ઝૂઆતૂ.

યસનંમય વહ્મંમય, હુર્મંરતીમય
 ઉશત-ખંરતીમય, વન્તખંરતીમય આક્રી-
 નામિ, તવ આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજ-
 દાઓ, યેસ્નયો અહિ વહ્મયો, યેસ્નયો
 બુયાઓ, વહ્મયો ન્માનાહુ મળ્યાકનામ .
 ઉશત બુયાત અહમાધ નધરે, યસે થવા
 બાધ ક્રાયજનધતે, અએસ્મો-જસ્તો,
 ખરેસ્મો-જસ્તો, ગઓ જસ્તો, હાવનો
 જસ્તો.

દાધત્યો અએસ્મે બુયાઓ, દાધત્યો
 બઓધધિ બુયાઓ, દાધત્યો પિથિવ
 બુયાઓ, દાધત્યો ઉપસયેને બુયાઓ
 પેરનાયુશ હરેથ્રે બુયાઓ, દહમાયુશ
 હરેથ્રે બુયાઓ, આતર્શ પુથ્ર અહુરહે

સચ્ચાએ બુચે અહમ્ય ન્માને, મત-
સચ્ચાએ બુચે અહમ્ય ન્માને, રચ્ચાચહિ
બુચે અહમ્ય ન્માને, વક્ષચે બુચે અહમ્ય
ન્માને, દરેવંમચિત અધપિ જરવાનંમ,
ઉપ સૂરાંમ ક્રવો કરેધતીમ, હધ સૂર
યાચ્ચા વંહુયાચ્ચા ક્રવો કરેતોધત.

દાયાચ્ચા મે આતર્ષ પુથ્ર અહુરહે મજ-
દાચ્ચા, આસુ ખાથ્રમ, આસુ ગ્રાધતીમ,
આસુ જીતીમ, પોઉર ખાથ્રમ, પોઉર
ગ્રાધતીમ, પોઉર જીતીમ, મરતીમ
સ્પાનો, ક્ષવિવરંમ હિજવાંમ, ઉરને ઉષી
પ્રતુમ પસ્યએત મસિત મજ્જાચ્ચાન્તંમ,
અપધરી આથ્રમ, નધર્યાંમ પસ્યએત
હાંમ વરેતીમ.

અરેથવો-જંગામ, અખરૂન્યાંમ,

શિષુમ અસ્નાંમચ ક્ષેનાંમચ, આસીતો
 ગાતૂમ, જઘાઉરૂમ, તુથુપાંમ આસ્નામ
 ક્ષજન્તીમ, કર્ષો-રૂક્ષમ, વ્યાખનાંમ,
 હામ રઘ્વાધાંમ, ઘ્વાંપાંમ, આંજી-બુજમ
 હવીરાંમ, યામે ક્રાધયાત, ન્માન્મચ,
 વીસંમચ, જન્તૂમચ, દપ્યૂમચ, દર્હુ
 સસ્તીમચ.

દાયાઘ્વાં મે આતર્શ પુથ્ર અહુરહે
 મજદાઘ્વાં, યા મે અહુત અક્રસાઘ્વાં-
 ડ્હાઘ્વાં, નૂરંમચ યવએચતાઈતે, વહીશ
 તેમ અહૂમ અપઘ્વાનાંમ, રઘ્વાચહૂમ
 વીરપો-ખાથેમ, જજે-બુયે વંડ્હાઉચ
 મીજ્દ, વડ્હાઉચ સ્વહી, ઉરનએચ
 દરેધે હવડ્હે.

વીરપએધળયે। સસ્તીમ બરધતિ,
આતર્શ મજદાઓ અહુરહે. યએધળયે।
અએમ હામપચાધતે, ક્ષાશ્નીમચ સૂધરી
મચ, વીરપએધળયે। હચ ધજયેધતે,
હુબરેતીમચ, ઉશત-બરેતીમચ, વન્ત-
બરેતીમચ રિપતમ.

વીરપનાંમ પર-ચરેન્તાંમ, આતર્શ
જસ્ત આદિધય. ચીમ હુબ હુવે બરધતી,
ક્રચરેશ્વાઓ અરૂમએપાધધે. આતરેમ
રપેન્તેમ યજમધદે, તજમેમ હન્તેમ
રથએશતારેમ. આચત ચેજિ-ષે અએમ
બરધતિ, અએસ્મેમ વા અપય બરેતેમ,
બરેસ્મ વા અપય ક્રસ્તરેતેમ, ઉર્વરાંમ
વા હુધાનએપતાંમ, આહે પસ્યએત
ક્રીનધતિ, આતર્શ મજદાઓ અહુરહે,
દનૂતો અતિબરેતો હુધધજુહુમ.

ઉપ-થવા હુક્ષોઘત ગેઉશ વાંથવ, ઉપ
 વીરનાંમ પોઉર-તાસ. ઉપ-થવા વૅરૅજ-
 વતય મનો, વૅરૅજવતિય હુક્ષોઘત
 અડ્ડિહ. ઉર્વાક્ષ-અડ્ડિહ ગયજિધએષ,
 તાઓ ક્ષપનો યાઓ જવાહી. ઇમત
 આથો આક્રિવનંમ, યો અદ્વાધ અએ-
 સ્મંમ ખરધતિ હિકુશ, રઓયસ પધરિ-
 રતીમ. અપહે ખૅરૅજ યઓજ્જદાતાંમ.

(બાજમાં પઢવું) હોરમજ્જદ ખોદાએ
 અવજ્જની મરદુમ, મરદુમ સરદગાં,
 હુમા સરદગાં, હુમ બા યશતે વહાં,
 ઉએમ વહેદીને માજ્જદયસ્નાં, આગાહી
 આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ એદુન બાદ.

(પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વધર્યો ૨)
 યસ્નંમય વહ્મંમય અઓજસય જવરંય
 આક્રીનામિ, આથો અહૂરહે મજ્જદાઓ

પુથ, તવ આતશી પુથ અહુરહે મજદ
 દાઓ, આથો અહુરહે મજદાઓ
 પુથ, ખરેનજ્હો સવજ્હો મજદધાતહે,
 અધર્થનાંમ ખરેનો મજદધાતનાંમ .
 કાવયેહુય ખરેનજ્હો મજદધાતહે,
 આથો અહુરહે મજદાઓ પુથ, કવોધશ
 હુઓસવજ્હો, વરોધશ હુઓસવજ્હો,
 અસ્તવન્તહે ગરોધશ મજદધાતહે, ચએચ
 સ્તહે વરોધશ મજદધાતહે, કાવયેહુય
 ખરેનજ્હો મજદધાતહે. આથો અહુરહે
 મજદાઓ પુથ. રએવન્તહે ગરોધશ
 મજદધાતહે, કાવયેહુય ખરેનજ્હો મજદ
 ધાતહે. આથો અહુરહે મજદાઓ પુથ.
 આતશી સ્યેન્ત રથએશતાર, યજત પોઉર
 ખરેનજ્હો, યજત પોઉર-અએષજ. આથો
 અહુરહે મજદાઓ પુથ. મત વીરપએ

ધજ્યો આતરંજ્યો, કષ્ટો નરેષો નધર્યો
સજ્જહ્યે યજ્ઞતહ્યે. અર્ષમ વૌહ્ય (૩)

અત તોઘ આતરંમ અહુરા

અર્ષાજોહ્યવન્તમ અથા ઉસેમહી,
અસીશતંમ એમવન્તમ, સ્તોઘ-

રપેન્તમ, ચિથા અવહ્યેમ;

અત મજદા હધિખ્યન્તે, જસ્તા-

ધસ્તાધશ દરસ્તા અએનહ્યમ.

અર્ષમ વૌહ્ય (૧) અહમાધ રએ-
શય, હજ્જરંમ, જસમે અવહ્યે મજદ,
કરં મોજદ.

રોજ નેકનાંમ રોજ પાકનાંમ રોજ
પાક મુખારક (જે રોજ હોય તે પઢવો)
માહ મુખારક (જે માહ હોય તે પઢવો)
ગાહ્ય (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ

દાદારે ગેહાન દાંમાન, દનઆથ અહુરહે
મજદાઆ, નમસેતે આતશ મજદાઆ
અહુરહે, હુધાઆ મજિશત યજત.
અંધેમ વૉહુ (૧) ગુરજ ખરહે અવજાયાદ.
(જે આતશ બેહરામમાં પઢે તે નીચે પ્રમાણે)

આતશ બેહરામ આદર કરા.

(જે આદરાનના આતશ આગળ પઢે
તે નીચે પ્રમાણે)

આતશ આદરાન આદર કરા.

(જે આતશ દાદગાહ અથવા ઘેરના આતશ
આગળ પઢે તે નીચે પ્રમાણે.)

આતશ દાદગાહ આદર કરા.

આદરાંન શાહ પીરોજગર, આદર
ગુશરપ, આદર ખોરદાદ, આદર ધુર-
જીન મેહર, અવરે આદરાંન આ આત-

શાંન, કે પ દાદગાહ નેશાસ્ત એસ્તેહ,
 ગુરજ ખરેહ અવક્તયાહ મીનાકરકે,
 અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદો પીરોજ-
 ગરી, દાહ દીને વેહે માજદયસ્નાં,
 આગાહી રવાઘ ગવાફીન્ગાની બાહ.
 હુશ્ત કેશ્વર જમીન એડુન બાહ. મન
 આનો આવાયહ શુદન, મન આનો
 આવાયહ શુદન, મન આનો આવાયહ
 શુદન. અપ્પેમ વૉહુ ૧).

(દખાણુ દીશા તરફ મોહું કરીને બણવું.)

દાદારે ગેહાં દીને માજદયસ્ની દાદ
 જરથુશતી, નમસ-તે અપાઉમ સંવિશતે
 અરેહવીસૂરે અનાહિતે, અપઅંને અપ્પેમ
 વૉહુ ૧.) નમો ઉર્વધરે વજુહિ મજદધાતે
 અપઅંને અપ્પેમ વૉહુ (૧).

- (આતશની સનમુખ જોધને સર
- નમાવતાં બાણુવું.)

દેનઔથ અહુરહે મજદાઔ, નેમસે-તે
આંતર્શ મજદાઔ અહુરહે, હુધાઔ
મજિરત યજત. અષેમ વાહૂ (૧).

(આતશની નીઆએશનો સાર.)

દાદાર અહુરમજદને હું ખુશાલ કરું છું. ખુજેર્ગ
આતશને હું નમું છું. આતશ બેહરામ, આતશ આદરાન
અને આતશ દાદગાહનો પ્રતાપ વધો ! ઓ ખોદા તું મને
પવિત્ર કર, નમનતાઈ, અશોઈ અને હીમતવાણું જોર તું
મને આપ; બેહમન, અરદીબેહસ્ત, શેહરેવર, અને અરપંદાર-
ની તું મને મદદ આપ.

આતશની નીઆએશ, આરાધના અને ભિટને હું વખાણું
છું. અએ હોરમજદના પુત્ર આતશ, તું જીવામ અને
ખરસમ સાયનો ક્રિયાથી આરાધના કરવાને લાયકનો છે.
આએ ધરમાં તું હમેશાં બળતો રહેજે ! ઓ હોરમજદના
આતશ, તું મને પોષણ, લાંબી જીંદગી, પુરતું સુખ,

મોહટાઈ, ડહાપણ, તેજ બુખાન, અકલ અને કુશિયારી, ખડે પગે ઉભું રહેવાની શક્તિ, આઠ કલાકની પુરતી જીંધ, અને ખીજાંના ઉપરથી સકારે ઉઠવાની આદત આપ. •

અએ હોરમજદના પુત્ર આતશ, તું મને એક ફરજંદની ખદેશ કર, કે જે પોષણ કરનારું, જાતી અકલતું, મીઝલસમાં આદરમાન પામેલું, સારી ઇજજતવાળું, સંકટમાંથી છોડાવનારું, પેહલવાનના જેવું ખહાદુર, મારાં ઘેર અને ખાનદાનની આખરૂ વધારનારું તથા ધર્મચુસ્ત હોય.

આતશની સનમુખ ઉભા રહી ખોદાની ખંદગી કરનારા-ઓના હાથ તરફ આતશ નજર કરે છે અને કહે છે કે “ચાલતો દોસ્ત બેઠેલા દોસ્તને માટે શુ ભેટ લાવે છે !” જે કોઈ શખ્સ આતશને માટે સુકકું અને સ્વચ્છ સુખડ લઈ જાય છે તેને તે આતશ કુઆ દે છે કે તારે ત્યાં ફોલત અને ખહાદુર ફરજંદોનો વધારો થજે; તારું મન ચાલાક અને તારી જીંદગી ઉપયોગી નીવડજે, અને જ્યાં સુધી તું જીવતો રહે ત્યાં સુધી ખુશાલી ભરેલી જીંદગી ભોગવજે !”

પતેત્ પશેમાની.

યથા અહૂ વધ્યૌ ૧); યથા અહૂ વધ્યૌ
 પન્જ , ઍજ હુમા ગુનાહ પતેત્ પશે-
 માનંઑમ , ઍજ હર્વસ્તીન્ દુશમત
 દુજૂપ્ત દુજવર્શત, મેન્ પ ગેથી મનીહ,
 પીશે શુમા વેહાન્ , મનશની ગવશની
 કુનશની, તની રવાની ગેથી મધન્યુ-
 આંની, ઓખે અવાક્ષ પશેમાન્ , પસે
 ગવશની પ પતેત્ હોમ. યથા અહૂ
 વધ્યૌ ૫) અર્ષમ વૌહુ ૩).

કવરાને મજદયસ્નો, જરથુશ્ત્રિશ,
 વીહએવો, અહુર--તંએષો, હાવનેએ
 અપઑને અપહે રથ્વે, યસ્નાધ્ય વહમા-
 ધ્ય, ક્ષનઑધ્રાધ્ય ક્ષસ્તયએય, સાવજ્
 હુએ વીસ્ત્યાધ્ય અપઑને અપહે રથ્વે,

યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય, દ્વિત્વોદ્યાધ્ય
 ક્સસ્તયએય. (ખીજ ને ગેહ હોય તે પઢે)
 સ્વર્ગપહે અધ્યેહ, તપ્મહે તનુમાધ્યહ,
 દર્ષિ-દ્રઘાશ, આહૂધર્યેહ, દ્વિત્વોદ્યા
 યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દ્વિત્વોદ્યાધ્ય
 ક્સસ્તયએય. યથા અહૂ વધર્યો જાતા
 કા મે સૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ત
 હ્ય, કા અષવ વીંવાઓ સૂઆતૂ,
 યથા અહૂ વધર્યો ૧)

(કરદો ૧ લો) કરાજ સતાયમ, હરવે-
 વેરપ હુમત હૂજત હૂરશત, ૫ મનશને
 ગવશને કુનશને. અવાજ સતાયમ, હર-
 વેરપ હુશમત હુજ્જિત હુજ્જવરશત,
 અજ મનશને ગવશને કુનશને. અવર-
 ગીરશની દેહોમ, હરવેરપ હુમત હૂજત

ધૂરશત, પ મનશનં ગવશનં કુનશનં,
 કુ.કેરકું કુનમ. બહેલશની દેહોમ,
 હુરવેરપ દુશમત દુજીઉખત દુજીવરશત.
 ઔજ મનશનં ગવશનં કુનશનં, કુ ગુનાઈ
 નકુનમ. ક્રાજ ઓએ શુમા રાઈહોમ,
 કે અમ્મશારપંદ હેદ, યજશનં ઓ
 ન્યાયશનં, ક્રાજ પ મનશનં, ક્રાજ પ
 ગવશનં, ક્રાજ પ કુનશનં, ક્રાજ પ અહો.
 ક્રાજ પ તન, ક્રાજ પ આંનેચ ધન
 ખેશ જાંન, તનઓ જાંન નામ રવાન.
 બુન ખર ખાસ્ત ઇમ હસ્ત, પખેશીએ
 યજદાંન દાર હોમ. પ ખેશીએ યજ-
 દાંન દાશતન અએ બહોદ, કે અગર
 તશ અંજાં રસદ, કે ઇન તન રવાનરા
 બેઆવાયદ દાદન બદહમ. સતાયમ
 અપહી પહેલુમ, નગુનમ દેવાંન. પ

નકીએ દાદાર અહુરમજ્દ સેપાસદાર-
હોમ, ૫ પેત્યાર અનાધ અંજ ગના-
મીના અવર મદ, ઉમેદે રસ્તાખીજરા,
પદશખોરસંદ હુમદાસ્તાન હોમ. દીને
અહુરમજ્દ, દાદે જરથુશત, રસ્તએ
કારન, કદે પોધરયો દકેશાન ૫ દસ્તુર-
દારહોમ આં જાદેરા અંજ ગુનાહ ૫
પતેલ હોમ, ૫ પતેલ હોમ અંજ ગુનાહ.

(કરદો ૨ જો) કેા મરદુમાન ઓ યુન,
શાયદ બુદન, યાઓ મન ઓ યુન બુદ
એસ્તેદ, પેશ ઓએ ચેહુર અંદા, પસ
ઓએ ચેહુરપેશ, યદશાન અંદર જસ્ત
એસ્તેદ, અંજસે સઓપો-ચરનાંમ ગુનાહ
અંજ આંનીતૂમ ગુનાહ, અંદા હુકીરાંન
હુકાર મર્ગીરકીન, અંદ ચંદ ગેઓશ

હરદ્રશાયદ બુદ્ધ, પનાંમે ચેશત, હરવે-
રપે દુશ્મત દુજ્જૂખત દુજ્જવરશત, મેમ
પરાએ કસાંનરા, યાઓ કસાંન્ પરાએ
મનરા, યાઓ ગુનાહ કારી પ મનરા,
કસો ગુનાહ ઓ બુન્ બુદ્ધ એસ્તેદ,
અંજ આંન્ ગુનાહ મનશની ગવશની
કુનશની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ
મીનોઆંની, ઓખે અવાખશ પશેમાન્,
પસે ગવશની પ પતેત હોમ; પ પતેત
હોમ અંજ ગુનાહ.

(કરદો ૩ જો) ઇન્ અંદ આખોપાયે
ગુનાહ નાંમ. ચુન્ હનદરખત, મેદ્યો
સાસ્ત, અંદરજ્જરમાન્, બાઓદ્યો-જ્જ,
કાઇદ્યો-જ્જ, આગેરેશ્ત-ગુનાહ, અવા
વરશત-ગુનાહ, અરેદુશ-ગુનાહ, ખરે-

ગુનાહ , બાજાએ-ગુનાહ , યાત્રુ-ગુનાહ ,
 તન્વલ ગાન-ગુનાહ , મર્ગરક્ષન-ગુનાહ
 અવસોશ-ગેરાન ગુનાહ , જોડે-મર્જ-
 ગુનાહ , દશતાન મજ-ગુનાહ , કુન મર્જ-
 ગુનાહ , અવારન-મર્જશની, શોએથ
 ગુનાહ-સેશની, ગુનાહ રવાંની, ગુનાહ
 હુમીમાલાંન , ગુનાહયો-પુલ-શહોદ. વક્ષે
 વજ્રશાંન વક્ષે ગુનાહ, ગુનાહ અંજ ગુનાહ
 અવર આખો ગુનાહ, કો મર્દુમ ઓ છુન
 શાયદ છુદન , ગજસ્તેહ ગનામીનો દર-
 વંદ , પ પેતીઆરે દામાને અહુરમજદ
 ક્રાજ કરનીદ. અહુરમજદ ખોદાએ,
 ગુનાહ અંદર દીન પેદા બેકરદ. ગોહાને
 પોધરયોદકેશાંન, ગુનાહ દાશત એસ્તેદ.
 મનશની પીશે દાદાર અહુરમજદ, મીનો
 યાંન ગેશ્યાંન મેહેસ્ત, પીશે અમંશા-

• સ્પંદાન, પીશી મેહર સરોશ રશને, પીશી
આતશ બરસમ હોમ, પીશી દીન
રવાંન ખેશ, પીશી રહ દસ્તુરે દીનો. પીશી
ઓંએ ગવેહ મદ એસ્તેહ. ઐજ આંન
ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની
ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનાઆંની, ઓખે
અવાજશ પશેમાન, પસે ગવશની પ
પતેત હોમ, પ પતેત હોમ ઐજ ગુનાહ.

(કરદો ૪ થો) અંદર પેહ માહ, ખોહ
ખેરાહ, જનઓ ફરજંદ, શોએ સાહાર,
ખેશ નજદીક, હમ-ગેહાંનીઆન, હમ-
ખાસ્તાગાન, હમ-સાઅંગાંન, હમ શેહ-
ર્યાંન, પ ઇરમાનીઆં જસ્ત પહર
અહાદીહા ચુનમન અંદર ગુનેહગાર બુદ
એસ્તેહ હોમ, ઐજઆંન ગુનાહ મન-

શની ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાંની
 ગથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખશ
 પશેમાન, પસેગવશની પ પતેત હોમ,
 પ પતેત હોમ, અંજ ગુનાહ.

(કરદો પ મો) હેહર નસા ખુરશની,
 હેહર નસા જોએશની, હેહર નસા
 ઓએ આવ ઓ આતશ ખોરદન. યા
 આવ ઓ આતશ હેહર નસા ખોરદન,
 અવસ્તા પચ મનશની ન ગોષ્ટન, મોએ
 નાખુન દંદાંન ફરેશ, દસ્તે શવીન,
 ઓ અવર હુરચે પદર હેહર નસા, ચૂન
 મન અંદર ગુનેહગાર ખુદ એસ્તેદ હોમ.
 અંજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની
 કુનશની, તની ઓ રવાંની ગથીઓ
 મીનોઆંની, ઓખે અવાખશ પશેમાન,

પસે ગવશની પ પતેત હોમ, પ પતેત
હોમ ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૬ થો) કુ કામે દાદાર અહુર-
મજ્દં છુદ્, ઓએમ આવાયસ્ત મની-
દન્ ઓએમ ન મનીદ્. ઓએમ આવા
યસ્ત ગુશ્તન્ ઓએમ ન ગુશ્ત. ઓએમ
આવાયસ્ત કરદન્ ઓએમ ન કરદ્.
ઍજ આન્ ગુનાહ મનશની ગવશની
કુનશની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ
મીનાઆંની, ઓએ અવાજ્શ પશેમાન્,
પસે ગવશની પ પતેત હોમ, પ પતેત
હોમ ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૭ મો) કુકામે આહેરેમન્ છુદ્,
ઓએમ ન આવાયસ્ત મનીદન્ ઓએમ
મનીદ્, ઓએમ ન આવાયસ્ત ગુશ્તન્

ઓએમ ગુફત, ઓએમ ન આવાયસ્ત
 કર્દન ઓએમ કર્દ, ઍજ આંન ગનાઈ
 મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ
 રવાંની ગથી ઓ મીનાઆંની, ઓએ
 અવાપ્શ પશેમાન, પસે ગવશની પ
 પતેલ હોમ, પ પતેલ હોમ ઍજ ગુનાઈ

(કરદો ૮ મો) ઍજ હુમેઈન હુરઆઈન
 ગુનાઈ, હુર આઈન મરગરજન હુર
 આઈન ફરદ માંદ, હુર આઈન માંનીદ
 હુર આઈન ગુનાઈ ઍજ ગુનાઈ, ઓ-
 એમ અંદર અહુરમજદ મરદુમ, મર-
 દુમ સરદગાંન જસ્ત, પ પતેલ હોમ.

ઍજ હુમેઈન હુર આઈન ગુનાઈ,
 હુર આઈન મરગરજન, હુર આઈન
 ફરદ માંદ, હુરઆઈન માંનીદ, હુર

આધનુ ગુનાહ અંજ ગુનાહ; ઓએમ
અંદર બહુમનુ ગાઓ ગોસ્પંદ, ગોસ્પંદ
સરદગાન જસત, ૫ પતેત હોમ.

અંજ હુમોધન હરઆધન ગુનાહ,
હર આધન મરગરજન, હર આધન
ફરફ માંન્દ, હર આધન માંનીદ, હર
આધન ગુનાહ અંજ ગુનાહ; ઓએમ
અંદર અરદીએહેશત આતશ, આતશ
સરદગાન જસત, ૫ પતેત હોમ.

અંજ હુમોધન હરઆધન ગુનાહ,
હરઆધન મરગરજન, હર આધન ફરફ
માંન્દ, હર આધન માંનીદ, હર આધન
ગુનાહ અંજ ગુનાહ; ઓએમ અંદર
શેહેરેવર અયોખશત, અયોખશત
સરદગાન જસત, ૫ પતેત હોમ.

ઐજ હમોઈન હર આઈન ગુનાઈ ;
 હર આઈન મરગરુજાન , હર આઈન
 ફરફ માન્દ હર આઈન માનીફ , હર
 આઈન ગુનાઈ ઐજ ગુનાઈ , ઓએમ
 અંદર સપ્નદારમદ જમીન , જમીન
 સરદગાંન જસ્ત , પ પતેત હોમ.

ઐજ હમોઈન હર આઈન ગુનાઈ , હર
 આઈન મરગરુજાન , હર આઈન ફરફ
 માન્દ , હર આઈન માનીફ , હર આઈન
 ગુનાઈ ઐજ ગુનાઈ . ઓએમ અંદર
 ખોરદાદ આવ , આવ તોખમગાંન જસ્ત ,
 પ પતેત હોમ.

ઐજ હમોઈન હર આઈન ગુનાઈ ,
 હર આઈન મરગરુજાન , હર આઈન
 ફરફ માન્દ , હર આઈન માનીફ , હર

આધન ગુનાહ અંજ ગુનાહ, ઓએમ
અંદર અમરદાહ ઉરવર, ઉરવર સરદે-
ગાંન જસત, પ પતેત હોમ.

અંજ હોમોધન હર આધન ગુનાહ, હર
આધન મરગરજાન, હર આધન ફરદ
માંદ, હર આધન માનોદ, હર આધન
ગુનાહ અંજ ગુનાહ, ઓએમ અંદર
દાંમે અહુરમજદ જસત, ચુન સતર માહ
ઓ ખોરશેદ, આતશ સોહર સોમ,
સગ, વએ, ગોસ્પંદે પંજઆધન. ઓ
અવરે ગવેહે દેહશનાં, ધન અહુરમજદ
ખેશ, ચુન અંદર્ગ જમીન ઓ આસ્માન
ચુન મન અંદર ગુનેહગાર બુદ એસ્તેદ
હોમ. અંજ આંન ગુનાહ મનશની
ગવશની કુનશનો, તનીઓ રવાની

ગથી ઓ મીનાઆંની, ઓખે અવાજશ
પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત
હોમ, પ પતેત હોમ ઝંજ ગુનાહ.

(કરદો ૯ મો) સતર—શેકશની, ખએતુદથ
વસોવશની, દુદએવેહાંન વસોવશની,
ગાહામખાર કરવરહ્યાંન, હોમ દરન,
હોશ કરીદ યજદાંન નેહાદ, ઓ પદીરકત
રપિથવેન કરદમ, રોજો વદરદગાંન
ચુન મન આવાયસ્ત યશતન, ઓએમ
ન યશત, ઝંજ આંન ગુનાહ મનશની
ગવશની કુનશની, તનીઓ રવાંની ગથી
ઓ મીનાઆંની, ઓખે અવાજશ પશે-
માન, પસે ગવશની પ પતેત હોમ,
પ પતેત હોમ ઝંજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૦ મો) અવર મનશની, તર-

મનશની, આજ્ઞરી પંદી, ખશમધની,
 અર્શધની, વદ્યશમી, સૂર્યશમી, વદન-
 ગીરશની. ખોરદકનગીરશની, નગીરાઈ
 પંદી, ખુદશહી, અસગેહાંની. સપોષ-
 ગારી, વરૂની ગુમાની, આશમોઈ, જોર-ગ
 વાહી, દરોગદાવરી, ઓષદીસ્ત્ર પરસ્તો,
 કોશાદ દવારશની, ખરહેને દવારશની,
 અવેમોગ-દવારશની, દરાંયાંનુ જોએશની,
 દરાંયાંનુ ખોરશની, દુષ્કદી ગહહી, જેહી
 જાદુઈ જાદુપરસ્તી. રોસ્પી રોસ્પીખારગી,
 ગવહે પએતી, ગવહે વનીદી, શીનમોઈ.
 ઓ અવરે હર આધનુ ગુનાઈ, ઓ પ
 ધનુ પતેતી હોશ મોરૂદ, આનુ ન હોશ-
 મોરૂદ, આનુ હાંનેસ્ત, આંનુ ન
 હાંનેસ્ત, આંનુ અંગર્હ, આંનુ ન અંગર્હ
 સ્ત્રઓશાદા વેરેજયા, પીશે રહ હસ્તુરે

દીની, આવાયસ્ત ગરજીદન, ઓએમ ન
 ગરજીદ. ઐશ આંન ગુનાઈ, મનશની
 ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી ઓ
 મીનોઆંની, ઓએ અવાજશ પશેમાન,
 પસેગવશની પ પતેત હોમ, પ પતેત
 હોમ ઐશ ગુનાઈ.

(કરદો ૧૧ મો) કુ અગર કસાંન
 પતેતો પદીરક્ત હોમ, ઓએમ ન કર
 દ હોમ, ઈશાંન રવાંનરા, દુશખારી મદ,
 યદશાંન જદેહરા, હર યદ જુદ જુદરા,
 મનશની ગવશની કુનશની, તનીઓ
 રવાંની ગેતી ઓ મીનોઆંનો, ઓએ
 અવાજશ પશેમાન, પસેગવશની પ
 પતેત હોમ; પ પતેત હોમ ઐશ ગુનાઈ.

(કરદો ૧૨ મો) પ આંન દીન દસ્તુર

એન્ન-હોમ , ધન અહુરમજ્દ, જરથોશ્ત
 આશત, જરથોશ્ત ઓએ ગુશ્તાસ્પ. ૫
 પેવંદ આદર્યાદ મારાસ્પંદાંન્ મદ.
 પદશ પસાખત, કરદ યોખત. અશહી
 વેહ રવાંને દુશારમરા, આવાયશની તર
 વેહશની હોમ. પજીવંદીએ જાન,
 આસ્તુઆંન્ હોમ હુમત ૫ મનશનં,
 આસ્તુઆંન્ હોમ હૂખત ૫ ગવશનં,
 આસ્તુઆંન્ હોમ વૈરશત ૫ કુનશનં.
 આસ્તુઆંન્ હોમ ૫ ગવેહ દીને માજ્-
 દયસ્નાંન્, હુમા કરેહ હુમદાસ્તાન્
 હોમ, ઐજ હુમા ગુનાહીઆ જુદ-
 દાસ્તાંન્ હોમ. પનેકી સેપાસદાર હોમ.
 ઐજ અનાઈ યોરસંદ હોમ. પૂલ
 પાદેરાહ, ખંદદરોશ, તોજશને તાવાંન્
 હોન્, પાદેરાહ સે શખ્ પંજહ-હસ્ત

સાલ, પદશ ખોરસાંદ હુમદાસ્તાં
 હોમ. ઉધમ કરદે હોમ ધન પતેતી,
 ગુજર્ગ ઉમેદ કેરકેરા, ગેરાંન બીમે
 દાજખૂરા, અશહી વેહ રવાન દશારમરા,
 પ ધન મનશને કરદે હોમ. કુકાર
 કરદે, મન અંદાનૂ કદે, આંચે નૂ કૂનમ,
 હુમા એસ્તશને કરકેરા, ગુજોરશને
 ગુનાહરા, બોખતે રવાંનરા, અગર માંદે
 બહોદ, કુ ગુનાહે મનતોખત ન બહોદ.
 પાદ કરાહે સે શખ, આંનહીયા પદશ
 ખોરસાંદ, હુમ દાસ્તાંન હોમ.

હુમે કરમાએમ અપેમ વાહુ બેગુદીર
 શની, પતેતી પીશ અંજ બેગુદીરશની. પસ
 ગુદરદે મન, મન જાદેહરા અંજ ગુનાહ,
 પ પતેત બહોદ. સદાશ ગેથાકરીદ કર-

માયદ્ . ફરુમદાર ખાહેશની હમદાસતાંન
હોમિ , અહુરમજ્દ ખેશ હોમ , અહુર-
મજ્દ દહમાન કુનમ , અશહી સતાએમ

ઉધમ ગીરસ્ત-હોમ , હરવેરપ હુમત
હૂપ્ત ફેરશત, પ મનશન ગવશન કુનશન;
ખહેલશની દહોમ , હરવેરપ દુશમત
દુજૂપ્ત દુજવરશત, અંજ મનશન ગવ
શન કુનશન. ઉધમ ગીરસ્ત-હોમ , હર-
વેરપ હુમત હૂપ્ત ફેરશત, પ મનશન
ગવશન કુનશન. ખહેલશની દહોમ ,
હરવેરપ દુશમત દુજૂપ્ત દુજવરશત,
અંજ મનશન ગવશન કુનશન. ઉધમ
ગીરસ્તહોમ , હરવેરપ હુમત હૂપ્ત
ફેરશત, પ મનશન ગવશન કુનશન,
ખહેલશની દહોમ , હરવેરપ દુશમત

દુજ્જૂખત દુજ્જવરશત, ઔજ્જ મનશન ગવ-
 શન કુનથન. ઉધમ ગીરશત હોમ. હર-
 વેરુપ રાહે રાસ્તી ફરાફન. બેહેલશનો
 દેહોમ, હરવેરુપ રાહે અરાસ્તી અવા-
 ફન. ગના શીકસ્ત, અહુરમજ્જદ, બેહ
 અવજ્જૂન સ્તઆમિ અર્ષમ. અર્ષમ વોહુ
 ૧). કસ્તુયે હુમતોધજ્યસ્યા હૂપ્તોધજ્ય-
 સ્યા ફેરશતોધજ્યસ્યા, માંથવોધજ્યસ્યા
 વર્ષદવોધજ્યસ્યા વરશતવોધજ્યસ્યા. અધ-
 બિગધર્યા દધથે, વીરુપા હુમતાયા
 હૂપ્તાયા ફેરશતાયા, પધતિરિન્ધ્યા દધથે,
 વીરુપા દુશમતાયા દુજ્જૂખતાયા દુજ્જવર-
 શતાયા. ફેરા વે રાહી અર્ષપાર્ષેન્તા,
 યસ્નમયા વહુર્ષમયા ફેરા મનફહા ફેરા
 વચફહા ફેરા બ્યઆથના, ફેરા અફુહુયા,
 ફેરા તન્વસ્યીત ખપ્યાઆ ઉશતર્ષમ.

સ્તંભોમી અર્ધમ, અર્ધમ વાહુ (૧). યથા
અહુ વધર્યો (૨૧) અર્ધમ વાહુ (૧૨)
યથા અહુ વધર્યો (૨) યસ્નમય વહ-
મમય, અર્ધાજસ્ય જવર્ય આક્રીનામિ.
સર્ગાપહે અગ્યેહુ, તજમહે તનુ-માંથહે,
દરુષિ-દ્રર્ધાશ આહુધર્યેહુ. અર્ધમ વાહુ ૧
અહુમાધ રચેર્ય, -હજર્મ, -જસમે
અવર્હુ મજદ, કર્કે મોજદ. અર્ધમ
વાહુ (૧).

(પતેત પશેમાનીનો સાર.)

સધળા ભણા વિચાર, વચન અને કામોની હું વખાણુ
કરું છું તથા તેઓનેહું અખતીઆર કરું છું અને સધળા
ખુરા વિચાર, વચન અને કામોને હું ધિકકારું છું તથા
તણ દેઉં છું. મારી પાસે જેબી કાંઈ દોલત અને પુંછ
છે તે મને ખોદાએ આપેલી છે એમ હું સમજું છું.
અગરજે મારાં રવાનના કાયદાને માટે એ બધો ચીજ
આપી દેવી પડે તો હું ખુશીથી આપીશ.

મારાં માખાપ, લાઈ બેન, સર્ગા, ઉસ્તાદ, દોસ્તદાર, વડાં, પાડોશીઓ અને ભાગીયાઓ તેમજ શેહરીઓ અને હાથ હેઠલનાં સાથે જો મેં કાંઈ નાલાયક ચાલ ચલાવી હોય તો તેથી તોખા કરીને દૂર રહેવાની કબુલાત હું આપું છું.

દાદાર હોરમજદની મરજી પ્રમાણેના વિચાર, વચન અને કામો જો મારાથી નહીં થયાં હોય અને નાપાક હૈરમનની મરજી પ્રમાણે વિચાર, વચન અને કામો થયાં હોય તો તે માટે પતેત કરી પશ્ચાતાપ કરું છું.

ઓ ખોદા તારી ભલીપદાયશોના કોઈખી માણસ, પશુ, પંખી વગેરેને મેં કુખ દીધું હોય તથા માણસ જાતના ઉપયોગમાં આવતી વસ્તુઓ, જેવી કે આતશ, પાણી, વનસ્પતી અને ખનીજ પદાર્થ એવાને મેં ખરાબ અને નાપાક કીધી હોય તો તે ખબા ગુનાહને માટે પશ્ચાતાપ કરી માંફી માગું છું, ખબી જાતના ગુનાહો જેવા કે જુઠાઈ, ચોરી, જુલમાત, કોઈની મશકરી, અદેખાઈ, લોભ, જુઠું અથરામણુ, પવિત્ર પાણીમાં નસો નાખવો, ઉઘાડે પગે અને કુસ્તી ખાંધ્યા વગર ફરવું, ખાજ ધરીયા વગર ખાવું ખાવું એ વગેરે દીનના હોકમોનો જો કાંઈ મારાથી અનાદર થયો હોય તો તે ગુનાહથી પતેત કરી પાછો કરું છું.

જે દીન દાદાર હોરમજદે અશેા જરયોશતને શિખવી,
 • અશેા જરયોશતે કુઝે ગુશતારપને શિખવી તથા જે દીનને
 આદરખાદ મારારપદે પાછી સજવન કીધી તે દીન ઉપર
 હું ઉસ્તીવાર છું.

દીનનો કલમો અવસ્તા ભાષામાં.

નાઇસ્મી દએવો, કવરાને મજદયસ્નો
જરથુશત્રિશ, વીદએવો અહુર-તકએષો,
સ્તઆતા અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનામ, યશતા
અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ, અહુરાધ મજદાધ
વઙ્હવે વૉહુમધકે, વીરુપા વૉહુ ચિનહી,
અષાઉને રએવધતે ખરૅનઙ્હિહધતે. યાજી
ચીયા વહિશતા, યેઙ્હે ગાઉશ, યેઙ્હે
અષૅમ યેઙ્હે રઆયાઆ, યેઙ્હે
રઆયેખીશ, રોધથ્વૅન ખાથ્રા.

સ્પૅન્તાંમ આરુમધતીમ વઙ્હિહીમ
ધરૅને, હામોધ અસ્તૂ, ઉસ ગેઉશ સ્તુયે,
તાયાઅતયા હજઙ્હતયા, ઉસ મજદ-
યસ્નનામ વીસાંમ, જયાનયએયા
વાવાપતયા.

પ્રૅરા મનએધખયો રાઆઙ્હે, ધસેયાધ-

દીનનો કલમો અવસ્તા બાપામાં ૧૪૯

તોમ વસે-પંઘતીમ, યામશ ઉપમરી આય
જેમાં ગઝાખીશ જ્યેન્તો. નેમડ્ડા અષાધ
ઉજ્જ્ઞાતાઓ, પંઘતી અવત સ્તુયે. નોઘત
અઘાત આજ્ઞયાઓનીમ, નોઘત વીવા-
પંમ, દેતા માજ્જદયસ્નાશ અઓધ વીસો,
નોઘત અસ્તો, નોઘત ઉશતાનહે
ચિન્માની.

વી દઝેવાધશ અધાધશ, અવડ્ડુશ
અનરેતાધશ, અકો-દાખીશ સરેમ મૂયે.
હાતાંમ દઝાજિશતાધશ, હાતાંમ પઓ-
પિશતાધશ, હાતાંમ અવડ્ડુત્તમાધશ.
વી દઝેવાધશ વી દઝેવવતખીશ, વી
યાતુશ વી યાતુમતખીશ, વી કહ્યાચીત
હાતાંમ આતરાધશ, વી મનેખીશ, વા
વચેખીશ, વી જ્યઓથનાધશ; વીચિ

૧૫૦ દીનનો કલમો અવસ્તા બાધામાં.

આધશ, વીજી અના સરેમ મૂયે, યથના
દ્રોવાતા રાંખયન્તા.

અથા અથા ચોધત અહુરો મજદાઓ
જરથુશત્રેમ, અથા ક્ષયએતા વીરપએષૂ
ફેરખએષૂ, વીરપએષૂ હંજમનએષૂ,
યાધશ આપેરેસયતેમ મજદાઓસ્થા
જરથુશત્રસ્થા.

અથા અથા ચોધત જરથુશત્રો, ક્યે-
વાધશ સરેમ વ્યામ્રવીતા. વીરપએષૂ
ફેરખએષૂ, વીરપએષૂ હંજમનએષૂ.
યાધશ આપેરેસયતેમ મજદાઓસ્થા
જરથુશત્રસ્થા. અથા અજમચીત ચો
મજદયસ્થો જરથુશત્રિશ, ક્યેવાધશ
સરેમ વીમૂયે, યથા અનાધશ વ્યામ્રવીતા
ચે અપવા જરથુશત્રો. યાવરનાઓ આપો

દીનનો કસમો અવસ્તા ભાષામાં. ૧૫૧

યા વરનાઓ ઉર્વરાઓ, યા વરના ગાઉશ
હુધાઓ, યા વરનો અહુરો મજદાઓ,
યે ગાંમ દધા યે નરેમ અપવર્નમ. યા
વરનો અસ જરથુશત્રો, યાવરનો કવા
વીશતારપો, યાવરના ક્રપઓશત્રા જામા
રપા. યાવરનો કરચીત સઓબ્યન્તાંમ,
હુધથા-વરેજાંમ અપઓનાંમ, તાવરે-
નાયા તકએપાયા. મજદદયસ્નો અહુમી
મજદદયસ્નો જરથુશત્રિશ, ક્રવરાને
આસ્તુ તસ્યા ક્રવરેતસ્યા. આસ્તુયે
હુમતંમ મનો, આસ્તુયે હુખતંમ વચો,
આસ્તુયે હૈર્શતંમ બ્યઓથનંમ, આસ્તુયે
દયેનાંમ વડ્ડીમ માજદદયસ્નીમ,
ક્રસપાયઓખદ્રાંમ નિધાસ્નધથીપંમ,
ખએતવદથાંમ અપઓનીમ યા હાધ-
તિનામયા ખૂયેધન્તિનાંમયા, મજિશ-

૧૫૨ અવસ્તા ભાષાના દીનના કલમાનો સાર.

તાયા, વહિશતાયા, સ્વએશતાયા, યા
આહૂધરિશ જરથુશત્રિશ, અહુરાંધ
મજદદામ વીરપા વૉહૂ ચિનહૂમી. અએષા
અસ્તી દઝેનયાઓ માજદદયસ્નોધંશ
આસ્તૂધતિશ. અષેમ વૉહૂ ૧.)

(અવસ્તા ભાષાના દીનના કલમાનો સાર.)

હું એકલા એકજ ખોદાની ખંદગી કરનાર અને તેનેજ
સર્વ ચીજનો પેદા કરનાર સમજું છું. મારો ધર્મ મજદદયસ્ની
છે અને હું દેવ પરસ્તીને ધીકકારું છું.

દરેક કામમાં સભ્યતા રાખવાની કબુલાત હું આપું છું
મારા જાતભાઈઓ ઉપર આવી પડતી આફતમાંથી તેઓને
બચાવી લેવાની મારી ફરજ હું સમજું છું.

જુઠા અને પાપી માણસની સત્તા હું કબુલ રાખતો નથી.
ગલીચાઈ અને અસ્વચ્છતાને ધીકકારું છું. અશો જરથોશતને
મારા ગુરૂ તરીકે ગણું છું.

દાદાર હોરમજદ, પેગમ્બર જરથોશત, શાહ ગુસ્તાસ્પ,
ફરશોસ્ત્ર અને જમાસ્પ તથા ખીજ એવાજ સાચા માણસોને
પગલે ચાલવાની હું કબુલાત આપું છું.

અવસ્તા બાપાના દીનના કલ્પમાનો સાર. ૧૫૩

નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામોની હું વખાણુ કરું છું. મજદયસ્ની દીન ઉપર ઉશતવાર છું. કારણુ કે એ મજદયસ્ની દીન ખીજ સમ્રણી દીનો કરતાં શરેષ્ઠ છે, પાક ખોદાએ આપણાં લલાંને કાજ એ દીન અશો જરથોશ્ત પાસે મોકલાવી છે માટે એ દીનનાં કરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કુશોશ કરીશ.

— — — — —

દીનનો કલમો પાજંદ જીવાનમાં.

બ નાંમે યજ્ઞદે બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયશ-
ગરે મેહુરખાંન. રજિશતયાઓ ચિસ્ત-
યાઓ, મજ્જદધાતયાઓ, અપઓન્યાઓ,
દુએનયાઓ વડ્ડુયાઓ માજ્જદયસ-
નાધશ, દીન બેહ રાસ્ત વદરોસ્ત, કે
ખોદાએ બરબેદક ફીરસ્તાદે ધન હસ્ત,
કે જરતોસ્ત આવોરદે હસ્ત, દીન દીને
જરતોસ્ત, દીને અહુરમજ્જદ, દાદે
જરતોસ્ત સ્પિતમાન. અપઓને અપેમ
બોહુ. (૧) (ત્રણ વાર પઢવું)

(પાઞ્ચ ગુપ્તાનના દીનના કલમાનો સાર.)

ભક્તી મજદ્યરની દીન કે જે એકલા હોરમજદની
પરસ્તેશ કરવા શિખવે છે તેની વખાણુ હોજે, એ ભક્તી
અને સાચી દીન ખોદાએ લોકાનાં ભક્તોને માટે અશો
જરયોશત પાસે મોકલી છે. એ દીન હોરમજદી તથા
જરયોશતી છે તેની ઉપર હું બેશક અને બેગુમાન છું.

નમસ્કાર ચેરાગનો.

દુનઆથ અહુરહે મજદાઆ અર્ધમ
વાહુ ૧); ૫ નામે યજ્ઞદાંત અહુરમજદ
ખોદાએ અવજૂની, ગોરજે ખોરેહ અવ-
જાયાહ. આતશ દાદગાહ આદર કરા.
અંજ હુમા ગુનાહ, પતેત પશેમાનઓમ
અંજ હુરવસ્તોન, દુશ્મત દુજાખત
દુજવરેશત, મેમ ૫ ગેતી મનીહ, ઉધમ
ગુશ્ત, ઉધમ કદ, ઉધમ જસ્ત, ઉધમ

જૂન જુદ એસ્તેદ. ઔજ આન ગુનાહ
 મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ
 રવાંની, ગથી ઓ ખીનો આંની, ઓખે
 અવાક્ષ પશીમાન, પસે ગવશની
 પ પતેલ હોમ. (સર ઝોંકાવતાં બણવું)
 ॥ દનઔથ અહુરહે મજદાઔ. નમ
 સેતેઆતર્શ મજદાઔ અહુરહે, હુધાઔ
 મજિરત યજત. અષમ વોહુ ૧ ॥
 (ત્રણ વાર પઢવું) અહમાધ રએશય,
 હજક્રેમ, જસમે અવક્રહે મજદ,
 કરક્રે મોજદ. અષમ વોહુ ૧.

(ચેરાગના નમસ્કારનો સાર.)

ઠાઠાર હોરમજદને ખુશાલ કરું છું. હોરમજદના આતશને
 હું નમન કરું છું અને તમામ ગુનાહથી પસ્તાવો કરું છું.

બાજ જમવાની.

બ નામે યજ્ઞદે બક્ષાયન્દેહ બક્ષા
 યશગારે મેહુરબાન. અહુરમજ્દદ બોદાએ,
 ધથા આત યજ્ઞમધદે અહુરેમ મજ્દદાંમ
 યે ગાંમયા અર્ષેમયા દાત, અપસ્તયા
 દાત ઉર્વરાઓસ્યા વડ્ઉહીશ્, રઓ
 ચાઓસ્યા દાત, બૂમીમયા વીસ્પાયા
 વૉહૂ. અર્ષેમ વૉહૂ ૩).

(જમવાની બાજનો સાર.)

જે નીચામત ખાણુ મને મલ્યું છે. તે માટે દાદાર
 હોરમજ્દનાં હું સુકરાનાં કરું છું. જેણે અનાજ પાણી,
 વનસ્પતી વગેરે આપણાં ખોરાકને સારું ઉત્પન્ન કીધું. જે
 માટે આએ જગોએ તેનો આભાર માનું છું.

દોઆ તંદરોસ્તી.

બ નાંમિ યજ્ઞદે, બક્ષાયન્દેહ , બક્ષા-
યશગરે મેહુરખાંન . યથા અહુ વધરયો ૨)

તન-દરોસ્તી-દેર-જીવશની આવાયદ ,
ખોરેહ અંધદ અપહીદાર , યજ્ઞદાંને મીના
યાંન યજ્ઞદાંને ગેથયાંન , હકત અમંપારપ
ન્દાંન , અજદ રોશન હુમે ખેરસાદ. ઇન
દોઆયાંન બાદ , ઇન ખુઆહાંન બાદ.
હુમે અન્દર કસાંન રા , જરથુશ્તી દીન
શાદબાદ , અએધૂન બાદ , યા-ખારી-
ખોદા ! ખોદાવંદે આલમ રા , હુમા
અનજીમન રા (ફલાંનારા) આ જગોએ જેની
નેયતે બણે તેનું નામ લેવું) બા ફરજન્દાન
હુજાર સાલ દેર ખેદાર , શાદ ખેદાર ,
તન-દરોસ્ત ખેદાર , અએધૂન ખેદાર ,
ખર સરે અરક્મન્યાંન , સાલ્હાએ
ખીસ્તાર , વકરનહાએ ખીશુમાર , બાકી

ઓપાયન્દે દાર, સદ્ હકોરાન્ હકોર
 આફ્રીન્ બાદ્, સાલ્ ખોજસ્તે બાદ્,
 રોજ્ ફરરોખ્ બાદ્, માદ્ મુબારક બાદ્,
 ચન્દ સાલ્ ચન્દ રોજ્ ચન્દ માદ્,
 બીસ્વાર સાલ્ અરખનીદાર, યજ્જશને
 ઓ ન્યાએશને, ઓ રાહી ઓફોર ખર-
 શને, અશહીદાર અવરે હુમા કારો કર-
 ફેહા, તન્-દરોસ્તી બાદ્, નકી બાદ્
 ખૂખ બાદ્, અએધૂન્ બાદ્, અએધૂન્
 તરજ્જ બાદ્; ૫ યજ્જહાન્ ૫ અમ્મૅષાસ્પ
 ન્હાન્, કાંમે બાદ્; ધનવાન્, પુત્રવાન્,
 આયુશવાન્, લક્ષ્મીવાન્, વૃદ્ધીવાન્,
 રોજીવાન્, શુકાંના દાદારયેક્ દીન્યેક્,
 જરથુશ્ત ખર હક્, ખેરાક્ ખેગુમાન્ હોમ
 પાક્ દીન્ મજ્જહયશની જરથુશ્ત સ્પિત-
 માન્, અપઓને અર્ષમ વાહુ ૧)

(દોઆ તનદરોસ્તીનો સાર.)

ઓ ખોદા તું મને તંદરોસ્તી સાચની લાંબી જીંદગી આપ, ઓ ઇબ્રહ અને અમશાશપંદો તમારાથી હું પવિત્રાઈ અને સચ્ચાઈ મેળવું; માજદયસ્ની દીનની આપ્નાદી અને ચઢતી કળા હોજો. ઓ ખોદા મારા ટોળાના લોકને તથા અમારા રાજકર્તાને સદા કાયમ ખુશાલ અને તંદરોસ્ત રાખ. અમારા રોજ માહ અને વરસ બખ્તાવર થાઓ. લાંબી મુદત મુધી અમારામાં સખાવતનો ઝરો વહેતો થાઓ. અમારે તયાં ધન, દોલત, આયુશ અને પુત્રની વરધી થાઓ. એકજ ખોદાને માનનારી પાક જરથોસ્તી દીન ઉપરતું અમારું એકીન મજબુત થાઓ. જે પ્રમાણે બંદગી કરીને દુઆ માંગી છે તે પ્રમાણે આમીન થાઓ.

ત્રીસે રોજનાં નાંમ.

- ૧ દાદાર અહુરમજદ.
- ૨ બેહમન અમષારપંદ.
- ૩ અરદીબેહેસ્ત અમષારપંદ.
- ૪ શેહેરીવર અમષારપંદ.
- ૫ અરપંદારમદ અમષારપંદ.
- ૬, ખુરદાદ અમષારપંદ.
- ૭ અમેરદાદ અમષારપંદ.
- ૮ દઝ્મે-પ-આદર દાદાર.
- ૯ આદર યજ્ઞદ.
- ૧૦ આવાં યજ્ઞદ.
- ૧૧ ખુરશીદ યજ્ઞદ.
- ૧૨ માહ યજ્ઞદ.
- ૧૩ તેસ્તર તીર યજ્ઞદ.
- ૧૪ ગોશ યજ્ઞદ.

- ૧૫ દઝ્યે-પ-મેહર દાદાર.
- ૧૬ મેહર યજ્ઞદ.
- ૧૭ સરોશ યજ્ઞદ.
- ૧૮ રશને રારત્ત યજ્ઞદ.
- ૧૯ ફરોખ ફરવરદીન યજ્ઞદ.
- ૨૦ બેહરંમ યજ્ઞદ.
- ૨૧ મીનો રાંમ.
- ૨૨ ગવાદ યજ્ઞદ.
- ૨૩ દઝ્યે-પ-દીન દાદાર.
- ૨૪ દીન યજ્ઞદ.
- ૨૫ માનો અશીશવંધ.
- ૨૬ આશતાદ યજ્ઞદ.
- ૨૭ મીનો આસ્માન.
- ૨૮ જમ્યાદ યજ્ઞદ.
- ૨૯ મીનો મારેસ્પંદ.
- ૩૦ મીનો અનેરાંન.

બારે મહિનાનાં નામ.

- ૧ ક્રોષ્ય ક્રવરદીન.
- ૨ અરદીખેહસ્ત અમપારપંદ.
- ૩ ખોરદાદ અમપારપંદ.
- ૪ તીર યજ્ઞદ.
- ૫ અમરદાદ અમપારપંદ.
- ૬ શેહરીવર અમપારપંદ.
- ૭ મેહર યજ્ઞદ.
- ૮ આવાં યજ્ઞદ.
- ૯ આદર યજ્ઞદ.
- ૧૦ દગે દાદાર.
- ૧૧ ખેહમન અમપારપંદ.
- ૧૨ અરપંદારમદ અમપારપંદ.

છ ગહમ્મારનાં નાંમ

૧ મઅદીઓ જરેમ્.

૨ મઅદીઓ શહેમ્.

૩ પએતેશહેમ્.

૪ અયાથેમ્.

૫ મઅદીઆરેમ્.

૬ હમસ્પટમએદએમ્.

પાંચ ગાથાનાં નાંમ.

અહુનવત, ઉશતવત, રપેન્તોમદ્,
વોહૂક્ષત્ર, વહિરતોઈશત.

હમકારાનાં નાંમ.

અહૂરમજ્દ, દઝે-પ-આદર, દઝે-પ-મેહર,
દઝે-પ-દીન.

ખેહમન, માહ, ગોશ, રાંમ.

અરદીખેહસ્ત, આદર, સરોશ, ખેહરાંમ.

શેહરીવર,^૧ ખુર, મેહર, આસ્માન, અનેરાંન.

અસ્પંદારમદ, આવાં, દીન, અરદ,^૨ મારેસ્પંદ.

ખોરદાદ, તીર, અરદાક્રવશ,^૩ ગોવાદ.

અમરદાદ, રશને, આસ્તાદ, જમ્યાદ.

ભાગ ૨ જે ધર્મજ્ઞાન.

ખોદા.

અવસ્થા—તા ચખ્ખેન્ગ શિવસા હારે
અધખી અષા અધખી વચ્ચેનહી
વોરૂપા.^૧

સાર—પાક ખોદા પોતાની સર્વે ઠેકાણે હાજર
રહેલી આખો વડે બધું જુએ છે.

સવાલ—તમેને કાણે પેદા કીધાં ?

જ૦—પાક ખોદાએ.

સ૦—ખોદાએ દુન્યામાં ખીજું શું શું પેદા
.કીધું છે?

જ૦—કુલે માણસ જાત, પશુ પક્ષી, સુર્ય,
આકાશ, જમીન, પહાડ, પર્વત અને
વનસ્પતી વગેરે દરેક ચીજ ખોદાએ
બનાવી છે.^૧

સ૦—ત્યારે આખી જગત ઉપર કોણની સત્તા
ચાલવી જોઈએ ?

જ૦—અલખત તેના બનાવનાર એકલા
ખોદાનીજ.^૨

સ૦—ખોદાએ દુન્યામાં તમોને શા વાસ્તે
પેદા કીધાં ?

જ૦—નેક અને સાચ્યાં કામો કરવા, ખુદરતને
અવલોકવા, તેનો અભ્યાસ કરવા, અને
તેનેથી થતા ફાયદા મેળવી ખીન્નઓને
શિખવવા.

સ૦—ક્યાં કામો ખોદાને પસંદ છે?

જ૦—પરોપકાર, દયા, સખાવત અને સચ્ચાઈ.
કારણ કે ખોદા પોતે પરોપકારી,
દયાળુ, સખી અને સાચો છે.

સ૦—ખોદા પોતે પરોપકારી કેમ છે?

જ૦—આંચે દુન્યાનાં તેણે જે જે પેદા કીધું
છે તે તેના પોતાના ફાયદાને માટે
નહીં પણ આપણા ફાયદા અને પોષણને
માટે છે તેથી આપણે જાણ્યે છીએ
કે ખોદા પરોપકારી છે.

સ૦—ખોદા દયાળુ છે એમ તમે શા ઉપરથી
કહેશો ?

જ૦—કારણ કે તે સાહેબ અંજાણુપણે થયલા
ગુનાહની તોજેશ કરવાથી આપણને
માફી બક્ષે છે.

સ૦—ખોદાની સખાવતો શી છે ?

જ૦—આપણને વાસ્તે અનાજ, પાણી, જમીન;
ઢોરોને માટે ઘાસ ચારો તથા હવા,
રોશણી વગેરે સઘળી નેઆમતોની
બક્ષેશ તે સાહેબ આપણને આપે છે.^૧

સ૦—ખોદાતાલા સાચાંનો સાથી છે એ
વિશે અવસ્તામાં શું લખ્યું છે ?

જ૦—અવસ્તામાં કહે છે કે “સાચા રસ્તામાં
ખોદા રહે છે.” સાચ્યાઓ ઉપર

તે પ્યાર રાખે છે અને સચ્ચાઈથી
ચાલનારને તે ખરો સુખી કરે છે.

સ૦—શા માટે આપણે ખોદાથી ડરીને
ચાલવું જોઈએ ?

જ૦—કારણ કે તે આપણાં સધળાં નેક
અને બદ કામો જુએ છે અને તે
કામો પ્રમાણે આપણને સુખ અથવા
દુઃખ આપનાર છે.^૨

સ૦—સાચાં માણસને ખોદાથી ખીલવાનું કાંઈ
કારણ છે ?

જ૦—ના જી, કાંઈજ નહીં. સાચાં માણસે
તો જેમ એક બચ્ચું પોતાના બાપથી
નચિંત અને બેફિકર રહે તેમ ખોદા—

કે જે સર્વનો બાપ છે તેથી બીહંગનું
કાંઈ કારણ નથી.

સ૦—આપણે ઉપર કાંઈ દુઃખ અથવા આક્રમ
આવી પડી ત્યારે શું કરવું?

જ૦—ખોદાને યાદ કરવો અને તેનીજ
મદદ માંગવી અને જો તે દુઃખ
પોતાની કોઈ કસુરથી આવી પડ્યું
હોય તો તેવું કામ ફરીને નહીં કરવું.

સ૦—ખોદા પાસે આપણે શું માગવું જોઈએ?

જ૦—“ઓ ખોદા! તું મને એવી બક્ષેશ
કર કે જે બક્ષેશ મળ્યાથી મારું
કલ્યાણ થતું હોય. કારણ કે મારે
વાસ્તે શું સાફ છે તેનો જાણનાર
તું જ છે.”

સ૦—ખોદાનું અવસ્તા નામ અને અર્થ શું ?

જ૦—આહુરમઝદ એટલે સદા કાળ હસ્તી
ધરાવનાર ધણું ડહાપણવાળો સાહેબ.

સ૦—ખોદા કયાં છે ?

જ૦—ખોદા સઘળી જગાએ અને સર્વે
ઠેકાંએ હાજર છે. તે આપણાં જાહેર
તેમજ છુપાં કામો પણ જુએ છે.^૧

સ૦—જ્યારે તે સાહેબ સઘળું જુએ છે
અને જાણે છે ત્યારે આપણે કેવી રીતે
ચાલવું ?

જ૦—આપણે કાંઈ ખોટું કામ કરવું નહીં;
કેમકે ખોદા તે જુએ છે અને તે માટે
આપણને શિક્ષા કરશે.^૨

સ૦—ખોદાને તમો જોઈ શકતા નથી તો કેમ
કહી શકો કે તે છે ?

જ૦—આએ દુન્યામાં તેણે બનાવેલી ઘણી નાદર ચીજો તેની હસ્તી સાબેત કરેછે.

સ૦—તે નાદર ચીજો તે કય?

જ૦—સુરજ, ચંદ્ર, તારા, ઝાડ, પાહાડ, માણસ, જનાવર, હવા, રોશણી, આતશ, પાણી વગેરે.

સ૦—ઉપલી ચીજો ઉપરથી તમે ખોદાની હસ્તી કેમ સાબેત કરશો ?

જ૦—માણસ એક પુરશી બનાવી શકશે પણ તે પુરશી જે ઝાડનાં લાકડાંની હોય તે ઝાડને ઉત્પન્ન થવાનાં સાધણો પાણી, જમીન, ગરમી, હવા વગેરે કોણ બનાવે છે ? માલી બી વાવે છે અને પાણી સીપે છે પણ પીળા ફુટીને ઝાડ મોઢું થાય છે તે કોણ કરે છે ? શું એ

બધું માણસથી થાય છે ? નહીં. ત્યારે
જે ચીજ માણસથી નહીં બની શકે તેનો
બનાવનાર માણસના કરતાં ક્રોધ વધારે
કહાપણવાલો હોવો જોઈએ. તે આપણા
ધર્મમાં જણાવ્યા પ્રમાણે ખોદા પોતે
છે અને એ ઉપરથી ખોદાની હસ્તી
સાબેત થાય છે.

જરથુશ્ત્ર

અવસ્તા—અએમ મોઘ ઇદા વિસ્તો ચે ન
અએવો સાસ્નાઓ ગૂષતા જર-
થુશ્ત્રો.^૧

સાર- (દાદાર હોર મજદ કહે છે કે) “ જોણે
એકલાએ મારી શિખામણ સાંભળી
તથા જો મને આ દુન્યામાં જણાયલો
છે તે રૂપેતમાન જરથોશત છે. ”

સવાલ-ધર્મજ્ઞાન આપનારને આપણે કયા
નામથી ઓળખીએ છીએ ?

જવાબ-ધર્મશિક્ષક અથવા ધર્મગુરુ.

સ૦-આપણો સહથી પેહેલો ધર્મગુરુ કોણ ?

જ૦-પેગાંમ્બર અશો જરથોશત. ૧

સ૦-અશો જરથોશતને પેગાંમ્બર કેહવાનું
કારણ શું ?

જૌ—કારણકે એવણે કુદરતનો અભ્યાસ કરી
 ખોદાને પીછાંણીયા અને મીનોઈ
 દુન્યામાંથી ખોદાના હોકમો આએ
 દુન્યામાં લઇ આયા. પેગામ્મરનો અર્થ
 સંદેશો લાવનાર કરી થાય છે.

સૌ—અશો જરથોશ્ત કોણનો પેગામ્મર?

જૌ—આખી દુન્યાનો—ખાસ કરીને ધરાંની
 માજદયરની પારસીઓનો. આપણો
 પેગામ્મર અશો જરથોશ્ત હોવાથી
 આપણે જરથોસ્તી કેહવાઇએ છીએ.

સૌ—એવણને પેગામ્મર તરીકે કોણે કબુલ
 રાખ્યા?

જૌ—કયાંની વંશના ધરાંની પાદશાહ ગુસ્તા-
 ર્ય અને તેની તમામ રૈયતે.

સ૦--એવણુને પેગાંબર તરીકે કબુલ કરવાની આગમચ કેવી રીતે પાદશાહ ગુસ્તાસપે પોતાની ખાતરી કીધી ?

જ૦--ભણેલા અને વિદ્વાન પુરૂષો સાથે તકરાર કરાવી તેમાં એવણે પોતાની હુશીઆરી અને અક્કલથી વિદ્વાનોને હેરાત કીધા. બીકટમાં બીકટ સચાલના મનમાનતા જવાબો આપ્યા, તથા કેટલાએક મોઝજેજી કરી બતાવ્યા. એવી રીતે બારીક તપાસ કરી પાદશાહે પોતાની ખાતરી કીધા પછી એવણુને પેગાંબર તરીકે કબુલ કીધા.

સ૦--અશો જરથોસ્તનાં મુખ્ય ફરમાનો શું છે ?

જ૦--તેવણુ સાહેબે અવસ્તામાં ફરમાવ્યું છે કે સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામો કરવાં, અશોધ

અને પરહેજગારી રાખવી, સધળાંઓનું
બહુ ઇચ્છવું તથા સખાવત કરવી.

સ૦—અશો જરથોશતનો જન્મ ક્યાં
થયો હતો ?

જ૦—ઈરાન દેશમાં આવેલાં રઝે શહેરમાં
'પઓઝશસ્પ' નાં ઘરમાં.^૧

સ૦—પઓઝશસ્પ કોણનું નામ છે ?

જ૦—અશો જરથોસ્તના પતાળનું.

સ૦—આપણે આપણા પેઠાંખરને જરથોશત
પઓઝશસ્પ કહીને નથી ઓળખતા
પણ જરથોશત સ્થિતમાન એ
નામે ઓળખીએ છીએ તેની સમજણ
શું ?

જ૦—સ્થિતમ એવે નામનો અપો જરથો-
શતનાં વડવાઓમાં એક નામીઓ પુરૂષ
થઈ ગયો છે તેનાં નામ સાથે આપણા
પેગાંમ્પરતું નામ જોડેલું છે.

સ૦—અશો જરથોશતનાં માતાજીનું નામ
અને તેવણનાં ધણિયાણીનું નામ શું ?

જ૦—એવણનાં માતાજીનું નામ દોગદો અને
ધણિયાણીનું નામ હવેાવી.

સ૦—અશો જરથોશતને કેટલી દીકરીઓ
હતી ? તેઓનાં નામ આપો.

જ૦—ત્રણ દીકરીઓ હતી. પઓઉર-
ચોશ્તી, ફ્રેની અને શ્રીતી.

સ૦—અશો જરથોશતના દીકરાઓનાં નામ
આપો.

જ૦—ઇસતવાસ્ત્ર, ઉરવતત્તનર અને
હવરેચિથ્ર.*

સ૦—અશો જરથોશ્તનાં ખાનદાનનાં નામ
આપો ?

જ૦—માતાજી તરફથી હવોવનું ખાનદાન
તથા પિતાજી તરફથી હવેચત્-અરૂપા
અથવા સ્પિતમનું ખાનદાન હતું,†
જે પાદશાહ ફરેદુનથી ઉતરેલું હતું.

સ૦—અશો જરથોશ્તનો દીસો અથવા
મરણ દીવસ કયા રોજે ?

જ૦—દઝે માહનો અને ખોરશેદ રોજે ?

સ૦—એવણનો જન્મ દીવસ કયા રોજે ?

જ૦—ફરવરદીન મહીનો અને ખોરદાદ રોજ
અથવા ખોરદાદ સાલનો દિવસ.

* અથવા ખુરશેદએહેર. ફરવરદીન પશ્ત ક. ૯૮.

† ઇજશને હા. ૪૬, ક. ૧૫.

જરથોસ્તી ધર્મનાં મુખ્ય

કરમાનો.

અવસ્તા—હૃદય અજ્ઞમચિત યો
જરથુશ્ત્રો, કૃત્તેભાં ન્માનનાંમ્ય
વીસાંમ્ય, જન્તુનાંમ્ય દૃષ્યુ-
નાંમ્ય, અહ્હાઓ દઝેન-
યાઓ અનુમતયએચ અનુજત
યએચ અન્વર્ષતયએચ, યા
આહૂધરિશ જરથુશત્રિશ.

સાર—હું કે જે જરથોસ્ત હું તે દેશના,
ગામના, મોહલાના અને ઘેરના
આગેવાનોને આએ જરથોસ્તી દીનનાં

ફરમાન હુમત હુજ તઅને ફરશત
પ્રમાણે ચાલવાને શિખવું છું તથા
ઉત્તેજન આપું છું.^૧

સવાલ--જરયોસ્તી દીનનાં મુખ્ય ફરમાનો
શું છે ?

જવાબ--હુમત હુજત અને ફરશત અથવા
નેક મનશની નેક ગવશની અને
નેક કુનશની.

સ૦--એ ત્રણ શબ્દોનો અર્થ શું ?

જ૦--સાચો અથવા ભલો વિચાર, સાચો અથવા
નેક ખોલ અને સાચું અથવા ખેલતર કામ.

સ૦--પાક અવસ્તામાં એ વિશે શું કહેલું છે.

જ૦--“તમામ નેક વિચારો, નેક સખુનો અને
નેક કામો ખેલસ્ત તરફ લઇ જાય છે.”^૨

સ૦—હુમત હૂખત ફર્શતથી ઉત્તરું શું ?

જ૦—દુશમત, દુજૂખત, અને દુખવરૂશત.

સ૦—એ શબ્દોના અર્થ શું ?

જ૦—જૂઠો અથવા ભૂંડો વિચાર, જૂઠો અથવા
ખુરો બોલ અને જૂઠું અથવા દુષ્ટ કામ.

સ૦—એ વિષે અવસ્તા શું કહે છે ?

જ૦—બદ વિચાર, બદ સખુન અને બદ
કામો દોજખ તરફ લઇ જાયછે.^૧

સ૦—એ ઉપરથી તમે શું સમજ્યા ?

જ૦—આપણા પેગાંમ્મર સાહેબ અશો
જરથોશ્તનો હોકમ છે કે આપણે
દરેક જણે મન, વચન અને કરણી
શુદ્ધ રાખવી જોયી અને દુન્યામાં સુખ
મળે.

૧૮૪ ધમનાં મૂખ્ય ફરમાનો.

સ૦-અશો જરથોસ્તના જેવા થવાને વાસ્તે
આપણે શું કરવું ?

જ૦-ગમે એવું દુઃખ આવી પડે તોપણ
સમ્યાધને છોડવી નહીં,^૧ એકલા હોરમ-
જદ સિવાય બીજા કોઈ દેવ દેવતાઓની
પરસ્તેશ કરવી નહીં,^૨ જૂઠા અને
ઠગારાઓને ફજેત કરવા, ચોર અને
લુટારાઓથી પોતાના ભાષખ ધોનું રક્ષણ
કરવું.^૩

સ૦-ગમે એવું દુઃખ આવી પડે તોપણ
સમ્યાધનેજ વળગી રહેવા માટેના
અશો જરથોસ્તના કલાંમે અર્થ
સહીત કહો.

૧. વંદીદાદ, ૧૯, ક. ૭. ૨. ઇજશને હા ૧, ક. ૮.

૩. ઇજશને હા ૧૨, ક. ૨-૩.

૪૦-“નોઘત હે અપસ્તવાને વડ્ઢિહીમ
 દ્યેનાંમ માજ્ઢયસ્નીમ, નોઘત
 અસ્તય, નોઘત ઉશતાન્મય,
 નોઘત ખઓધસ્ય વીઉરૂવીસ્થાત.
 અશો (જરથોસ્ત કહે છે કે) “ મારાં
 હાડકાં છુટાં પડે, મારી બુધ્ધિ ગુમ
 થાય અથવા મારો જીવ ખી નીકળી
 જાય તોપણ હું મજ્ઢયસ્ની દીનને
 ધીક્કારીને છોડી દઈશ નહી. ” (એટલે
 “ ગમે એવું દુઃખ પડે તોપણ જીવ
 જતાં સુધી સચ્ચાઈનેજ હું વળગી
 રહીશ. ”^૧)

અશોધ.

અવસ્તા-અષેમ વોહુ વહિશતેમ અસ્તિ
સાર-અશોધની દોલત સૌથી ઉત્તમ છે.

સ૦-અષોધ એટલે શું ?

જ૦-અષોધ એટલે તનની અને મનની સફાઈ.

સ૦-તનની સફાઈ તે શું ?

જ૦-આપણા શરીરને કાંઈખી મેલી અથવા
ગંધીલી ચીજોથી દુર રાખવું, રોજ
નાહી ધોહીને દીલપરનો મેલ સાફ
કરવો, પોશાક ધોતો અને સફાઈદાર
રાખવો અને રેહવાનું ઠેકાણું વાડી
ચુડીને સાફ રાખવું.

સ૦-તનની અર્થોષ રાખવાથી ફાયદો શું ?

જ૦-શરીરની સુખાકારી વધે, જે તંદરોસ્તી
હોય તે વિદ્યા અભ્યાસ થાય, જેથી
આપણને અક્ષલ મલે.

સ૦-તંદરોસ્તી કેમ મલે ?

જ૦-સોજે અને સાદો ખોરાક નિયમસર
ખાધાથી, સોજી હવા દમમાં લેવાથી
અને તનને માફકસર કસરત આપવાથી.

સ૦-મનની અર્થોષ એટલે શું ?

જ૦-આપણા મનમાં સારા વિચાર, સારા
વચન, અને સારાં કામો કરવાનોજ
હસવ કરવો, અને ખરાબ વિચાર,
ખરાબ વચન અને ખરાબ કામો નહી
થાય તેની સંજ્ઞા લેવી, ખુરા વિચારોને
મનમાં આવવાજ નહી દેવા.

સ૦—મનની અપોષથી કાયદો શું ?

જ૦—મન ચોખ્ખું હોય તો સારાં કામે થાય જેવાં કે ધર્મનો અભ્યાસ, ખોદાની બાંદગી અને ભાષાબંધો ઉપર પ્યાર. જેથી કરીને મીનોષ દુન્યાનાં ઉત્તમ સુખનો કાયદો મેલે.

સ૦—અપોષની દોલત સૌથી ઉત્તમ કેમ છે તે સમજાવો ?

જ૦—આએ દુન્યાની અંદર આપણને મળતાં ધરખાર, વાડી ગાડી, પૈસો ટકો વગેરે ફના થનાર^૧ છે. આપણા ગુજરવા પછી એ બધું આપણી સાથે આવતું નથી, એ દોલત ચોર ચોરી જાય છે, કે લુટારા છીનવી લે છે. ધરખાર પડી જાય છે કે તેનો આગથી નાશ થાય

છે. પણ અપોષની દોલત કોઈ લઈ લેતું નથી. તેને નથી ચોર ચોરી જતા કે લુટારા લુટી લેતા. તે હંમેશાં આપણી સાથે રહે છે અને મરણ બાદ તે આપણી સાથે આવે છે અને સુખ આપે છે માટે અપોષની દોલત સૌથી ઉત્તમ છે.

સ૦— મનની અપોષ કેમ મળે ?

જ૦— કેળવણી લીધાથી.

સ૦— તે કેલવણી કઈ જાતની ?

જ૦—ધર્મ તથા નીતની.

સ૦—માણસો અપો હોય તો શું ફાયદો ?

જ૦—માણસો અપો હોય તો દુન્યા આબાદ થાય, દુન્યા આબાદ હોય તો સમ્યાધને વધારો થાય અને સમ્યાધ વધે તો

યથા અહૂ વર્ધ્યોના પવિત્ર કન્નામોમાં
જણાવ્યા પ્રમાણે ખોદા ખુશી થાય.

સ૦—ખોદા ખુશી થાય તો શું કાયદો ?

જ૦—માણસોને અર્ધમ વૉહૂના પવિત્ર
કન્નામોમાં જણાવેલું ખરું અને ઉત્તમ
સુખ મળે.

નવજોત ક્રિયા.

અવસ્તા—અર્ધવ્યાર્ધાહુનેમ વા અર્ધ-
વ્યાર્ધાહુયમ્ને, અર્ધવ્યાર્ધાહુ-
નેમ વા જૂજયમ્ને.^૧

સાર—કુસ્તી બાંધતાં અને કુસ્તી છાડતાં
ખોદાનું નામ લેવું.

સવાલ--નવજોત એટલે શું ?

જવાબ--નવો જોતી અથવા જરથોશતી
દીનમાં દાખલ થઈ એ દીનનાં ક્રિયા
ક્રમોમાં નવો ભાગ લેનાર.

સ૦--કેટલાં વરસની ઉમરનાં બાળકની
નવજોત કરવામાં આવે છે ?

જ૦--બાળક સાત વરસની ઉમરે પોંદચે,
ધર્મનાં મુળતત્ત્વોનું જ્ઞાન મેળવે અને
ચોક્કસ અવસ્થાનાં કલામો ભણી
જાણે ત્યારે.

સ૦--સાતજ વરસની ઉમર જોઈએ કે
વધતી ઓછી ચાલે ?

જ૦--ઓછી નહીં ચાલે, જો બાળક હુશીઆર
નહીં હોય તો નવ વરસે અને જો
નવ વરસેથી તે ધર્મનાં મુળતત્ત્વો

સમજવાને શક્તીવાન નહી હોય તે
૧૪ વરસની ઉંમરે જરૂર નવજોત
કરવાનું દીનની કેતાબોમાં ફરમાવેલું છે.

સ૦—દીનમાં દાખલ થનાર બાળકે કયા કયા
અવસ્થાના કલમો ભણી જાણવા
જોઈએ ?

જ૦—અર્પમ, યથા, કેમના મજદા,
અહુરમજદ ખોદાએ, જસમે
અવજુદે મજદ, સરોશ બાજ,
ગેહ, ખુરશેદ-મેહુરની નીઆ-
એશ, પતેત્ર અને દીનનો કલમો.

સ૦—બાળકની નવજોત કરે છે તે દિવસે
તેના ઉપર શું ક્રિયા કરવામાં આવે છે ?

જ૦—તે બાળકનાં તનને ઇજેલા ગઓમીજ^૧
અને પાણીથી અંગોળ કરાવી પાક
કરે છે.

સ૦—તે કેવી રીતે ?

જ૦—સૌથી પેહલાં એક અથોરનાન^૨ તે
બાળકને બાજ ધરાવી દાડમની પાતરી
ચવાડે છે. પછી ઇજેલો (પવીત્ર કાપેલો)
ગઓમીજ ત્રણ વાર પાજંદ કલામો
બાજમાં ભણાવતાં પીવાડે છે.

સ૦—તે પાજંદ કલામો શું છે ?

જ૦—ઇન્ ખુરમ, ઇન્ પાકીએ તન્,
ચોજદાએ રવાનરા.

સ૦—એની મતલબ શું ?

જ૦-આએ (ગઓમીજ) મારાં તનની
પવીત્રાઇ અને આત્માનાં સુખને માટે
હું પીઉં છું.

સ૦-એ ક્રિયા કીધા પછી શું કરવામાં
આવે છે ?

જ૦-તે બાળકનાં તનને પવિત્ર ગઓમીજ
અને પાણીથી પાક કરી, સુદરેહ
કુસ્તી સિવામ સધળાં કપડાં પેહડાવી,
પીછોડી ઓઢાડીને જ્યાં અંજુમન
બેઠું હોય ત્યાં લાવવામાં આવે છે.

સ૦-પછી અંજુમનની નજદીક તે બાળક
ઉપર શું ક્રિયા કરવામાં આવે છે ?

જ૦-જરથોસ્તી ધર્મનાં ત્રણ મુખ્ય ફરમાનો
હુમત, હૂજત અને ફૂર્શત પ્રમાણે
ચાલવાની તથા હુશમત હુજૂજત અને

દુષ્ટવરતને ધીક્ષરવાની કબુલાત
લેવામાં આવે છે.

સ૦—કબુલાત લીધા પછી શું થાય છે ?

જ૦—વડા ધર્મગુરુ તે બાળકને ઉભાં રાખી
દીનનો કલમો બણાવે છે, પછી
એક યથા અહૂવધરૂયો બણતાં તેને
સુદરેહ પેહરાવે છે જે વખતે સઘળું
અંનજીમન પણ યથા અહૂવધરૂયોના
કલામો બણે છે.

સ૦—સુદરેહ પેહરાવ્યા પછી શું થાય છે ?

જ૦—વડા ધર્મગુરુ કુસ્તી હાથમાં લઈ
અહુરમઝદ વરતની અશનુમન પઢે
છે. ત્યાર પછી કુસ્તી બાંધવાના કલામો
તે બાળકને બણાવી કુસ્તી કમ્બરે
બાંધવાની ક્રિયા પુરી કરેછે.

સ૦--ત્યાર પછી શું ક્રિયા થાય છે ?

જ૦--વડા ધર્મ ગુરુ હોશ્યામ તથા તંદરો-
સ્તીના કલામે બગીને તે બાળકને
આશીરવાદ દે છે.

સ૦--નવજોત થનાર બાળક શું એકરાર
કરીને જરથોશતી ધર્મમાં દાખલ
થાય છે ?

જ૦--“ હું એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર
અને તેનેજ સર્વ ચીજનો પેદા કરનાર
સમજું છું. મારો ધર્મ મારા હૃદયસ્ની
છે તથા હું દેવ પરસ્તીને ધીક્કાર છું.
અશો જરથોશતને મારા પેગામ્બર
તરીકે કબુલ રાખું છું, તથા તેવણુને
પગલે ચાલવાની હું કબુલાત આપુ છું.
મારા હૃદયસ્ની દીન પાક ખોદાએ સર્વનાં

સુદરેહ કુસ્તીની ખુબી. ૧૯૭

ખલાંને કાળે અશો જરથેશત પાસે
મોકલાવેલી છે. માટે એ દીનનાં ફરમાનો
પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા ઐશેશ
કરતો રહીશ.” ૧

સુદરેહ કુસ્તીની ખુબી.

૨૦--સુદરેહ પહેરવાની તથા કુસ્તી કમમરે
બાંધવાની શું આપણી ફરજ છે ?

૪૦--હાજી, આપણા ધર્મ પુસ્તકમાં કહેલું
છે કે “જે કોઈ પોતાનાં શરીર
ઉપર સુદરેહ પેહરે અને કુસ્તી

૧. ઇજશને હા ૧૨, ક. ૧-૬.

૧૯૮ સુદરેહ કુસ્તીની ખુખી.

બાંધે તથા ગાથા ભણે તેજ ખરો
મજદુરની છે, અગર નહી તે તેને
મજદુરની નહી કહેવો.” ૧

સ૦—સુદરેહનો અર્થ શું ?

જ૦—સાચો રસ્તો અથવા રીત. એટલે
જેણે સુદરેહ પેહરેણો હોય તેની
રીતભાત સારી અને સાચી હોવી
જોઈએ.

સ૦—સુદરેહ ફટલા કટકાનો બનાવવામાં
આવે છે ?

જ૦—નવ કટકાનો. જે પરદા એક આગલો
અને એક પાછલો, ગીરેબાન, જે બાંચે
અને બેઉ સાંધા આગળની બંને તીરી.

સ૦—એ નવ કટકા શું શિખામણુ આપે છે ?

જ૦—જેમ બે પરદા એક આગળ અને બીજો પાછળ હોવા છતાં એક એક સાથે જોડાયેલા છે તેમ આપણાથી ઉમરે વડા, ઉપરીઓ અને બહેલાઓને ઘટવું માન આપવું અને વડાઓએ તથા સખળાઓએ નમળા તથા હાથ નીચેનાઓને મદદ કરવી. ^૧

સ૦—ગીરેબાન શું જણાવે છે ?

જ૦—આપણે હર હમેશ સવાખનાં કામો કરવાં અને જરથોશતી દીન ઉપર બેશક અને બેશુમાન રહવું. ગીરેબાનનો અર્થ ઇમાનવાળો કરી થાય છે.

સ૦—ખે બાંચે શું થડા આપે છે ?

જ૦—જેમ સુદરેહ પેહરનારાંચોને બાંયમાં હાથ લેવાની જરૂર છે તેમ ભલી મજ-દ્યરની દીનના દરેક માણસે કાંધખી ધંધા, હુન્નર અથવા ઉધ્યોગમાં રોકા-વાની જરૂર છે.^૧

સ૦—ખેઉ બાજુની તીરીઓ (જે ત્રીકોણ આકારની હોય છે) શું શીખવે છે ?

જ૦—ગોસ્પંદો (જેવાંકે ગાચ્છે, ઘોડા, બકરાં, મેંઘાં વગેરે) ને દુઃખ નહીં દેવું, તથા ધાતુ અને વનસ્પતીનો રૂડો ઉપયોગ કરવો.^૨

૧. સરનામે રાજે યજ્ઞાંની સફે ૧૨—૧૫ ઉપલીજ ચોપઠી સફે ૨૩.

સ૦—સુદરેહ શાનો બનાવવામાં આવે છે ?

જ૦—રૂના સફેદ કપડાંનો.

સ૦—રૂનો બનાવવાની મતલબ શું ?

જ૦—રૂતું કપડું સરતું અને સફાઈદાર હોય છે. સરતું હોવાથી ગરીબમાં ગરીબ પણ તે મેળવી શકે છે અને સફાઈદાર હોવાથી જરથોશતી ધર્મતું ફરમાન બળવી શકાય છે.

સ૦—એ વિશે જરથોશતી ધર્મતું ફરમાન શું છે ?

જ૦—સ્પયેત દ્યેનયાઝ્યા માજ્ઞદયસ્નો-
ઘશ ઉપમર્નમ,^૧

સ૦—એની મતલબ કહી સંભળાવો.

૨૦૨ સુદરેહ કુસ્તીની ખુખી.

જ૦--સોળાઘ અને સફાઘ એ મળદયસ્તી
ધર્મની ઉપમાં (નિશાન) છે.

સ૦--જેણે સુદરેહ પેહેરેલો હાય તેની ફરજ
શું છે ?

જ૦--જેમ સુદરેહ ધોતો અને સફાઘદાર
રાખવાની તેની ફરજ છે તેમ તેણે
હમેશાં પોતાનાં અંતકરણને પણ
સોળું અને પવિત્ર રાખવું.

સ૦--કુસ્તી એટલે શું ?

જ૦--જરથોશતી ધર્મ ઉપર મક્રમ રેહવાની
ધધાની.

સ૦--કુસ્તી કમ્મર ઉપર બાંધવાનું કારણ શું ?

જ૦--કમ્મર શરીરનો મધ્ય ભાગ છે તેથી
કુસ્તી બાંધી આપણે એવું બતાવ્યે

છીયે કે આપણાં દરેક કામમાં મધ્યમ રેહવું.

સ૦--કમ્મર ઉપર કુસ્તીના આંટા ફેટલા છે અને તે શું શિખામણુ આપે છે ?

જ૦--આંટા ત્રણ છે, જ્યારે એ આંટા ઉપર આપણી નજર પડે ત્યારે વિચાર કરવો જોઈએ કે “ સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામ ઉપર હું હમેશાં ઉત્તવાર રહીશ.”

સ૦--કુસ્તી ફેટલા દોરા અથવા તારની વણવામાં આવે છે ?

જ૦--૭૨ તારની.

સ૦--એ જોતેર તાર શું બતાવે છે ?

જ૦--ઈજશનેના ૭૨ હા અથવા પ્રકરણ.

સ૦—ઈજશને કાણુ બણે ?

જ૦—દરેમેહુર અથવા અગીઆરીમાં ચોજ-
દાથેગર મોખેદો.

સ૦—કુસ્તી શાની બને ?

જ૦—ધેટાનાં બદનપરનાં ઉનની. ઘેદુ' અથવા
મે'દુ' જેમ ગરીબ, નમનતાધવાળું
અને નિર્દોષ, છે તેમ કુસ્તી બાંધનારે
પણ નમાના, તાખેદાર અને નિર્દોષ રહેવું
જોઈએ.

સ૦—ઉનની કુસ્તી કેવી રીતે બને છે ?

જ૦—ઉનને કાંતે, વળ દે અને તે વળ દીધેલા
દોરાને એક જંતર ઉપર ચઢાવી વણે.

સ૦—કુસ્તી કાણુ વણે ?

જ૦—અથોરનાન ટોળાની બાધડીઓ.

સ૦—વણી રહ્યા પછી શું કરે ?

જ૦—મોખેદ નીરંગ ભણીને વચમાંથી છુટી કરે.

સ૦—ત્યાર પછી શું થાય ?

જ૦—તેનું પર સવળું કરીને લર અને લરી-ઓ ગુથે.

સ૦—લર અને લરીઓ કેટલી ?

જ૦—લર બે અને લરી છ.

સ૦—એ શાની નિશાની બતાવે છે ?

જ૦—લર વરસના બે ભાગ જે હાવન અને રપિથવન છે તેની તથા લરી વરસના છ ગાહુખ્યારની.

સ૦—કુસ્તીના ચાર ગાંઠ વાળતી વેળાએ શું વિચારવું જોઈએ ?

જ૦—પહેલો ગાંઠ વાળતી વેળાએ એમ વિચારવું કે મજદદયરનો અહીં એટલે હું એકજ ખોદાની ખંદગી કરનાર છું. બીજો વાળતાં વિચારવું કે જરથુશત્રીશ એટલે જરથોસ્તને મારા ગુરૂ તરીકે કબુલ રાખનાર છું. ત્રીજો વાળતાં વિચારવું કે વીદ્યએવો એટલે દેવ-પરસ્તીના કામને ધીકકારનાર છું. અને ચોથો વાળતાં વિચારવું કે અહુર-તકએષો એટલે ખુદાની ખુશીનાં કામો કરવા કબુલ થાઉ છું.

સ૦—કુસ્તીના ગાંઠ વાળતી વેળા અવસ્તાના કયા કલામો ભણવા ?

જ૦—જે યથા અહૂ વધર્યો ભણતાં આગળા જે અને અર્ષમ વૌહૂ ૧) ભણતાં પાછલા બંને ગાંઠ વાળવા.

સ૦—કુસ્તી કરતી વેળા કંઈ તરફ મોઢું કરવું ?

જ૦—દિવસે સુરજ તરફ અને રાતે ચંદ્ર,
તારા અથવા ચેંગા સનમુખ.

સ૦—કુસ્તી કંઈ કંઈ વખતે કરવી જોઈએ ?

જ૦—સવારે ખીછાંનેથી ઉઠતાં વાર, હાજતે
જમ આબ્યા પછી, જમવાની અગાઉ,
ખંદગી કરવાની આગમચ, તથા
અસ્વચ્છ જગા ઉપરથી આબ્યા પછી
તરત.

સ૦—કુસ્તી કેમ કરવી તે સમજાવો.

જ૦—સૌથી પહેલાં દૈનર્ચાથ અહુરહે
મજદાઓ અષેમ વૉહુ ૧) બણીને
બદનના ખુલ્લા ભાગ, (હાથ, મોઢું
અને પગ) ને ત્રણ મરતખે પાણીથી
ધોવા.

૨૦૮ સુદરેહ કુસ્તીની ખુખી.

સ૦—એ પાણીથી ઘોવાને આપણે શું
કહીએ છીએ ?

જ૦—પાદીઆખ.

સ૦—ત્યાર પછી શું કરવું ?

જ૦—તે ઘોએલા ભાગોને સોજાં કપડાંએ
નુધી એક ચીતે ઉભા રહી આખી
કેમના મજદદા ભણી જવી. પછી
કુસ્તી કમ્મરેથી છોડી અહૂરમજદદ
ખોદાય ભણવી.

સ૦—અહૂરમજદદ ખોદાય ભણતાં શું ક્રિયા
કરવી ?

જ૦—કુસ્તી બેઠે હાથમાં પકડી આહૂરેમન
અવાદશાન ભણતાં જમને હાથે
પખોરવી, મનશની ગવશની કુનશ.

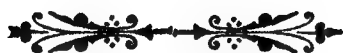
ની બણતાં ઉંચકવી, અને હુધથ્યા
 ધૂરશતાંમ બણતાં કમ્મરે વીટાળવી,
 ત્યાર પછી આગળ જણાવ્યા પ્રમાણે
 ગાંઠ વાળી જસમે અવડ્ડે મજદ
 મજદયસ્નો અહમી આખી ભણી
 જવી.

૨૦—સુદરેહ કુસ્તી પહેડેલાં બાળકની ફરજ
 શું છે ?

૪૦--પોતાની આખી જાંઘી સુધી સુદરેહ
 કુસ્તી વગર ઘરમાં તેમજ બહાર ફરવું
 નહી, ઉંઘાડા પગ અથવા ખોરું માથું
 રાખવું નહી, એક બીજનનું અજીઠું
 ખાવું નહી, ખોદાની જાંઘી કરવી,
 અપોષ રાખવી, નમ્ર થવું, સારાં કામો
 કરવાં અને ખરાબ કામોથી દુર રહેવું.

બેહેશ્ત અને દોજખ.

અવસ્તા—વીરપ હુમત વીરપ હુખત.
વીરપ વૈરશત વહિશતમ અહુહુ-
ધમ અશએત, વીરપ દુશમત
વીરપ દુજૂખત વીરપ દુજવરશત,
અચિશતમ અહુહુધમ અશએત.

સાર—સધળા બલા વિચારો, સાચા સખુનો
અને નેક કામો બેહેશ્ત તરફ લઇ
જાય છે અને સધળા ખુરા વિચારો,
જુઠા સખુનો અને ખરાબ કામો દોજખ
તરફ લઇ જાય છે.

સવાલ—બેહેશ્ત એટલે શું ?

જવાબ—આએ દુન્યામાં કીધેલાં સારાં
કામોનો મરણ પછી મળતો બહલો
તે બેહેસ્ત.

સ૦—દોજખ એટલે શું ?

જ૦—માણસે આએ દુન્યામાં કીધેલાં ખરાબ
કામોને માટે પેલી દુન્યામાં તેનાં મરણ
પછી મળતી સજા તે દોજખ.

સ૦—બેહેસ્ત મેળવવાનો રસ્તો શું ?

જ૦—તમામ નેક વિચાર, નેક વચન અને
નેક કામો સાથે કીધેલી ખોદાની બંદગી
બેહેસ્તનો રસ્તો ખુલ્લો કરે છે.^૧

સ૦—દોજખથી છુટવાનો ઉપાય શું ?

જ૦—સવાબનાં કામો કરવાં, પોતાની કરણીને
પાક રાખવી. દુકમાં દુશ્મત દુખાખત
અને દુશ્વરૂરત ત્યાગ કરવું.

સ૦—સવાખ તે શું ?

જ૦—સમ્યાધ, પરોપકાર, દયા, સખાવત, હલાલ રોજી, રૂડો ઉદ્યોગ, ખોદાની બંદગી અને ધર્મ નીતિ તથા કળતણી વગેરે

સ૦—ગુનાહ તે શું ?

જ૦—જુઠાધ, હરામખોરી, આજસાધ, દગો, કીનો, કપટ, અદેખાધ, અનીતિ, અધર્મીપણું અથવા દીનમાં જણાવેલા હોકમો પ્રમાણે નહી ચાલવું તે ગુનાહ.

સ૦—ગુનાહનાં કામો માટે માશી માગવાનું આપણું બળુતર કયું ?

જ૦—અવસ્તા બાપાના ક્રસ્તુયે હુમતોધખ્ય—
સ્યાના ફકરા ઉપરથી પાજંદ બાપામાં

દસ્તુર આદરબાદ મારાસ્પંદે જોડેલી
પતેત પશેમાની.

સ૦—તમે હમેશાં ગુનાહનાં કામો કરી પતેત
ભણો તો ખોદા માફ કરે કે ?

જ૦—અબાણુપણે એક વાર ગુનાહ થયેલો
ખોદા માફ કરે પણ જાણીજોઈને
અનેક વાર કીધેલો ગુનાહ તે કદી માફ
કરતો નથી.^૧

સ૦—ગુનેહગાર માણુસની મરણ પછી જગ્યા
ક્યાં ?

જ૦—અંધાર દોજખ.

સ૦—દોજખનો અવસ્તા ખોલ શું ?

જ૦—અચિસ્ત અહુ એટલે ખરાબ જીંદગી.
ખીજે ખોલ દુજો દેમાન આવે છે

૨૧૪ બેહેસ્ત અને દોજખ.

અને એનો અર્થ ખરાબ રહેકાણું થાય છે.

સ૦—બેહેસ્તનો અવસ્તા બોલ શું ?

જ૦—વહિરત અહુ એટલે સઉથી સરસ જીંદગી.

સ૦—મરણ બાદ આપણાં શરીરનું શું થાય છે ?

જ૦—આએ શરીર ખાકનું બનેલું છે, અને તે મરણ બાદ પાછું ખાખ સાથે મલી જાય છે.

સ૦—ત્યારે પેલી દુન્યામાં બેહેસ્તનું સુખ અથવા દોજખનું દુઃખ કાણુ બોગવે છે ?

જ૦—આપણું રવાન અથવા આત્મા.

સ૦—રવાનને નેક રાહે ચલાવવાને વાસ્તે
આપણું શરીરમાં બીજી કંઈ શક્તિ છે ?

જ૦—ફરોહર અથવા ક્રુવશી.

સ૦—રવાન અને ફરોહર સીવાય બીજી કંઈ
શક્તિ માણુસનાં શરીરમાં છે ?

જ૦—હા જી છે, તેમનાં નામ ઇજશનેમાં
જણાવેલાં અહુ, દઝેન અને બઝોધ છે.^૧

સ૦—એ શબ્દોના અર્થ શું ?

જ૦—અંતકરણ, કરણી અને બુદ્ધિ.

યજ્ઞદ, અમેષાસ્પંદ, રોજ,
માહ, ગાહ, અને જશન્.

અવસ્તા—વીર્યેભ્ય અષવર્ત્તમ મધન્ય-
ઓમ યજ્ઞર્તમ યજ્ઞમધદે.

સાર—સત્રજ્ઞા પવિત્ર મીનો ઇજ્ઞદોને હમે
વખાંણીએ છીએ.*

સવાલ—યજ્ઞદ અને અમેષાસ્પંદ એટલે
શું ?

જવાબ—વખાણુ તથા આરાધના કરવા લાયક,
અમર્ગ વૃદ્ધિ કરનારી ખોદાઇ શક્તિ.

સ૦—અમષાશ્વદંદા અને યજ્ઞદા તે કોણુ
અને ખોદાએ તેઓને શા વાસ્તે પેદા
કીધા ?

જ૦—અમષાશ્વદંદા અને યજ્ઞદા ગેખી
રીતે વૃધિ કરનારા ફરેસ્તા છે. તેઓને
આ દુન્યાની સંભાલ રાખવાને માટે
ખોદાએ પેદા કીધા છે.

સ૦—યજ્ઞદ અને અમષાશ્વદંદાની સંખ્યા
કેટલી છે ?

જ૦—એઓની સંખ્યા ૩૩ ની છે; જેમાંનાં
ત્રીસનાં નામ ઉપરથી આપણે રોજ
માહ ગણીએ છીએ. *

૨૧૮ યજ્ઞ, અમેષાસ્પંદ, જશન.

સ૦—મહીનાના ત્રીસ દિવસ પ્રમાણે ત્રીસ ફરેસ્તા ત્યારે બીજા ત્રણ ફરેસ્તા કંયા તેમના નામ આપો.

જ૦—હોમ, દહમ અને બરજો યજ્ઞ.

સ૦—કવરદીન મહિનામાં શું તેહવાર આવે ?

જ૦—અહુરમજ્ઞ રોજે નવું વરસ, અરદીખેહસ્ત રોજે રપિથ્વનનું જશન ખોરદાદ રોજે ખોરદાદ સાલ અને કવરદીન રોજે અશો ફરોહુરનું જશન.

સ૦—અરદીખેહસ્ત મહિનામાં શું તેહવાર આવે ?

જ૦—અરદીખેહસ્ત રોજનું જશન ; ખોરશેહ રોજથી તે દવ્યે-પ-મેહર રોજ સુધી

યજ્ઞ, અમેષા સ્પંદ, જશન. ૨૧૯

મએદીઓજરેમ એટલે પુર લીલો-
તરીના વખતનો ગાહમ્યાર.

સ૦--ખોરદાદ મહિનામાં શું તેહવાર આવે ?

જ૦--ખોરદાદ રોજે ખોરદાદ અમપારપંદનું
જશન.

સ૦--તીર મહિનામાં કેટલાં જશન ?

જ૦--તીર રોજે તીરીઆનનું જશન.
તથા ખુરશેહ રોજથી દએ-પ-મેહર
રોજ સુધી મએદીઓશહેમ એટલે
પુર ગરમીના વખતનો ગાહમ્યાર.

સ૦--અમરદાદ મહિનામાં શું તેહવાર ?

જ૦--રોજ ૭ મો અમરદાદ અમપારપંદ-
નું જશન.

૨૨૦ યજ્ઞદ, અમેષાર્પદ, જશન.

સ૦—શેહરીવર મહિનામાં કેટલાં જશન ?

જ૦—રોજ ૪ થો શેહરીવર અમેષાર્પદનું જશન તથા આસ્તાદ રોજથી અનેરાન રોજ સુધી પચ્ચેતેશહેમ એટલે અનાજ તથા મેવો ઉતારવાના વખતના ગાહમ્યારના જશનો.

સ૦—મેહેર મહિનામાં શું તેહવાર આવે છે ?

જ૦—રોજ ૧૬ મો મેહેરગાનનું જશન તથા અયાઞ્રમ એટલે ગરમીનો છેડો લાવનારા વખતના ગાહમ્યારના જશનો રોજ આસ્તાદથી અનેરાન સુધી.

સ૦—આવાં મહિનામાં શું તેહવાર આવે ?

જ૦—રોજ ૧૦ મો આવાં યજ્ઞદનું જશન; એ મહિનાની શરૂઆતથી તે અર્ષદ્વાર

મહિનાની આખેરી સુધી પાંચ મહીના
બપોરે ૧૨-૩ રપિથ્વીનને બદલે હાવન
ગેહજ બણવી.

સ૦—આદર મહિનાના તેહવારો કહો ?

જ૦—રોજ ૯ આદર રોજે આતશતું જશન
તથા રોજ ૧૯ ફરવરદીન રોજે અશો
ફરોહરતું જશન.

સ૦—દ્યૌ મહિનામાં શું તેહવાર આવે ?

જ૦—અહુરમજ્દ, દ્યૌપ આદર, દ્યૌપ મેહર
અને દ્યૌપદીન એ દિવસોએ દાદર
અહુરમજ્દનાં જશનો તથા ખોરશેદ
રોજે પેગાંબર સાહેબ અશો જર-
થોશતનો દીસો, અને મેહર રોજથી
તે બેહરામ રોજ સુધી મચ્છદીઆરેમ

૨૨૨ યજ્ઞ, અમૃતપાંચ, જશન.

એટલે પુર સરદીના વખતના ગાહ-
મ્યારના જશનો.

સૌ—એહમન મહિનામાં શું તેહવાર પડે છે ?

જૌ—રોજ ૨ જો એહમન અમૃતપાંચનું
જશન.

સૌ—અમૃતપાંચ મહિનામાં પડતા તેહવારનાં
નામ દો ?

જૌ—રોજ ૫ મો હુદ્દત અમૃતપાંચનું
જશન, તથા રોજ ૬ થો અવરદાદ
સાલ ગાહનું જશન.

સૌ—એ મહિનામાં રોજ પાંચમે ખીજી શું
કરવામાં આવે છે ?

જૌ—પરહેજગાર મોખેદો કાગળ ઉપર પહેલવી
જીખાનમાં ખરફસ્તરોને દુર કરવાની
નીરંગ લખે છે તથા રેતી પરહેજે છે.

સ૦—એ નીરંગ લખેલાં કાગળો તથા રેતીને શું કરે છે ?

જ૦—ધાર્મિક જરથોસ્તીઓ તે કાગળો દિવાલે અથવા થાંબલે ચોંટાડે છે અને રેતી ધરમાં છાંટે છે જેથી કસારાં, ઉધાધ વગેરે ખરકસ્તરો દુર રહે છે.

સ૦—એ મહિનામાં બીજા શું તેહવારો પડે છે ?

જ૦—આસતાદ રોજથી તે વહીશતોઈશત ગાથાના દીવસો સુધી મુકતાદના ૧૦ દીવસો.

સ૦—મુકતાદ એટલે શું ?

જ૦—મુક્તી પામેલા આત્માઓની આરાધના

૨૨૪ યજ્ઞ, અમેષાસ્પંદ, જશન.

કરવાના દિવસો. એ દશ દિવસો
કરવરદેગાનના દિવસો તરીકેથી
ઓળખાય છે.^૧

સ૦--એ દશ દિવસોમાં વધારે અગતના
દિવસો કયા ?

જ૦--આશતાદ, મારેસ્પંદ, અનેરાન અને
હમસ્પથમએદઅમ એટલે દિવસ
અને રાત સરખા થવાના વખતના
ગાહમ્યારના પાંચ દિવસો.

સ૦--મારેસ્પંદ રોજે શું જાણીતો બનાવ
બન્યો હતો ?

૧૦--અશો જરથોશતે પાદશાહ ગોશતા-
સ્પની દરબારમાં ઘણાએક મોજેજા

૫૪૬, અમેપારપંદ, જશન. ૨૨૫

કરી બતાવ્યા હતા, જેથી એ રાજને
દિને બેહુ મીનો મારેપંદ કરી
કહે છે.

૨૦—વહિશતોષ્શત ગાથાનો દિવસ ક્યાં
નામથી ઓળખાય છે ?

૪૦—એ દિવસ વરસની આખેરીનો છેલ્લો.
હોવાથી આખાં વરસમાં જેખી કાંઈ
ગુનાહનાં કામો થયાં હોય તે માટે
પશ્ચાતાપ કરી ખોદાની હજુર મારી
માંગવાનો છે, તેથી એને પતેતીનો
દિવસ કહે છે.

૨૦—હમકારા એટલે શું ? અને તે કેટલા
છે ?

૨૨૬ યજ્ઞ, અમેષારપંદ, જશન.

જ૦—સાથે કામ કરનારા ફરેસ્તાઓ. હમકારા
સાત છે. *

સ૦—દરેક હમકારાનો વડો ફરેસ્તો કયો ?

જ૦--અહુરમજ્દ, ખેહમન, અરદીખેહસ્ત,
શેહરીવર, અસ્પંદાર, ખોરદાદ, અને
અમરદાદ.

સ૦—એઓને ક્યાં નામથી ઓળખેલા છે ?

જ૦—અમેષારપંદ. એમની સંખ્યા ૭ છે
તેથી આપણાં ધર્મ પુસ્તકમાં હકેત
અમષારપંદ એવાં નામથી એઓને
ઓળખેલા છે.

સ૦—વરસમાં કેટલી વાર ગાહુમજારનાં
જશનો પડે છે ?

જ૦—વરસમાં છ વાર ગાહમખારનાં
જશનો પડે છે.*

સ૦—ગાહમખાર એટલે શું ?

જ૦—પાક ખોદાતાલાની ઉત્તમ કરામતોની
યાદ તાજી કરી તેની બંદગી કરવા
માટે સઘળા હમદીનોએ એકઠા
મળવાનો વખત.

સ૦—ગાહમખાર કરવાની મતલબ શું ?

જ૦—ભાઈમંધી અને એકસંપીનો વધારો
કરવાની.

સ૦—અસલી ધરિંનીઓ કેવી રીતે ગાહ-
મખાર કરતા હતા ?

૨૨૮ યજ્ઞ, અમેષાશ્વંદ, જશન.

જૃ૩--એ દિવસોએ ધરિંની પાદશાહો પોતા-
ની તમામ રૈયત સાથે બેઠાબેઠા
ખોદાની સ્તુતી કરતા, તથા ઈજ્જલા
ખોરાકની સંધળાઓ એક સુફરે બેસી
આશાણી કરતા. ગરીબ અને તવં-
ગર વચ્ચે કશો ફરક રાખતા હતા
નહી.

સ૦—શું ગાહુખ્યાર કરવાની આપણી
ફરજ છે ?

જૃ૦—હાજી. પાક ખોદાએ ઠંડી, ગરમી,*
વરસાદ વગેરે જે જુદી જુદી મોસમો
પેદા કરી આપણને સુખ આપ્યું છે

તે માટે તેના વખત ઉપર તે સાહેમનો
જરૂર આભાર માનવો જોઈએ.

સ૦—ગાહમ્પારના વખત ઉપર જોઈએ
શું શું પેદાયશ પેદા કીધી ?

જ૦—આસમાન, પાણી, જમીન, ઝાડપાન,
ગોસ્પંદ અને માણસો. *

સ૦—પાંચ ગાથાનાં નામ આપો ?

જ૦—અહુનવત, ઉશતવત, રુપેન્તોમદ,
વોહુક્ષત્ર અને વહિશતોઈશત.

સ૦—ગાહ એટલે શું તથા દિવસની કેટલી
ગેહ ?

જ૦—ગાહ અથવા ગેહ એટલે વખત.
દિવસની પાંચ ગેહ હોય છે.

૨૩૦

યજ્ઞદ, અમેષારપદં, જશ્નન.

સ૦—પાંચ ગેહનાં નામ આપો.

જ૦—હાવન, રપિથવન, ઉચ્ચરન, અધ-
વિસ્રૂઝ્મ અને ઉશહીન

સ૦—હાવનનો વખત ક્યાંથી ક્યાં સુધી ?

જ૦—સવારે ઝઝકળું થયા પછીથી તે
બપોરે ૧૨ વાગા સુધી.

સ૦—રપિથવનનો વખત ક્યાં સુધી ?

જ૦—બપોરે ૧૨ વાગા પછીથી તે ત્રણ
વાગા સુધી.

સ૦—ઉચ્ચરન ગેહ ક્યારે થાય ?

જ૦—પાછલા પહોરના ત્રણ વાગાથી તે
સાંજના અંધારે થાય ત્યાં સુધી.

સ૦--અધારે થયા પછી કંઈ ગેહુ શરૂ થાય અને ક્યાં સુધી !

જ૦--અધવિશ્વેશ્વરમ, રાતે બાર વાગ્યા સુધી.

સ૦--ઉશહેન ગેહુ ક્યારે બણાય ?

જ૦--રાતના બાર વાગ્યાથી તે પ્રભાત થાય ત્યાં સુધી.

ખોરશેઠ.

અવસ્થા :- -યો યજ્ઞયતે હૃદ્રે યત અમે-
વૈમ રએમ અર્ધિવત અરપૈમ...
યજ્ઞયતે અહુરૈમ મજ્ઞદામ.

સાર: --“ જે શપ્ત અમર, તુરમંદ તથા
તેજ ધોડવાળા ખોરશેઠને ઇજે છે

(અથવા વખાણુ છે) (તે ગોયા) હોર-
મજદને ઇજે છે. ”

સ૦—આકાશ ઉપર દેખાતો સાથી તેજસ્વી
ગોળા કયો ?

જ૦—ખોરશેઠ અથવા સુરજ ; જેનું તેજ
અને ચલકાટ એટલો જોરાવર છે કે
તેની સનમુખ આપણાથી જોઈ શકવું
પણ નથી.

સ૦—ખોરશેઠથી થતા ફાયદા જણાવો ?

જ૦—આએ જમીન ઉપર પ્રકાશ નાખનાર,
અંધારું દૂર કરનાર,^૧ ઝાડપાણીને
પુષ્ટી આપનાર, હવા અને પાણીને
સ્વચ્છ કરનાર,^૨ જમીન ઉપરની તમામ

૧ ખોરશેઠ નીઆએશ ક. ૧૪.

૨ ખોરશેઠ નીઆએશ ક. ૧૪.

૩ ખોરશેઠ નીઆએશ ક. ૧૨.

ગલીચ હવાને સુકવીને બાળી નાખનાર,
માણસો અને તમામ અશો પેદાયશની
જીવન શક્તિનો આધાર, અને હજાર
ધણા કાયદનો આપનાર ખોરશેઠ છે.^૧

સ૦—જો ખોરશેઠ આપણી પૃથ્વી ઉપર
પ્રકાશતો બંધ પડે તો ?

જ૦—આએ દુન્યામાં સઘણે ઠેકાંણે અંધકાર
થઈ રહે, ધંધો વેપાર ચાલે નહી, કુલ,
ફલ અને અનાજ પાકે નહી, ગલીચી
અને ગેરસકાઈનો વધારો થાય, દુઃખ
દરદોની ઉત્પત્તિ થાય, અને દુકમાં
તમામ દુન્યાનો નાશ થાય.

સ૦—ખોરશેઠની વખાણ કરવાનું અવસ્તા
બાણુતર શું છે ?

૧ ખોરશેઠ નીઆએશ ક ૧૧.

૨ ખોરશેઠ નીઆએશ ક ૧૨.

જા૦--ખોરશેઠ તથા મેહર નીઆએશ.

સ૦--ખોરશેઠની સાથે મેહરની નીઆએશ
બાણવાનું ફરમાન કાંય છે ?

જા૦--ખોરશેઠ અને મેહરને નીકટનો સંબંધ
છે. ખોરશેઠ તકુ થવાની આગમજ
જે રોશની પડે છે તેને મેહરની
રોશની કહે છે.

સ૦--ખોરશેઠ અને મેહરની નીઆએશ
દિવસમાં કેટલી વાર બાણવાની ફરજ
છે ?

જા૦--ત્રણ વાર. હાવન રપિથવન, અને ઉજીરન
ગેહમાં.

સ૦--ખોરશેઠ નીઆએશ શા માટે કરવી
જોઈએ ?

૪૦--તુરમંદ ખોરશેઠથી આપણે જે જે કાયદાઓ મેળવ્યે છીએ, જે જે સુખ અને સગવડ આપણને મળે છે, તે માટે તેના બનાવનાર અહુરમઝદની બંદગી કરી તે સાહેબનું હેશાન માનવાની આપણી ફરજ છે.

૪૧--તમે ખોરશેઠની સામા ઉમા રહી પેહલાં હોરમઝદની બંદગી કરી પંચીજ ખોરશેઠની વખાણુ કરોઝો એવું અવસ્તામાંથી દેખાડી આપશો ?

૪૦--હાજી. ખોરશેઠ નીઆએશમાં આવે છે કે “ નમે અહુરાધ મઝદાઈ, નમે અમેષએઈઝયે. રપેનતએઈઝયે, નમે મિત્રાઈ વાઉર ગઝાયઝાઈ-

તેએ, નેમો ફૂરક્ષએતાઇ અઉરૂવત્ર
અરૂપાઇ ” એટલે કે સૌથી પેહલાં
આએ મારી નેમાજ હોરમજદને,
અમધારપદોને, મેહર યજદને અગે
નુરી ખોરશેદને હોજે.

૨૪૦—જ્યારે આપણે નુરી ખોરશેદ સનમુખ
ઉભા રહીએ ત્યારે શું વિચાર કરવો
જોઇએ ?

૨૪૦—ઓ નુરમંદ ખોરશેદ, જેવી રીતે તું
તારો પ્રકાશ ફેંકીને અમારી પૃથ્વી
ઉપરની સઘલી ગલીચી અને નાપાકીને
બાળી નાખે છે તેમ અમો પણ
નેકીના પ્રકાશથી અમારાં તન અને
મનની ગલીચીને બાળી નાંખીએ.

એ! ચલકાટમંદ ખોરશેદ, જેમ તું
આએ દુન્યાએ અને તેમાં વસનારાઓના
બલાંને માટે હસ્તી ધરાવે છે તેમ
હમારી હસ્તીતું કારણથી બીજા
અમારાં બાધબંધોતું બહુ કરવા
માટે છે. વળી જેમ તું ખુદના
હોકમને તાણે રહી નીઅમસર
તારું કામ બજાવે છે તેમ હમે
અમારાં દરેક કામમાં ખંત રાખી
નીઅમસર ઉદ્યોગ કરતાં રહીએ.

આતર્શ.

અવસ્તા :—તવ આતર્શ પુત્ર અહુરહે
મજદાઓ યેસયો અહિ
વહુમયો.

સાર—અએ હોરમજદના બેટા આતશ, તુ
આરાધના અને સ્તુતીને લાયક છે.^૧

સ૦—આતશને આપણા ધર્મમાં ક્યાં
નામથી ઓળખેલો છે ?

જ૦—આતર, આદર, અથવા આતશ.

સ૦—આતર બોલનો અર્થ શું ?

જ૦—ખાધ જનાર અથવા બરમ કરી નાખ-
નાર.

સ૦—આતશ કેટલી જાતના છે ?

જ૦—બે જાતના. એક આપણે રોજ ધરમાં
ચુલામાં જોઈએ છીએ તે અને બીજો
દરેક પ્રાણી અને વસ્તુમાં અગ્ની રૂપે

સમાયક્ષો છે, જેને આપણે જોઈ શકતા નથી.

સ૦—ખંદગી કરતી વેળા આતશનો કેમલો કરવાનું કારણ શું ?

જ૦—આ સૃષ્ટીના કારોબારમાં એક પણ એવું કામ નથી કે જેમાં આતશ અથવા ગરમી વિના ચલાવી શકાય, તમામ જગતની હસ્તી, ઉત્પત્તી, આબાદી, તંદરોસ્તી અને ઉદ્યોગનું મુળ આતશ અથવા ગરમી છે. દુન્યાની રચનામાં તત્વોનું જોડાણ તથા છુટાપણું એથીજ છે. એથીજ વનસ્પતીનું ખીલવું અને મૃત્યુસની હૈયાતીનું ટકવું છે. દુકમાં આતશ સૃષ્ટીપરના દરેક પ્રાણી અને પદાર્થનુંજ નહીં પણ દરેક કામનું

જીવન છે. એવા અસાધારણ મોટાં
 ઝુઝુને લીધે ખોદાતાલાની અદ્ભુત
 શક્તી અને ગુણનો ઉંચામાં ઉંચો
 ખ્યાલ આપનાર ચિન્હ તરીકે આતશનો
 કેળવેલો કરવાનું ફરમાન જરથોસ્તી
 ધરમે આપેલું છે.

સ૦—ખંદગી કરતી વેળા આતશનો કેળવેલો
 કરવાનો ખીજો સમય શું છે ?

જ૦—આતશને કેળવેલ તરીકે રાખવાનો
 ખીજો સમય એ છે કે જરથોસ્તી
 ધરમના કાતુન મુજબ મન અને તનની
 દૃશ્તી જાળવવી. હવે સફાર્થ સુધડાઈ
 જાળવવામાં આતશ પેહલી જગ્યા લે
 છે. દરેક પ્રકારનો દુર્ગંધ, સરદી અને
 રોગ ઉત્પન્ન કરનારાં જંતુનું જોર

તોડી નાખે છે, જેથી રાત દીવસ
એખાદતખાનામાં, મરણ વખતે લાસની
નજદીકની જગામાં, તમામ ધર્મ
ક્રિયામાં અને ધરમાં આતશ ચાલુ રોશન
રાખવાનું જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન
જીવતાંઓને અનદીક રીતે બેહદ
ફાયદો કરનારું અને તેટલા માટે
ધણું ઉમદા છે.

૨૪૦—આતશની ઉપર ગંધીલી ચીજ બાળ-
વાની મનાઈ કાંય છે?

જ૦—આતશ ઉપર ગંધીલી ચીજ અથવા
નસો બાળવાનું કામ ગુનાહ મરેલું
છે એમ આપણા ધરમમાં ફરમાવેલું છે,
તેનું કારણ એ કે ખરાબ ગંધીલો

વાસ માણસના દમમાં જવાથી
તેઓની તંદરોસ્તીનો ખીગાડો થાય છે.

સ૦—આતશ બેહરાંમ તથા અગીઆરીમાં
આપણે સુખડ લઈ જઈએ છીએ
તે વિષે ધર્મનું કાંઈ ફરમાન છે ?

જ૦—હાજી. આતશ નીઆગેશમાં આવે છે
કે “જે કોઈ શખ્સ આતશને
વારતે સુકી તથા સાફ કીધેલી કાઠી
ભડી નૈયતે લઈ જાય છે તેને
આતશ ભડી દુવા દે છે.”^૧

સ૦—આતશ શું દુવા દે છે તે જણાવો ?

જ૦—આતશ દુવા કરે છે કે “તારે ત્યાં
દોલતનો વધારો થજો, બહાદુર

ફરજદોની વૃધી થજે, તું કાબેલ
અને બહોલો થજે, તથા જ્યાં સુધી
તું જીવતો રહે ત્યાં સુધી ખુશાલ
રહેજે.” ૧

સ૦—શું પારસીઓ આતશ પરસ્ત છે ?

જ૦—નહીજી. આપણે કાંઈ આતશને
ખોદા તરીકે માનતા નથી, પણ
ખોદા પેદા કીધેલી ઉમદા ચીજો-
માંની એક તરીકે ગણી, તથા તેનાથી
થતા અગણીત ફાયદાઓ ધ્યાનમાં
રાખી ખોદાની એક ઉત્તમ નિશાન
તરીકે તેનો કેબલો કરીએ છીએ. ૧

સ૦—આતશની મારફતે હોરમજ્જદને પોંહચા-
યછે એવું કંઈ ધર્મનું ફરમાન છે ?

જ૦—હાજી. ઇબ્નશનેના ૩૬ માં હામાં એવું
આવેછે કે “ ઓ હોરમબદના આતશ,
તારી મારફતે અમે ખોદાને પોંહચે
છીએ. ” ૧

સ૦—હાલમાં આપણે કેટલી જાતના આતશ
સનમુખ ઉભા રહી ખોદાની બંદગી
કરીએ છીએ ?

જ૦—આતશ બેહરાંમ, આતશ આદરાન
અને આતશ દાદગાહ.

સ૦—એ આતશો સનમુખ ઉભા રહી જ્યારે
આપણે બંદગી બણ્યે ત્યારે શું વિચાર
કરવો ?

જ૦—ઓ હોરમબદના આતશ, જેવી રીતે
તારા ઉપર સુખડ લુખાન મુકી તુંને

હંમેશા બળતો રાખવાની અમે કોશેશ
કરીએ છીએ તેવી રીતે હોરમજદનાં
પેદા કીધેલાં સર્વ પ્રાણીઓ અને પદાર્થ-
માં બળતો આતશ (જીવન શક્તી)
રોશનુ રાખવાની સદા અમે કોશેશ
કરીશું.

સ૦—ઇનસાનોના બીતરમાં બળતો આતશ
કેમ રોશન રાખી શકાય ?

જ૦—ભૂખ્યાને અન્ન, નાગાને વસ્ત્ર, પૈસા
વગરનાને પૈસો, અને દુખીઓની
સારવાર વગેરે કરવાથી ઇનસાનોના
જીગરમાં બળતો આતશ રોશન રાખી
શકાય.

સ૦—આતશની સનમુખ ખોદાની બંદગી
કરતાં બીજો શું વિચાર કરવો ?

જ૦—જેમ આતશ, ખુશખોદ બેટ કરનારાં-
 ઓને સુગંધીથી તરોતાજગીભરેલાં
 કરે છે તેમ આપણે પણ આપણી
 ઉપર ઉપકાર કરનારાંઓને ખુશી કરવા.
 જેમ આતશ રોશણ રહેછે તે બીજાં-
 ઓને તંદરોસ્તી આપવા, તેમ આપણી
 હૈયાતીબી બીજાંઓના કાયદાને માટેજ
 છે એમ સમજવું.

સ૦—અવરતામાં આતશનો દરજ્જો કેવો છે ?

જ૦—‘આતશ પુત્ર અહુરહે મજદાઓ’
 આતશને હોરમજદના છોકરાનો મોતેબર
 એલકાબ એનાયત કરવામાં આવ્યો છે.

સ૦—આતશની રખીયા આપણે કપાળે
 ચોહતાડીએ છીએ તેની મતલબ શું ?

૪૦— માણસે મગરૂરી છોડી નમનતાઈ
રાખવાની. કેમકે ગમે એવી મોટી
રૌશણીથી બળનો આતશ પણ નરમ
પડી જઈ અંતે ખાક થાય છે, તેમ ગમે
એવા મોટા દરબજા તથા ઇજ્જત અને
પૈસાવાળું માણસ આખરેથી મરણ
પામી ખાક થનાર છે. માટે જીવતાં જીવત
દરેક માણસે, આતશની માફક, સખાવત
વગેરે સારાં કામોનો પમરાત પોતા
પાછલ મુકી જવો જોઈએ. એવો
વિચાર દરેક માણસે રખીયા અથવા
ખાખ લેતાં કરવો જોઈએ.

૪૦— આતશ ઉપર મવકલ અમશાર્પંદ
કયો છે ?

૪૦—અરદીબહેસ્ત અમશારપંદ આતશ ઉપર મવક્કલ છે. જે આતશની સાથે કાંઈ ગુનાહ થયો હોય તો તેથી અરદીબહેસ્ત અમશારપંદ નાખુશ થાય છે .

૫૦—આતશની સાથે ગુનાહ કરવો એટલે શું ?

૪૦—આતશ ઉપર પાણી નાખીને ખુબવો, મ્હાંડાંથી કરીને ડુંક મારવી,^૧ નસો બાળવો,^૨ બીડી પીવી વગેરે કામોને આપણી દીનની કૃતાબોમાં ગુનાહમરેલાં જણાવેલાં છે. બલકે એવી રીતે આજબ ખમતા આતશની સંમાજ કરવા કરમાવેલું છે.^૩

૧ પતેત ઈરાની. ૨ વંદીદાદ પર. ૧૬ ક. ૧૭

૩ વંદીદાદ પર. ૮, ક. ૮૧-૮૬

. સૌ—ખીડી પીવી એ જરયોસ્તી ધર્મ પ્રમાણે
ગુનાહ બરેલું ક્રમ છે તે સમજવો ?

જૌ—ખીડી પીધાથી લગ્ન અને ખરાબ દમ
આતશ સાથ સંબંધમાં આવ્યાથી
તેમજ સેવટ તેને જુગવ્યાથી આતશપર
નાશ અથવા નુકસાની આવેછે, અને
તેથી માણસને પોતાને પણ નુકસાની
પુગે છે.^૧ વળી ઘણાએક નામીયા
તખીખોનું એવું મત છે કે ખીડી પીવાથી
તંદોરસ્તી બગડે છે. હવે જેથી નાશ
અથવા નુકસાની થાય તે ગુનાહ ગણાય
છે, ત્યારે ખીડી પીવી એક ગુનાહ
હોવા ઉપરાંત તેથી આતશ તરફનું
અસલી નીઆગાનોથી દેખાડવામાં

આવતું માન જળવાતું નથી અને તેથી
 ખોદા તરફ ભક્તિભાવ દેખાડનારો પચાલ
 આવતો નથી. એટલા માટે ખીડી પીચી
 એ જરથોસ્તી ધર્મ પ્રમાણે ગુનાહ છે.

સ૦—આતશના હમકારા ફેટલા ?

જ૦—ચાર. અરદીખેહસ્ત, આદર, સરોશ અને
 ખેહરામ. એ ચારો દીવસોએ આતશ-
 ખેહરામ અથવા અગીઆરીમાં જઈ
 આતશ નીઆએશ બહુવાની દરેક
 જરથોસ્તીની ફરજ છે.

સ૦—આતશને યુજવનાર શખ્સ કોણના
 જેવો છે ?

જ૦—અવસ્તામાં આતશને યુજવનારને
 ‘આબિશ’ દેવ તરીકે ગણેલો છે.^૧

૨૦—આતશની ઉત્પત્તી કોણુના વખતમાં
અને કેમ થઇ ?

૪૦—એક દિવસે પેશદાદીઆન વંશના પાદ-
શાહ હોશંગે રસ્તામાં એક સાંપને
દીઠો, જેની ઉપર તેણે એક મોટો
પથર ફેંક્યો, તે પથર ખીજ પથર
સાથે જઇ અથડ્યો, તેથી આતશ
ઉત્પન્ન થયો, તે જોઇ પાદશાહ હોશંગ
ખુશ થયો અને તે આતશને ઇજતથી
પોતાનાં શહેરમાં લાવી એક જગોએ
સ્થાપ્યો. એ દિવસે એક જશન કીધું
જેને જશને 'સદેહ' કરી નામ આપ્યું.^૧

પાણી,

અવસ્તા:-આપો વડ્ડહીશ વહિશતાઓ
મજદદવાતાઓ અપઓનીશ.

સાર:-હોરમજદના પેદા કીધેલાં, બલાં,
સૌથી સરસ અને નીરમળ પાણી. ૧

સ૦—પાણી ઉપર મવકલ ફરેસ્તો કયો ?

જ૦—આવાં અરદિસર યજદ. એ યજદને
અવસ્તામાં નારી જતીનું રૂપ આપેલું છે.

સ૦—અવસ્તામાં જણાવેલા બીજા કોઈ નારી
જતીના ફરેસ્તા છે કે અને કેટલા છે ?

૪૦—હાજી, અવસ્તામાં ખીજ પાંચ નારી
જાતીના ફરેસ્તા જણાવેલા છે તેમનાં
નામ:—અસ્પંદારમદ, દરૂવાસ્પ (ગોશ),
દીન, ફરવરદીન, અને અરશીશવંગ.

૪૧—આપણા ધર્મે પાણીની વખાણ શા
સારું કીધી છે ?

૪૦—ખોદાની સર્વ જનદાર પેદાયશ પાણીથી
જીવી શકે છે, ^૧ અનાજ, ફળની ઉત્પત્તિ
પાણીથી છે, સધળી સ્વચ્છતાનું
સાધન પાણી છે, ^૨ પાણી વગર માણસ
જીવી શકે નહીં, તોપણ જે ચીજ
આવી અગત્યની છે તે ખોદાએ

૧ અરદિવસુર નીઆએશ ફ. ૨.

૨ " " "

મુક્ત પુરી પાડી છે, જે માટે સધળા
જાતનાં પાણીની આપણા ધર્મે વખાણ
કીધી છે.^૧

સૌ--કુદરતી રીતે પાણી કેમ સ્વચ્છ થાય છે ?

જૌ--અવસ્થામાં જણાવે છે કે સુરજના
પ્રકાશથી પાણી પાક થાય છે.^૨

સૌ--માણસો કેવી રીતે પાણીને સાફ રાખી
શકે ?

જૌ--પાણીમાં પડેલો નસો (કાઠખી કાઠતી
વસ્તુ, ખાલ, નખ ઇત્યાદી) કઢાડી તેને
સુકી જમીન ઉપર નાખવો; ૩ આપણા
ધર્મમાં પાણીને જેમ બને તેમ સાફ
રાખવા ફરમાવેલું છે.

૧ યજ્ઞશને હા ૬૮ ક. ૬. ૨ જોરશેઠ નીઆગ્નિશ. ક. ૧૨

૩ વંદીદાદ ૫૨. ૬ ક. ૨૬.

સ૦—જ્યારે દરેક માણસ, પશુ, પંખી, વન-
સ્પતી વગેરેને પાણીની અગત છે ત્યારે
તે પણ મોટા જથામાં હોવું જોઈએ ?

જ૦—હા, નદી, નાળાઓ, ઝરાઓ અને
નહેરો વગેરે પેદા કરી આપણને
પાણી પુરું પાડવાની ગોઠવણ કીધી
છે, એટલુંજ નહી પણ જમીનની
અંદર પણ પુષ્કળ પાણી ખુદરતે
રાખેલું છે.

સ૦—અસ્વચ્છ પાણીથી શું ખીગાડો થાય ?

જ૦—માણસો અને ગોરપંદોના પીધામાં
આવવાથી કેટલીક જાતનાં દુઃખ ઊત્પન્ન
થાય. ઝાડપાનોમાં તેવું પાણી સીપવાથી
તેનાં ફળોમાં સરો પેદા થાય, ગદલાં

પાણીથી ઘોઝેલાં કપડાં પેહેરવાથી
કીર અને ખુજલી જેવાં દરદો થાયછે.

સ૦—પાણીની વખાણ કરવાનું જરથોસ્તી
ધર્મનું ફરમાન શું છે ?

જ૦—અરદ્વિસુર નીઆઝેશમાં હાદાર અહુર-
મજદ કહે છે કે “અઝે રપેતમાન
જરથોસ્ત, મારાં તંદરોસ્તી આપનારાં,
ગલીઆઇ દુર કરનારાં, અને ખુદરતના
કાયદાને માન આપનારાં પાણીઝો
તમામ લોકોને ઇજવા તથા વખાણ
કરવાને લાયક છે.

સ૦—જ્યાં જ્યાં પાણીની તાંગી હોય ત્યાં
પાણી પુરૂં પાડવાને માટે શું ઉપાય
કરવા ?

જ૦—કુવા, તત્તાવ, અને નેહરો ખોદાવી તે
મુલકના લોકોને સુખ આપવું
(દોલતમંદ માણસોની એ ફરજ
છે) એમ કરનાર માણસના ફરોહરને
અવસ્તામાં માન સાથે યાદ કીધાં છે.^૧

સ૦—પાણી અને તે ઉપર મવકલ ફરેસ્તાની
વખાણ કરવા વિષેનું આપણું ભણતર
શું છે ?

જ૦—આવાં અરદ્દિસૂર યજ્ઞ તથા નીઆએશ.

સ૦—મહિનામાં કેટલી વાર અરદ્દિસૂર
નીઆએશ ભણવાની ફરજ છે ?

જ૦—અરપંદારમદ, આવાં, દીન, અરશી-
સ્વંગ અને મારેરપંદ એ પાંચ દીવસોએ

તથા ચાંદરાત અને પુનમને દિવસે
પણ બણવા દીનની ક્રિતાબોમાં.
ફરમાવેલું છે.

૨૦—જે કોઈ જરથોસ્તી ધર્મમાં જણાવેલી
રીતે પાણીને ધજે તથા તેનો ઘટો
ઉપયોગ કરે તેને શું બક્ષેશ મળે છે ?

જ૦—તેને ઝળકાત અને ગુર, તેને તનનું
સુખ અને જોર, તથા ફતેહમંદી,
તેને પુરતાં સુખની દોલત, તેને ચાલાક
ફરજંદ, અને મરણ બાદ સૌથી સુખી
જાંદગી.^૧

હવા.

અવસ્તા:—વએમ અપવર્તમ યજ્ઞમધદે,
વએમ ઉપરો કર્ધરીમ યજ્ઞમધદે.

સાર:— ઉપર કામ કરનાર વાએ ધનદને
તથા અશો અને પવિત્ર હવાને અમે
ધનયે છીએ.^૧

સ૦— હવા એટલે શુ?

જ૦— વા અથવા પવન. જે આપણી પૃથ્વીની
આસપાસ ફરી વલેલો છે.^૨ એ જાતે
હવાય છે. એને આપણે જોઈ શકતાં
નથી પણ જ્યારે તે હીલચાલમાં
વધારે હોય છે ત્યારે આપણાં દીલ

ઉપરનાં કપડાં તથા ઝાડના પાંદડાં
હીલે છે તે ઉપરથી આપણે એને
પવન રૂપે પીછાંણીએ છીએ.

સ૦—હવાથી થતા ફાયદા જણાવો ?

જ૦—દરેક પ્રાણી માત્ર હવા દમમાં લીધાથી
જીવી શકે છે.^૧ જિન્હાલાના દિવસો ઉપર
થડો પવન માણસને આશીરવાદ સમાન
થઈ પડે છે. હવાથી માણસોની
તંદરોસ્તીમાં વધારો થાય છે. અને
હવાને લીધેજ માણસો એક બીજાનું
બોલવું સાંભળી શકે છે.

સ૦—કયું હવાથી માણસને ફાયદો થાય ?

જ૦—સોજી, સાફ, ચોખ્ખી અને સ્વચ્છ હવાથી.

સ૦—સોજી હવા ક્યાંથી મળે ?

જ૦—જે જગા ગલીચ નહી હોય, જ્યાં કચરો, મેલ, નસો વગેરે પડેલો નહીં હોય, જે જગાને વાડી, ઝાડી પાણીનો છટકાવ કરી સાફ રાખેલી હોય, જ્યાં ઝાડ અને રોપાઓ ઉગેલા હોય તે જગાની હવા સોજી, તાજી અને ચોખ્ખી હોયછે.

સ૦—હવા શાની બનેલી છે ?

જ૦—મુખ્ય કરીને બે જાતના વાયુની તે બનેલી છે. તેમનાં નામ ‘ઑક્સીજન’ અને ‘નાઇટ્રોજન’ છે.

સ૦—ચોખ્ખી હવામાં કેટલો ભાગ ‘ઑક્સીજન’ અને કેટલો ‘નાઇટ્રોજન’ છે ?

જૅ—જે એ હવાના પાંચ ભાગ કરીએ તો તેમાંનો એક ભાગ ‘ઑક્સીજન’ અને બાકીનો બધો ભાગ ‘નાઇટ્રોજન’ હોય છે.

સૅ—હવા આપણા દમમાં જવાથી શું ફાયદો થાય છે ?

જૅ—દમમાં લીધેલી હવા આપણા ફેફસાંમાં જઈ લોહી સાથે મળી તેને ગતી આપેછે.

સૅ—જે હવા આપણે દમમાંથી બહાર કહાડયે છીએ તે કેવી છે ?

જૅ—તે હવા ઝેરી છે. તે પ્રાણીઓને નીર ઉપયોગી છે, પણ જાડપાનોનો તે ખોરાક છે. પ્રાણીઓના દમમાંથી નીકળેલી હવા જાડપાનો ચુશી લેછે.

સૅ—એ ઉપરથી આપણે શું સમજવું જોઈએ?

જૉ--આપણું રહેવાના સેહર, ગામ, કે ઘર
આગળ ઠેકાણે ઠેકાણે ઝાડ છોડવાઓ
વગેરે સેપાવવાં કે જેથી ત્યાં વસનારા-
ઓને સોજી હવા મળે.

સૉ--ગંધીલી હવા રાખનારને શું ગેરફાયદો ?

જૉ--ગંધીલી હવામાં રેહનાર માણસોને ઘણી
તરેહના દુખ દરદો વેઠવાં પડેછે, જેથી
તેઓની તાંદરોસ્તીને તુકસાન થવાથી
સારાં અને સવાળનાં કામો તેઓથી
થઈ શકતાં નથી, અને તેથી ખોદાના
તેઓ તકસીરવાર થાયછે.

સૉ--હવાને માટે ઇશ્વરની શોકગુજરી કર-
વાની શું આપણી ફરજ નથી ?

૪૦—દરેક દમ લેતાં આપણે ખોદાનો
ઉપકર માનવો જોઈએ. કારણકે
આપણે દમ લઈ શકીએ તોજ
હૈયાતી ભોગવી શકીએ.^૧

૫૦—હવાની શોકગુજરી કરવાનું ધર્મનું
કાંઈ ફરમાન છે ?

૪૦—હાજી, રામ યજ્ઞમાં આવે છે કે “જે
માણસ હવાની શોકગુજરી કરે
તેને પુર મરડીવાલો ગનામીનો દંડ
કરે નહી તથા દેવો અને જાદુગરો
તેને હેરાન કરી શકે નહી. ”^૨

જમીન

અવસ્તા :—ઈમાંમ આઅત્ત કૌમ...યા
નાઆખરધતી

સાર—આએ જમીન જે અમેને પોષણ
આપે છે તેને અમે વખાણીએ છીએ.^૧

સૌ—જમીનનો અવસ્તા બોલ શું ?

જૌ—“ કૌમ ” એટલે જમીન, અથવા
પૃથ્વી.

સૌ—જમીન ઉપરનો મવકલ ફરેસ્તો કોણ ?

જૌ—સ્પેન્ટઆરમધતી, એટલે અસ્પંદારમદ
અમપાસ્પંદ.^૨

^૧ યજ્ઞશને હા ૩૮ ક. ૧; ૨ વંદીદાદ પર. ૨ ક. ૧૦.

સ૦—જમીન એટલે શું ?

જ૦—જે ઉપર માણસ, પશુ, પક્ષી-વગેરે રહી શકેછે, ઝાડ, છોડવા, વગેરે ઉગી શકે છે. તથા કુંગર, પહાડ અને પર્વતો ટકી શકે છે તે પૃથ્વી.^૧

સ૦—અવસ્તા જમાનામાં પૃથ્વીના કેટલા ભાગ કીધેલા હતા ?

જ૦—સાત ભાગ જેને હપ્તોઽર્ધવધરીમ જામ (એટલે હપ્તે કેશ્વર જમીન) સાત ખંડ વાળી પૃથ્વી કરી કહેતા હતા.^૨

સ૦—સાતે ખંડના નામ આપો ?

જ૦—અરેજહિ, સર્વહિ, ક્રદ્ધક્રુપુ,
વીહ્ધક્રુપુ, વૉઉરૂઅરેશતી વૉઉરૂ—
જરેશતિ અને ખનિરથ ખામી.^૧

સ૦—અવસ્તા પ્રમાણે પૃથ્વી કેવા આકારની
છે ?^૨

જ૦—ખોહોળી, ગોળ, ફરી વળવાને મુશકેલ.^૩
પૃથ્વી ગોળ છે તેથી સુર્યનો પ્રકાશ તેના
અરધા ભાગ ઉપરજ પડે છે.^૩

સ૦—જમીનની વખાણ કરવા માટે જરથોશતી
ધર્મનું ફરમાન શું છે ?

જ૦—અવસ્તામાં આવેછે કે “આએ જમીન
જે આપણું પોષણ કરે છે તેને ખીજ
નારી જાતીના ફરેસ્તાઓ સાથે હમે

૧ વંદીદાદ પર. ૧૯ ક. ૩૯; ૨. વંદીદાદ પર. ૧૯. ક. ૪.
૩ દીનકરદ (દસ્તુર પે. ખે. સંજના)

આરાધ્યે છીએ ” ૧ એ અશો હોમ,
તારી બરદાસ્ત કરનારી માતા કે જે
મોટા વીસ્તારવાળી, બોહળી, ફળદ્રુપ
જમીન છે તેને હું વખાણું છું. ” ૨

સૌ—આપણી જમીન ગગનમાં શાના આધાર
ઉપર ટકેલી છે ?

જૌ—જમીનને કશાનો આધાર અથવા ટેકો
નથી. જેમ આકાશ ઉપર ખોરશેદ
અને મહાખોખતાર અધર રહેલા છે
તેમજ જમીનનું પણ સમજવું.

સૌ—જમીન અધર છે તે વિષે અવસ્તાનું
કાંઈ લખાણુ છે ?

જૌ—હાજી, અવસ્તામાં અહુરમજદ કહેછે કે
“મારી બનાવેલી, બોહળી, મોટી,

પુષ્કળ જથ્થો ધરાવનારી, ધર્તી માતા
જે આગ્રે દુન્યાં છે, જે પુષ્કળ ધાસ
ચારા સાથના તથા ધણાં પાણીવાળા
પહાડો ધરાવેછે તેણીને હું ટેકવી
રાખું છું. ”^૧

૨૦—અવસ્તામાં જમીનને માતા તરીકે ગણી
છે તેની મતલબ શું ?

૪૦—જમીનને અવસ્તામાં “ખરદાસ્ત કરનારી
માતા ” કહેલી છે તેનું કારણ એ
કે પૃથ્વીના જેવી સહન શક્તી
ધરાવનાર બીજી કોઈ માતા નથી.
જેમ એક માતા પોતાના ગમે એવાં
મસ્તીખોર બચ્ચાંની ખરદાસ્ત કરી
તેને ખાવા પીવાનું આપીઆ વગર

રહેતી નથી, તેમ જમીન માતા તેની ઉમર નુકશાન કરનાર તથા તેને બગાડનારને પણ ખોરાક પાણી આપ્યા વિના રહેતી નથી.

૨૪૦—અવસ્તા પ્રમાણે કય જમીન ઘણી ખુશાલ છે ?

૨૪૦—“અશો માણસની ઇજાને કરવાની જગા, બચ્ચાં છોકરાંવાળા અશો પુરખતું રહેઠાણ, આતશની જાગવણી કરનારનું ઘર, ખેતીની જમીન, અને જે જગા ઉપર ગાયે ઢોર ઘણાં જન્મે અને ઘણું ખાતર કરે તે જમીન અવસ્તા પ્રમાણે ઘણી ખુશાલ રહેછે.”

સ૦—ક્યા ક્યા શખ્સો જમીનને પુશાલ કરે છે ?

જ૦—“લાસોને કમરમાંથી ખોદી કઢાડનાર, કમરોને બાંજનાર, ખરફસ્તરોના દર સાફ કરનાર, ખેતી કરનાર, જમીન ઉપર પાણી સીપનાર અને તેને માફકસર સુકાએલી કરનાર, લાયક માણસોને જગીરો ભેટ કરનાર, તથા તેઓને સંકટમાંથી છોડવનાર શખ્સો અવરતા પ્રમાણે જમીનને પુશાલ કરે છે.”

સ૦—કઈ કઈ જગા નાપુશ છે ?

જ૦—દોજખતી જગા, અશો માણસનું રવાન થયું હોય તે, ગલીચાઈ એકઠી થઈ હોય તે, ખુતપરસ્તોનું રેહઠાણુ,

નસો દાતવાની જગા, પાપી માણસનું
મકાન, ખરદ્દસ્તરોના ખાડા, ખેડદી-
નોના હાથમાંથી જીદદીનનાએને હાથ
ગએલી જગા, વરતીવાળી જગાનું
ઉજડ થવું, અને જે જગા ઉપર
મુવેલાં માણસનું રૂદન થતું હોય તે
સઘળી જગાએ “મીનોખેરદ” પ્રમાણે
નાખુશ છે.

સ૦—શા સાફ અવસ્થામાં જમીનની વખાણ
કરવામાં આવેલી છે ?

જ૦—આપણાં પોષણને માટે આપણે
જમીનનેજ આભારી છીએ, જાત
જાતના અનાજ, બાજી, તરકારી,
નીરમળ પાણીના ઝરા, ઘેર સંગારનો
બધો સામાન, તથા પેહરવાનાં જાત
જાતનાં કપડાં, વગેરેની ઉત્પત્તિ

જમીનમાંજ થાય છે, એટલા વાસ્તે
આપણા ધર્મે જમીનની વખાણ.
કરવાનું ફરમાન આપેલું છે.^૧

સં૦—જમીન માણસોને કાંઈ દુઆ કરે છે કે?

જ૦—હાજી, તેને ખુશાલ કરનારને તે
આશીરવાદ દેછે^૨ અને નાખુશ કરનારને
શ્રાપ દેછે.^૩

સ૦—જમીનની વખાણ કરવી એટલે શું?

જ૦—જમીનમાંથી ઉત્પત્ત થતી તમામ
પેદાયશને વધારવી, ઉગાડવી, ખેતી
કરવી, તથા એ સઘળી ઉત્પત્ત થયેલી
ચીજો માણસ જાતના ઉપયોગમાં આવે
તેમ કરી કુદરતનાં કામમાં મદદ કરવી.^૪

૧ વંદીદાદ પર. ૨૧ ક. ૧; ૩ વંદીદાદ પર. ૩ ક. ૨૮-૨૯.

૨ વંદીદાદ પર. ૩ ક. ૨૭. ૪ વંદીદાદ પર. ૨૧ ક. ૭.

ઉરવર.

અવસ્તા:—નેમેા ઉરવધરે વંડુઉહિ
મજ્જદધાતે.

સાર:—અએ હોરમજ્જના પેદા કીધેલાં બલાં
ઓરવર, તુને નેમાજ હોજે.*

સવાલ—ઉરવર એટલે શું ?

જવાબ—ઝાડપાન તથા સઘળી જાતની
વનસ્પતી.

સૌ—ઉરવર ક્યાંથી અને કેમ મલે ?

જૌ—જમીનમાં વરસાદ પડ્યથી પુશકળ ઝાડ
હોડવાઓ, અનાજ, ફુલ, ફળ અને

મેવો પાકે છે. એ મેળવવા માટે આપણે
જમીન અને પાણીના ઉપકારી છીએ.

સૌ—ઉરવરથી થતા ફાયદા જણાવો.

જૌ—આપણો ખોરાક અને પોશાક એથી છે,
એથી તનદરોસ્તી અને રાહત મળે છે,
આપણા ધરખાર, વાડી, ગાડી, કબ્બત,
પેટી અને ઘર સંસારનો સઘળો સામાન
એનોજ બને છે, જાત જાતનાં દરદોની
દવાની ઉત્પત્તી એમાંથીજ થાય છે અને
પ્રાણી માત્રની જીવન શક્તિનો આધાર
ઉરવર ઉપર છે.

સૌ—જરથોસ્તી ધર્મે ઝાડપાનની વખાણ શું
સખખ સર કીધી છે ?

જ૦—ઉપર જણાવેલો બેશુમાર ફાયદો મેળવવા માટે અવસ્થામાં ઝાડપાનની સ્તુતી અને વખાણ કરવામાં આવી છે.

સ૦—આપણી ધર્મ ક્રિયામાં ક્યા ક્યા ઉરવરની અને કયે કયે ઠેકાણે અગત છે ?

જ૦—ઘજશનેની ક્રિયા કરતી વેળા ખજુરીની ‘ પાતરી; ’ હોમસણી અને દારમની ડાંખળીની અગત, આફરીનગાન બહુતી વેળા ફુલ અને ફળની અગત, નવજોત નાવર અને લગન ક્રિયામાં દારમરીના ઝાડની ‘ પાતરીની ’ અગત. વળી આતશ ઉપર સુખડ અને કાથી બાળવાની અગત્ય છે. એ વગેરે દરેક બીજી ક્રિયાઓમાં ઉરવરની અગત પડે છે.

સ૦—જો ખોદાએ વનરપતી જેવું કાંઈ નહીં પેદા કીધું હોતે તો ?

૪૦—માણસોને ખોરાક અને પોશાક મલી શકતે નહી, જમીન અને પહાડો શોભી શકતે નહી, બધે ગત્રીચી અને ગંધવાડ પંચરાધ રેહતે, સોજી હવા મળી શકતે નહી, જેથી તમામ જનદાર પેદાયશ જીવી શકતે નહી. ૧

૫૦—ત્યારે ઉરવરની આરાધના કરવામાં આપણે શું ખોદાને ખુશી કરતા નથી ?

૪૦—ઉરવરની આરાધના કરવાથી ખેશક આપણે (ખુદ) ખોદાને ખુશી કરીએ છીએ, કારણકે ઉરવર એ ખોદાની પેદા કીધેલી બીજી ઉમદા પેદાયશોમાંની એક છે.

સૌ—ઉરવર ઉપર મવકલ ફરેસ્તો ક્યો છે ?

જૌ—અમરદાદ અમપારપંદ. જો વનરપતી સાથે કાંઈ ગુનાહ કીધો હોય તો અમરદાદ અમપારપંદ નાખુશ થાય છે.

સૌ—વનરપતી સાથનો ગુનાહ તે શું ?

જૌ—ઝાડ અને છોડવાઓને વિના ઝરણુકે કાપી નાખવા, કાચાં ફળ તોડવાં, દવાઈનો ગુણુ ધરાવતા પાળાઓ અશો માણુસને નહીં આપવા, મેવાનાં ફળો અશો માણુસને ન આપતાં દરવંદને આપવાં, એ વગેરે બીજા ગુનાહો ઉરવર સાથે થઈ શકે.^૧

સૌ—અવસ્તામાં ક્યા ક્યા ઝાડ પાળાઓ વખણાએલા છે ?

જાન--હોમ, ગઓકરેન, વાહુગઓન,
વાહુકરેતી, હુધાનએપત્ર અને
ઉરવાસનિ.

સાન--હોમ વિષે તમે શું જાણો છો ?

જાન--એ પાળો હોમ નામના એક દરવુરે
શોધી કાઢાડી તેને છુંદીને રસ
કઢાડવાની ક્રિયા કરી હતી. આજે બી
દરેમેહરોમાં હોમની ક્રિયા થાય છે એને
હુઓમો દુરઆપો એટલે કે દુઃખ
દરદને પછાત રાખનાર હોમ કરી કહે
છે.^૨ ક્રિયા કરીને બનાવેલો હોમનો રસ
ધણો ગુણુકારક છે. તેનો ફાયદો નેક
માણુસનેજ મળી શકે છે.

સાન--ગઓકરેનનો ખુલાશો કરો.

જા૦—એ આડ વોઉરકશ દરીઆમાં ઉગે છે.
એને ‘હુઓમે સફેદ’ કહે છે.
રસ્તાખેજને વખતે એ આડ ઘણું
હુઓગી થઈ પડશે એમ કહે છે.^૧

સા૦—વો હુગઓન, ઉરવાસનિ, વોહુ કરંતી
અને હુધાનએપત એ શું છે ?

જા૦—એ ખુશખોદર આડો છે જેનાં લાકડાંની
ધુંધથી રીમન થએલું ઘર પવિત્ર
કરવા વંદીદાદમાં ફરમાવેલું છે.^૨
સુખડ, લુખાન, અગર તથા દારમનાં
આડતું લાકડું એવો એ દરેક ખોલને!
જુદો જુદો અર્થ કરવામાં આવેલો છે.^૩

૧ ખુનદેહશ. ૨ વંદીદાદ પર. ૮ ફ. ૨—૩.

૩ વંદીદાદ, કાંગા સ. ૧૩૭.

ગોસ્પંદ.

અંવસ્તાઃ—ઈથા આત્ યજ્ઞમધદ ગેઉશ્
ઉર્વાન્નૈમ્યા... આઅત ઉરુને
પસુકનામ્યા.^૧

સાર—આ પ્રમાણે અહ્યાં અમે ગોસ્પંદના
અને પશુઓના રવાનને આરાધ્યે
છીએ.

સ૦—ગોસ્પંદ એટલે શું ?

જ૦—માણસ જાતને ઉપ્યોગી ચોપગાં જના-
વરો જેવાં કે ગાય, બળદ, ઘોડા, ઉંટ,
હાથી, બકરાં, મેંઢાં વગેરે.

સ૦—ગોસ્પંદે માણસ જાતને શું ઉપ્યોગી છે ?

૪૦—તેઓનાં દુધ, દહી, માખણ, ધી વગેરે આપણો ખોરાક છે, તેઓ હળ ખેંચી ખેતીના કામમાં મદદ આપે છે, તેઓના ઉત્તના જાતજાતના કપડાં બને છે, ગાડીમાં જોતરવા, સ્વારી કરવા તથા બીજાં દરેક માણસને સુખ અને સગવડ આપવાનાં કામમાં તેઓ ઉપયોગી થઈ પડે છે.

સૌ—આપણી ધર્મ ક્રિયામાં કયાં જનાવરોની ધણી અગત છે ?

૪૦—ગોધો, બળદ અથવા ગાયો, જેઓના દુધ અને નીરંગ વગર આપણા ધર્મની કાષ્ઠખી ક્રિયા થઈ શકતી નથી. ૨

સ૦—નીરંગ દીનની ક્રિયામાં કેવા પ્રકારના
ગોધાની અગત છે.

જ૦.—તદન સંદેહ, એક બાળ પુણ્ય કળો
હોવો નહીં જોઈએ. જેને આપણે
'વરસીઓ' કરી ઓળખીએ છીએ
તેવા ગોધાની અગત છે.

સ૦—જ્યારે ગોસ્પંદો આપણને એટલાં બધાં
ઉપયોગી છે ત્યારે તેઓ તરફ આપણી
ફરજ શું છે ?

જ૦—તેમને દુઃખ અને ઇન્જ પહોચાડવી
નહી, ^૧ તેઓને મારી નાખવાં નહી, ^૨
તથા હૃદયી જાદા કામ તેઓ પાસે
કરાવવું નહી.

સ૦—ગોસ્પંદોની પરવરસી કરવાનું જરથોસ્તી
ધર્મનું ફરમાન શું છે ?

જ૦—ગવે નેમો, ગવે ઉપધેમ, ગવે
વૅરથ્રેમ, ગવે ખરથ્રેમ, ગવે
વસ્ત્રેમ ગવે વૅરંજ્યાતાંમ તાંમ
ને ખરથ્રાઈ ધ્રુયો.

સ૦—એનો અર્થ દહેા.

જ૦—“ગાએ ગોસ્પંદને માટે નેમાજ, ગાએ
ગોસ્પંદને માટે સારા સખુન, ગાએ
ગોસ્પંદને માટે ફતેહ, ગાએ ગોસ્પંદને
માટે ખોરાક અને વસ્ત્ર (આપણે પુરાં
પાડવાં જોઈએ) તથા તેઓને સુખ
આપવાને વાસ્તે આપણે મહેનત કરવી
જોઈએ કારણ કે તેઓનું આપણા ખોરા-
કને માટે વધારો કરનારાં છે.” ૧

સ૦—ગોસ્પંદો ઉપર મવકલ અમપાસ્પંદ કયો ?

જ૦—ખેહમન અમપાસ્પંદ.

સ૦—ગોસ્પંદો સાથે ગુનાહ થયો હોય તેનો પસ્તાવો શું છે ?

જ૦—“ગોસ્પંદોને જે મેં માર્યાં અથવા કાંઈ જુલમ ગુજાર્યો હોય, તેઓને ખેહનસા—
 શીથી કાપ્યાં હોય, વખતસર ધાસ ચારો નહીં નાખ્યો હોય, જુલમગાર લોકોથી મેં તેઓનો નહીં બચાવ કીધો હોય, તાઢની મોસમમાં મેં તેઓને થરથરતાં રાખ્યાં હોય, અને ગરમીની મોસમમાં સારી હવા વાળી જગ્યાએ નહીં રાખ્યાં હોય, અને જેથી ખેહમન અમપાસ્પંદને નાખુશ થવાનું મેં કારણ

આપ્યું હોય, તો તે ગુનાહથી પતેત
કરીને પશેમાન થાઈ છું? ૧

સૌ—ગોસ્વંદશ્રી. ઉલટું શું?

જૌ—ખરફરત્ર. તુકસાનકારક પ્રાણીઓ જેવાં કે
વર, સાંપ કીડા, મકોડા, માંખ છત્યાદી
એઓને મારીને હાંકી કહાડવાનું
જરથોસ્તી ધર્મે ફરમાવ્યું છે. ૨

સત્યાધ.

અવંસ્તા:—અરુષુખ્દો વાદ્ધિ યાદ્ધિ વૈરથ-
જાંસ્તોમે.

સાર:—સાચો ખોલેલો સખુન ધણો ફતેહ
આપનારો છે. ૧

સ૦—જરથોસ્તી ધર્મનો અર્ક શું છે ?

જ૦—હુમત, હુખ્ત અને હવરૂસ્ત એટલે સાચા
વિચાર કરવા, સાચી વાંણી કહેવી,
અને સાચાં કામ કરવાં.

સ૦—સત્યાધ તે શું ?

જ૦—આપણે જોયલું, સાંભળેલું કે કીધેલું,
જેમ હોય તેમ, તેમાં કશો પણ વધારો

કે ઘટાડો કર્યા વિના બીજાઓને
કેહવાને ઇચ્છવું, તેમજ કહેવું અને
કરવું તેનું નામ સમ્યાધ.

૨૦—અશો જરથોસ્તના સમ્યાધ વિશેનાં
થોડાંક ફરમાનો આપો !

૪૦—આપણા વડા ગુરૂ અશો જરથોશ્તે
પોતાના ધર્મ પુસ્તક અવસ્તા ભાષામાં
સમ્યાધ વિશેનાં ફરમાન જગે જગ
આપેલાં છે, હુમત, હૂખત અને
વૈરશત જરથોસ્તી ધર્મ પુસ્તોકોનો
અર્ક છે, અર્ધુખ્દો વાદ્, ૧
“ઔરેષ વચો,” “ઔરજૂશ પથો” ૨
એ અશો જરથોશ્તનો મુદ્રાલેખ છે,
સમ્યાધજ સર્વોત્તમ સદ્ગુણ છે એમ

આપણે દરેક બંદગીની શરૂઆતમાં
ભણીએ છીએ.

સ૦—સાચો માણસ સુખી છે અને નૂડો
દુખી છે એ વિશેના અશો જરથોશતના
વચનો કહો?

જ૦—“દરેઘમ દરેગ્વોદેખ્યો રષો સવચ્યા
અપવખ્યો.” “નૂદાને લાંબો વખત
સુધી દુઃખ ભોગવવું પડશે તથા સાચાને
તેની સમ્યાધને લીધે જીવે એ અંતે સુખ
મલશે.”

સ૦—અશો જરથોશત સમ્યાધ વિશે ખીણું
શું કહે છે?

જ૦—તે સાહેબ અવસ્તામાં ફરમાવે છે કે
“સમ્યાધથીજ હોરમજદને પહોંચી

શકાય છે, ”^૧ “ સાચા રસ્તામાં
હોરમજદ રહેછે ”^૨ “ અંતે સત્યનો
જય છે ”^૩ અને “ સચ્ચાઇથીજ
બેહસ્ત મળે છે. ”^૪

જ૦—ગમે તેવું દુખ અથવા તુકસાન થવાની
ધારતી છતાં અશો જરયોશતે સચ્ચાઇ
તરફ વળગી રહેવાનો દાખલો આપો?

સ૦—અશો જરયોશતને જૂઠાં તરફ લઇ
જવાને દેવોના સરદાર અંત્રોમધન્યુશની
સઘળી કોશેશો તીજ્જળ ગઇ ત્યારે તેણે
તે પાક નરને ધન, દોલત, સત્તા અને
પાદશાહી વટીક આપવા માંગી કે તે

સમ્યાધને છોડે^૧ પણ જેનું નામ કે
સાચો જરથોસ્ત તેણે તે નાપાક દેવોની
એવી લાલચોને તુચ્છકાર સાથે ધીકારી
કાઢી.^૧

સ૦—એ લાલચો તુચ્છકારી કાઢતાં અશો જર-
થોસ્તે શું કહ્યું ?

જ૦—નોઈત્ર હે અપસ્તવાને વડ્ડુધમ
દ્યેનાંમ માજદયસ્તીમ, નોઈત્ર
અસ્તય નોઈત્ર ઉશતાનેમય નોઈત્ર
બ્રહ્મોધસ્તય વીરિવીસ્થાત્ર.

સ૦—એનો સાર કહો ?

જ૦—અશો જરથોસ્ત ગનામીનોને હિંમતથી

કહે છે કે “અગરજો સમ્યાધને ખાતર
મારાં હાડકાં છુટાં પડે, મારી બુધી ગુમ
થાય, અથવા મારો જ્ઞાન વટીક જાય
તોખી હું સમ્યાધને છોડીશ નહીં.””

સ૦—દુન્યામાં આપણે કેટલીકવાર જુઠાં
માણસોને માન મેળવતાં જોઈએ છીએ
તેનું કેમ ?

જ૦—આએ દુન્યામાં કેટલીક વાર જુઠાંઓ
માન મેળવે છે, જુઠો ધનસાફ કરનાર
સાચામાં ખપે છે અને નીરદોષ માણસો
દોષીત ઠરે છે એ ખરું પણ તે માન
તકલીદી અને થોડા વખતનું છે, અને
જ્યારે અંતે સત્ય પ્રકાશી નીકળે છે
ત્યારે તેવા ઠગારાઓ મહા દુઃખ પામે છે.

તેથી આપણે સમ્યાધને ખાતર અશે
જરથોશતની માફક થોડા વખતનું દુઃખ
સોસવું અને જાથુકનું સુખ મેળવવું.^૧

સં૦—શું ગરીબોએ પોતાના પેટને ખાતર
જીદું બોલવું ?

જ૦—નહીજી. ગમે એવી લાચારી યા ગરીબી
માં પણ સમ્યાધનેજ વળગી રહેવું.
અશે જરથોશત પોતે ગરીબ અવસ્થા
માં “કમ્બનકૃષ્ણા”^૨ હતા, તોપણ
પૈસાની લાલચને વાસ્તે જીદું બોલ્યા
નહી અને પોતાનો ઉધ્યોગ રાસ્ત રાહે
ચાલુ રાખ્યો, સમ્યાધને ખાતર તથા
મજદુરની દીનની ચઢતીને ખાતર
ગરીબાધનું સંકટ વેઠ્યું. કારણકે એવણુ

ખાતરીથી માનતા હતા કે માહજાની
હોરમજદ સારું અને માહું સર્વ જુએ
છે અને જાણેછે^૧ તથા અંતે નેકીનો
જય છે.^૨ એવા સાચા એતેક્રદથી અંતે
એવણુની ક્રતેહ થઇ અને ખુરા દુશમનો
ઉંધા પડ્યા^૩ માટે દરેક જરથોસ્તીએ
જો પોતાના ગુરની માફક ક્રતેહ મેળવવી
હોય તો ગરીબાધમાં પણ સમ્યાધથી
વેગળા જઇ પેટને ખાતર પાપ કરવું
નહી.

સ૦—અશો જરથોસ્તે સમ્યાધથી શું કાયદો
મેળવ્યો ?

જ૦—ધરાનના નામીયા શેહનશાહ ક્યાંતી
ગુશતારપે, તેની રાણી હુતોશીએ, તથા
તેના બેટાઓ અરુપંદીઆર અને

૧ ઇ. હા ૩૧ ક. ૧૩. ૨ ઇ. હા ૩૦ ક. ૧૧

૩ વંદીદાદ ૫૨. ૧૯ ક. ૪૭.

પેશુતન વગેરેએ તેવણની સમ્યાધ
પીછાણીને પોતાના ગુરૂ અથવા પેગા-
મ્મર તરીકે કબુલ રાખ્યા અને આખી
શહેનશાતમાં જરથોશતી દીનનો
ફેલાવો કીધો.

સ૦--અશો જરથોશતનાં જેવા સાચા થવું
હોય તો આપણે શું કરવું ?

જ૦--ગમે એવું દુખ, આફત, સંકટ યા
નુકસાન થવાની ધાસ્તી હોય, તેની
દરકર ન કરતાં સમ્યાધનેજ વળગી
રહેવું. ખીજાએને સમ્યાધથી ચાલ-
વાની સલાહ આપવી અને સમ્યાધને
ખાતર જે દુઃખ આવી પડે તેને
ખુશીથી ખમવું, કારણકે સમ્યાધને
ખાતર દુઃખ ખમનારનો આત્મા ખુશી
રહે છે.

સુ૦--અશો જરથોશતે સમન્નવ્યું તે બધું
સાચુંજ હતું તેની સાબેતી શું ?

જ૦--ધરાનના નામીયા શેહનશાહ તથા તેની
તમામ રૈયતે અશો જરથોશતની
સમ્યાધ પીછાંણીને પોતાના પેગામ્મર
અને ગુરૂ તરીકે કબુલ કરીધા તેને
આજે હજારો વરસ થઈ ગયા છતાં,
તથા જરથોસ્તી શેહનશાહતની નીસ્તી
છતાં, તેમજ દીન દુશમનોના જુલમ
છતાં એ ધર્મની સમ્યાધ આજ પર્યંત
વખણાતી આવી છે, એટલુંજ નહી
પણ પારકા ધર્મના કાબેલ અભ્યાસીઓ
તથા ધર્મ ગુરૂઓ ઉંચું મત આપી
ગયા છે.

૧૦--પારકા મજદૂખના વિધાનો આપણા ધર્મની શું વખાણ કરી ગયા છે તેના થોડાક દાખલા આપો ?

૪૦--“એકત્રીઆનો જરથોશ્ત જે જે શિખ-
વી ગયો છે તે ખોદાઇ, રાસ્તી અને ચો-
ખ્યું છે”^૧ “પેલો બદખનો દાનાવ
પુરુષ જરથોશ્ત કે જેણે લોકોને બલી
દીનની નેક રાહ બતાવી તે જે હયાતી-
માં નહી આવ્યો હતો તો તમામ આદ-
મીઓનો એતેકાદ કેવી ડામાડાળ હાલત-
માં રહ્યો હતો તે વિશેને પુરતો ખ્યાલ
આપણાં મનમાં ઉતરી શકતો નથી.”^૨
“જરથોશ્તી ધર્મ એવો તો ચોખ્ખો
નરો અને ખુબોર્ગ છે કે જેને
સુધરેલી દુન્યા તરફથી હમેશ માન

મલવું જ જોઈએ અને એ ધર્મ પાળવા માટે દરેક જરથોસ્તી મગર રહી શકે.”^૧ “ખોદાના કસમ ખાધને કહું છું કે જે કોઈ જરથોસ્તી ધર્મ નહીં ધરાવે તે કદીપણુ બેહસ્તનો રસ્તો જોઈ શકે નહીં.”^૨

ધર્મ.

અવસ્તા:—કુવરાને મજદયસ્નો જ-
રથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુર-
તક્યેવો.

સાર :—હું મજ્જયસ્તી, જરથોસ્તી, દેવથી
જુદો અને હોરમજ્દી ધર્મ પ્રમાણે
ચાલનાર છું.

સ૦--ધર્મ એટલે શું ?

જ૦—પાક હોરમજ્દ તરફ પૂર્ણ ભક્તિભાવ,
તથા તેની પિછાંન કરવાની શિખામણ
લેવાનું સાધન, સુખમાં શોકગુજર
થવાનું અને દુઃખમાં મદદ માંગવાનું
હથિયાર, નેકી અને બલાધનો રસ્તો
દેખાડનાર રેહબર, તથા બધી અને ખુરાં
કામોથી દુર રાખનાર સાથી; દુકમાં આ
દુન્યામાં માણસે જન્મ લીધા પછી
તેણે જે જે કરજો બજાવવાની છે તે
કરજો વીધે તથા માણસને નેક રસ્તે

દોરવવા માટે શિખામણુ આપનાર
શાસ્ત્ર તે ધર્મ છે.

સ૦—હોરમજદ તરફ ભક્તિભાવ કેવી રીતે
રાખી શકાય ?

જ૦—ધર્મ પુસ્તકોમાં જણાવેલા તે સાહેબના
દરેક હુકમોને માન આપવાથી. મુખ્ય
કરીને અશોધની પેદાયશનો વધારો કર-
વાથી, માળાપ, ઉસતાદ, સગાંસ્નેહીઓ
અને સર્વ ઇનસાન જાત તરફ પોતાનો
શું ધર્મ (ફરજ) છે તે શીખી સમજીને
તે પ્રમાણેની ફરજ બજાવવાથી ખોદા
તરફ ભક્તિભાવ રાખી શકાય.

સ૦--ખોદાતાલાના હુકમોને માન આપતાં
આપણે કયાંથી શીખ્યે ?

જ૦—આપણાં ધર્મ પુસ્તકોનો અભ્યાસ કરવાથી.

સ૦--આપણું ધર્મપુસ્તકો કયે ભાષામાં લખાયેલાં છે ?

જ૦--અવસ્તાઓ જ'દ ભાષામાં તેમજ વળી પેહલવી, પાજ'દ અને ફારસી જુઝાનોમાં પણ કેટલાંએક લખાણો મળે છે.

સ૦--સૌથી પુરાણું અને ભરોસો રાખવા જોગ લખાણો કયાં ?

જ૦--અવસ્તા કે જેમાં ઇજ્જતે, વંદીદ્દદ, વીરપરદ અને ખુરદે અવસ્તા વગેરે આવેલાં છે.

સ૦--એ પુસ્તકોનો અભ્યાસ કરવાથી આપણે શું શું શીખ્યે છીએ ?

જ૦--ખોદ્દને ઓળખતાં, સાચ્યાંને ચહાતાં, જુઠાંને ધીક્કારતાં, પોતાને પિછાંનતાં

અને સુધારતાં, બદ હવસોને મારતાં,
સુખથી છલકાઇ ન જતાં અને દુખથી
નીરાશ ન થતાં, દયાળુ, નમનતાધવાળાં
અને સદ્ગુણી થતાં શિખ્યે છીએ.

સ૦—ધ નો અભ્યાસ કરવાની આપણને
ફરજ કાંય છે ?

જ૦—મીનો અને ગેતી એટલે આગ્રે અને
હિપેલી દુન્યા વિશેનું જ્ઞાન, આપણો
આત્મા, તેને મળનારો ભલાઇનો બદલો
બેહશત અને ખુરાઇનો બદલો દોજખ
તે વિશેની સમજણ, આપણે કાણ ?
ક્યાંથી આવ્યાં ? અને ક્યાં જવાના ?
આપણા પેદા કરનાર સાથે આપણો
શું સંબંધ ? તે સાહેબ સર્વ જુએ
છે અને જાણે છે એ બધી વાત ધર્મ

શિખવે છે. વળી ધર્મ માણસને આઐ
 દુન્યાનાં નાપાઐદાર સુખના ખ્યાતી
 વિચારોમાંથી કઢીને પેલી મીનોઇ તથા
 પાયદાર સુખવાલી દુન્યાનો પવિત્ર ખ્યાલ
 કરાવેછે. એટલા વાસ્તે ધર્મની કે ળવણી
 લેવાની અને તેનો અભ્યાસ કરવાની
 ફરજ છે.

૨૦—મજ્જદયસ્તી ધર્મ આપણને કેવાં કામો
 કરવા ફરમાવે છે ?

૪૦—દરેક માણસે સપેનામીનોની પક્ષમાં
 રહીને દુન્યાની વૃધી થાય તેવાં અષોઘનાં
 કામો કરવાં, દુન્યાને નિરૂપયોગી ચીજ
 અથવા જ્ઞાનદાર ખરફસ્તારોનો તેમજ

સધળા દુર્ગુણોનો નાશ કરી ગનામીનોની
ખુરી શક્તીને તોડવી.^૧

સ૦—આપણાથી જુદો ધર્મ પાલનારાઓને
આપણે શું કહીએ છીએ ?

જ૦—“ અન્યો વરેન ” અથવા “ અન્યો
ત્કએષ ” એટલે જુદી વરણના તથા
જુદો ધર્મ પાળનારા.

સ૦—એવા લે । તરફ આપણી શું ફરજ છે ?

જ૦—કોઈ પણ રૂપમાં જેઓ યજ્ઞદાં-
પરસ્તી કરતા હોય તેઓ તરફ માનથી
વર્તવું એ આપણો ધર્મ છે. આપણાથી
જુદો ધર્મ પાળનારા, પણ જેઓ સદ્-
ગુણી અને સાચ્યા છે તેઓ પોતાની
રૂઢી કરણીને લીધે માન મેળવવાને

લાયક છે. તેઓને દરવંદ અથવા ખુરા
કહીને ધીક્કારવા નહી જોઇએ.

સ૦—દરવંદ કોણને કહેવો ?

જ૦—જે માણસ જરથોસ્તી ધર્મના નેક રાહે^૧
ચાલવાનાં ફરમાનોથી આડો જાય,
ખુરાં કામે કરે તથા અનીતિવાન હોય
પછી તે માજદયરની જરથોસ્તી ધર્મ
પાળનારો હોય યા નહી હોય તોપણ
તેને દરવંદ કહેવો; કારણકે દરવંદનો
અર્થ અવસ્તામાં ખુરો, પાપી^૨ અથવા
દુષ્ટ માણસ કરી થાય છે.^૩

સ૦—આપણા ધર્મની જાળવણી કેવી રીતે
કરવી જોઇએ ?

જ૦—જેવી રીતે આપણે વડીલો અને આપ-
દાદાઓથી મળેલી દોહતને વધારવા.
અને જાળવવાની સંભાળ લઈએ
છીએ તેવીજ બલકે તે કરતાં પણ
વધારે આપણા આપીકા ધર્મની જાળવ-
ણી અને સંભાળ કરવાની આપણી
ફરજ છે.

સ૦—પોતાના ધર્મને તજનાર તથા તેની
હસી કરનાર કેવો છે ?

જ૦—પોતાના ધર્મની હસી કરનાર પોતાના
આપદાદાઓની હસી કરે છે, પોતાના
ધર્મને ધીકારનાર પોતાના આપદાદાને
ધીકારે છે, પોતાના ધર્મને તજનાર,
પોતાની અને પોતાના આપદાદાઓની
આબરૂને તજે છે; પોતાનો ધર્મ

તજીને તે જે ધર્મમાં જાય છે તે ધર્મ
પાલનારાં તેમજ તેનમાં અસ્તી ધર્મ-
વાળાં બન્ને સોફા તેના ઉપર શકની
નજરથી જુએ છે. તેની હાલત પેલા
ધસપ નીતિની કથામાં જણાવેલા
મોરનાં પાંછાંમાંના કાગડાનાં જેવી
થાય છે.

સ૦—પોતાના ધર્મ તરફ દરેક જરથોસ્તીની
શું ફરજ છે ?

જ૦—દરેક દીનદાર જરથોસ્તીએ પોતાનો ધર્મ
જે પેગમ્બર જરથોસ્ત સ્થાપી ગયો છે
તેની ઉપરજ મક્રમ રહેવું, તેને વધારવા
અને ફેલાવવાની કોશિશ કરવી. ગમે એવાં
દુઃખ અને આફતમાં પણ ધર્મનો પક્ષ
છોડવો નહી, ધર્મના બચાવને ખાતર

બુરાઓની સામે બળતવારીથી લડવું,
 આપણા અસલી ધરાની નેઆગાનોએ
 પોતાના પ્યારા ધર્મને ખાતર માલ
 ખજાનો, ધરબાર, વાડી ગાડી, અને
 સેવટે પોતાનું પ્યારું વતન તજી હિંદ
 સર જમીન ઉપર વાસો કીધો તેજ
 પ્રમાણે તેઓને પગલે ચાલી તેઓએ
 બચાવેલા ધર્મની બુલંદી અને જય
 ચોખંડ પૃથવી ઉપર થાય એવા ઉપાયો
 ચોજતા રહેવું એ આપણી મોટામાં
 મોટી ફરજ છે.

સૌ—ખરો ધર્મી પુરુષ કોણને કહેવો?

જૌ—સઘળી સૃષ્ટીનો બનાવનાર ખોદા છે
 એમ સમજનાર; અશે જરથોશતને

પોતાના પેગંબર તરીકે ગણનાર,
તથા તેના લાવેલા ધર્મ અને ફરમા-
નોને માન આપનાર, નેક વિચાર, નેક
વચન અને નેક કામોને અપ્તીઆર
કરનાર,^૧ હોરમજ્જની ભક્તિ કરનાર,^૨
યજ્ઞ અને અમશાસ્પંદોની વખાણ
કરનાર^૩ ખરો ધર્મી પુરુષ છે.

સૌ—અવસ્તા પ્રમાણે જરથોસ્તી ધર્મને માન
નહી આપનાર કેવો છે?

જૉ—“જેઓ જરથોસ્તી ધર્મને માન નહી
આપે તેઓ પોતાનાં તનને ખરાબી
પોહોંચાડનાર દસવંદો છે, જેઓ ધર્મનાં
ફરમાનોને નહી સાંભળનારા છે તેઓ
સઘળા નાપાક છે.”^૪

૧ ઇ. હા ૧૨ ક. ૧ ૫, ૬, ૭. ૨ ઇજશને હા. ૧૧ ક. ૧૬, ૧૭.

૩ ઇ. હા ૩૯ ક. ૪, ૪ ઇજશને હા ૧૬ ક. ૩, ૪, ૫, ૬.

૫ વંદીદાદ ૧૬ ક. ૧૮.

સ૦—ધર્મ વિનાના માણસની હાલત કેવી છે ?

જ૦—લમાંમ વગરના ઘોડા, નાથ વગરના
ગોધા, અંકુશ વગરના હાથી, સુકાન
વગરનાં ત્રહાન અને સરદાર વગરનાં
લશકરના જેવી.

સખાવત.

અવસ્તા:—વધનીત્ર અહમિ ન્માને-
સચ્ચોષા અસુશતીમ, આક્ષતિશ
અનાક્ષતીમ, રાધતિશ અરાધતીમ.

સાર:—તાબેદારી નાફરમાનખરદારીને, દોસ્તી
દુશમનીને તથા સખાવત બખીલીને
આએ ધરમાંથી હાંકી કહાડે.

સૌ—સખાવત એટલે શું ?

જૌ—પડતાંને હાથ આપવો, પાછું મેળવવાની
 ધમ્મ વગર કપડાં, પૈસા, અથવા
 અનાજ પાંણીની ગરીબોને બક્ષેશ
 કરવી તથા તેઓને ફળવણી આપવાના
 ઉપાયો યોજવા.

સખાવત કોણુ કરી શકે ?

સૌ—કોઈખી માણસ પોતાની મકદુર પ્રમાણે
 નાની કે મોટી સખાવત કરી શકે.
 જેમકે પૈસાદાર પૈસા વગરનાંને, બળવાન
 દુર્બળને, જ્ઞાની અજ્ઞાનીને, વૈદ દરદીને
 ધર્મી અધર્મીને પોતાને મળેલી દોલત,
 કૌવત, જ્ઞાન અને સત્તાને જોરે એક
 બીજાને સખાવત કરી શકે.

સ૦—પૈસાદાર લોકોએ શું શું સખાવત કરવી ?

જ૦—મુફલેસ તથા અશક્તોને ખોરાક,^૧ પોશાક તથા પૈસાની મદદ કરવી,^૨ ગરીબ માણસોને પરણાવી આપવાં,^૩ ધર્મનાં મકાનો જેવાંકે દરેમેહેર, દોખમાં વગેરે ખરપા કરવાં,^૪ ધર્મ અને વિદ્યાઓના ફેલાવા માટે નીશાળો અને મદરેસાઓ સ્થાપવી^૫ મુસાફરો માટે ધર્મશાળા તથા દરદીઓ માટે દવાખાનાં બનાવવાં, જ્યાં જ્યાં પાણીની તાંગી હોય ત્યાં કુતરા, તળાવ, વાવો ખણાવવી,^૬ તથા ઉદ્યોગી માણસોને ધંધે આકરીએ લગાડવા.

સ૦—બળવાન માણસ કેવી રીતે સખી થાય ?

૧ યથા અહુ વધરયો. ૨ વંદીદાદ પર. ૪. રૂ. ૪૪.

૩ વંદીદાદ પર. ૬ રૂ. ૪૫. ૪ વંદીદાદ પર. ૪ રૂ. ૪૪

૫ વંદીદાદ પર. ૪ રૂ. ૪૪.

જ૦—જે માણસને ખોદતાલાએ મજબુત
ખાંધાનો અને બળવાન બનાવ્યો હોય
તેણે પોતાના બીજા ભાઈઓ કે
જેવો નબળા અને નાતવાન હોય તેઓને
લુચ્ચા, ઠગારા, ચોર અને જુદમી
લોકોથી બચાવવા.^૧

સ૦—જ્ઞાની પુરષો કેવી રીતે સખાવત કરી
શકે ?

જ૦—શીખેલા અને અકલમંદ લોકોની ફરજ
છે કે નહીં શીખેલા તથા અભણ
માણસોને જ્ઞાન આપી તેઓને હુશીયાર
કરવા.^૨

સ૦—વૈદ કેવી રીતે સખાવત કરે ?

જ૦—ફરદી અથવા આબરો માણસને
પોતાનાં વૈદક જ્ઞાન તથા ઓસડથી

તેઓના દરદો તાળવાના મુક્ત ઉપાયો કરે.

સ૦--ધર્મી પુરુષની સખાવત શું?

જ૦--અધર્મી અને નાસ્તીક લોકોને 'ધર્મનું' ખરું જ્ઞાન આપી ખોદા અને પેગા-ખ્ખરને ઓળખતાં કરવાં.^૧

સ૦--સખાવત કરવાનું જરથોશ્તી ધર્મનું ફરમાન શું છે ?

જ૦--ઇજશનેના ૩૫ મા હામાં આવેછે કે
 “રાસ્તીની સરદારીમાં તથા રાસ્તીના અમલમાં (રહીને) હૈયાતી ભોગવનારામાંનો કોઇખી શખ્સ ખેઉ દુન્યામાં સૌથી ઉતમ જીંદગી ગુજારવા ચાહતો (હોયતો) (તેણે) સખી થવું.”^૨

૧ ઇજશને હા ૩૫ ક. ૬.

૨ મરહુમ એરવદ ઠા. એ. કાંગાએ કીધેલો તરજુમા.

સ૦—એ ઉપરથી તમે શું સમજ્યા ?

જ૦—સખાવત કરનાર માણસ ઉત્તમ પંકતીની જીંદગી ગુજરનાર છે. “સખી પોતાની દોષતનો રૂડો ઉધ્યોગ કરી તેનું ફળ ખાયછે ત્યારે બખીલ પોતાના માલ અને જરનો ગમ ખાયછે.”^૧

સ૦—સખાવત કરનારે સૌથી પેહલાં શું વાત ધ્યાનમાં રાખવી ?

જ૦—તેણે જોવું જોઈએ કે તેનો પૈસા ઘટતે ઠેકાણે તથા લાયક રીતે અપાયલો છે કે નહીં ? હરામખોરીને ઉત્તેજન મલે એવી રીતની સખાવત કદી કરવી નહીં.^૨ નાલાયક માણસોને સખાવત કરનાર જરથોશતી ધર્મનાં ફરમાનોને ઉધાં વાળે છે.^૩

૧ શેખશાહી. ૨ ઈજશને હા ૩૧ ફ. ૧૫.

૩ યજશને હા ૩૨, ફ. ૧૦.

સ૦—દોલતવાન લોકો કે જેઓ સખાવત કરતા નથી પણ પૈસો પેટીમાં રહેવા દેછે તેઓની દોલત કેવી ગણાય ?

જ૦—લોખાંન, અગર અને અંબર ન્યાં લગી દાખડામાં પડી રહે ત્યાં લગી તે મટોડાં સમાન છે—આતશ ઉપર મુકવા પછી તેની ખુશખો ચોતરફ પંથરાયછે. તેમજ તીજેરીમાં નાંખી મુકેલું દ્રવ્ય મટોડાં જેવું છે.^૧

નવજોત ક્રિયાની ટુંક સમજણ.

(ક્રિયા પુરી થયા પછી જાળકને સમજાવવા માટે.)

ભાઈ....., આજ રોજે અત્રે ભેગા મલેલાં જાતુઓ, અને ગ્રહસ્થોના અંજીમન સનમુખ તમોને જરથોશતી દીનમાં દાખલ કરવા માટે જે ક્રિયા કરવામાં આવી છે તે ક્રિયાને લગતી થોડીક સમજણ તમો આગળ હું બોલી જઈ છું તે ધ્યાન દઇને સાંભળજો અને તે શિખામણ પ્રમાણે હવેથી તમો અમલ કરતા રહેજો.

તમારી ઉપર કરવામાં આવેલી ક્રિયાનું નામ નવજોત છે અને એનો અર્થ નવો જોતી અથવા જરથોશતી દીનમાં દાખલ થનાર અને એ દીનનાં ક્રિયા કામોમાં નવો ભાગ લેનાર કરી થાય છે, એટલે આજથી તમો જરથોશતી

થયા છો અને હવેથી એ દીનનાં ફરમાનો
અને હુકમો પ્રમાણે ચાલવાની તમારી ફરજ છે.

આજ રોજે આએ મીજલસની હજુર
અવસ્તાના કલામો બણીને તમોએ કમુલાત
આપી છે તે એ છે કે “હું મજદયસ્તી
(એટલે એકલા એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર)
છું. અશો જરથોશતને મારા પેગમ્બર તરીકે
કમુલ કરું છું. દેવનાં કામોનો ધીકકાર કરું છું
અને ખોદાની ખુશીનાં કામો કરવાની કમુલાત
આપું છું. સામ્યા વિચાર, સામ્યાં વચન
અને સામ્યાં કામો ઉપર હું ઉસતવાર રહીને
જુઠા વિચાર, જુઠાં વચન અને જુઠાં કામોને
હમેશાં ધીકકારતો રહીશ. આજ રોજે જે
દીનમાં હું દાખલ થયો છું તે દીન ખીજી
બધી દીનો કરતાં શ્રેષ્ઠ છે. એ દીન કજીઆ
કંકાસથી દુર રહેતાં અને દાદર અહુરમજદ

સાથે સંબંધ રાખતાં શિખવે છે. એ દીનની વખાણુ સદા હું કરતો રહીશ અને ખીજાઓને તે પ્રમાણુ કરતાં શિખવીશ. એ દીન, દાદાર અહુરમજદે અશો જરથોશ્ત પાસે મોકલાવેલી છે અને એ દીનનાં ફરમાનો પ્રમાણુ ચાલવાની સદા હું કાશેશ કરતો રહીશ.” ઉપર મુજબ જે કબુલાતો તમે આપી છે તે પ્રમાણુ હમેશાં ચાલજો.

આજની ક્રિયામાં તમોને જે સુદરેહ કુસ્તીનો સરોપાવ આપવામાં આવેલો છે તે સુદરેહ અને કુસ્તીખી આજથી તમારી જીંદગીના છેડા સુધી તમારાં શરીર પર રાખવાની તમારી ફરજ છે. એ સુદરેહનો અર્થ ફાયદા બરેલો રસ્તો કરી થાય છે. તે ઉપરથી તમો જ્યારે એ સુદરેહને તમારાં શરીર ઉપર પેહરેલો જુઓ ત્યારે તમારે વિચાર કરવો કે મારી

૩૨૦ નવજોત કિયાની 'દુ'ક સમજણ.

ફરજ હમેશાં સાચ્યે રસ્તે ચાલવાની છે. કુસ્તી એ જરથોશતી દીન ઉપર મકમ રેહવાની એક ધધાની છે. એને કમ્મરે વીતાળવાની મતલબ એ છે કે કમ્મર શરીરનો મધ્ય ભાગ છે તેથી કુસ્તી બાંધી તમે એવું બતાવો જો કે તમે તમારા પોતાનાં દરેક કામમાં મધ્યમ રહેશો; તથા નેક કામો કરવા અને બદીની સામે લડવા સદા કમ્મર કશતા રહેશો. કુસ્તીના ત્રણ આંતા તે જરથોશતી ધર્મનાં મુખ્ય ત્રણ ફરમાનો હુમત, હુખ્ત અને હવરશત પ્રમાણે ચાલવાની તમોને યાદ આપશે. માટે જ્યારે બી એ ત્રણ આંતા ઉપર તમારી નજર પડે ત્યારે સાચ્યા વિચાર, સાચ્યા વચન અને સાચ્યાં કામો કરવાની યાદ તમે તાજ કરતા રહેજો, કારણ કે હુમત, હુખ્ત અને હવરશત

પ્રમાણે ચાલનારને ખોદા બેઉ જેહાંનમાં સુખી
કરે છે.

જો તમે જે ખુલ્લું જરથોશ્તી ધર્મમાં
ખેલ થયા છો તે ધર્મમાં ઘણીએક નીતિઓ
શેખેમેલી છે. એમાં મુખ્ય કરી સાચ્યું
ખોલવા, નમનતાઈ કરવા, પોતાના જાત ભાઈ-
ઓને મદદ કરવા, માઆપ અને ઉસ્તાદને માન
જાણવા અને ખુલ્લેગો તરફ ચાહ રાખવાનાં
ફરમાનો આવેલાં છે. માટે એ સધળાં ફરમાનો
પ્રમાણે ચાલવાની તમે સદા કોશેશ કરજો
જેથી તમે, ખાજાં લોકોમાં માન મેળવવા
સાથે તમારી અને તમારાં કુંડુંજની આત્મરૂમાં
વધારો કરશો. સેવટે તમારી ઉપર નાજાયરની
કાતરી છાંટીને જે દુઆ કરવામાં આવી છે
તે દુઆ તમેને આમીન થજો. “અથ જમ્યાત
યથા; આક્રિનામી.”

ખોદાને અરજ.

ઓ આલમ ખાવંદ પરવરદેગાર;
 ઓ પુર શક્તિવાન અને પુરતું દેનાર;
 ઓ રક્ષક માણસો ને કુલ જનદાર;
 દયાળુ, માયાળુ ને અન્ન દાતાર;
 હાથો ખેડ જોડો નમાવીએચ સર;
 આ બંદગી અમારી કબુલ તું કર.
 જુલ ચુક ગુનાહ માફ કર તું કરીમ,
 અહંદાર અભિમાન દુર કર રહીમ.
 બાધબંધ અમે આએ વિદ્યાર્થી,
 શિષ્યવ ક્રમ સર્વને પરમાર્થી,
 વિચારો, વચનો અને કામો નેક,
 બલાં મન સાથે પવિત્રાર્થ છેક.
 નિષ્ઠા, નજર ને દયાનત સૌ પાક,
 પરાપકાર સાથે સખાવત આપ.

ખાંત, ઉધ્યોગ, મહેનત ને આજીવન,
 આપ અમને મેળવવા રૈટી ને જળ.
 જરથોશતી હોરમજદી દીનનું ઇમાન,
 જાળવ્યે અમે તે ઝર જીવ સમાન.
 માખાપ ને ઉસ્તાદ તરફ તાબેદાર,
 હુંકમે તેઓના બજા લાવનાર.
 તાબેદારી ને ઇમાનદારીથી
 કરીએ વતન રાજ વફાદારીથી.
 મળે જેથી આખર, ઇજત, જશ, માન,
 દુઆ એ અમારી કર તું તમામ.

દોહરા

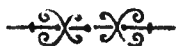
દયાળુ અહુરમજદ તું, જેહાંનના કિરતાર,
 સર્વવ્યાપક ને વળી, રચના રે રચનાર.
 સર નમાવીને રે ખુદા, જેડીને બેઉ હાથ,
 કેરગરી અમે માંગીએ, તુજ મદદ જમનાથ.

બક્ષ અમને બુધી ને, એકમનો ભંડાર,
જેથી હાંસલ કાયદા, કરોએ અમે અપાર.

હુમત હૂમત, હવરશત જે જરયોશતી ફરમા
સમાએલાં છે તેમાં, ખરી ઇજત ને માન.
ફરમાન ગુર મા પાપતું, બળવીએ ધરી નેક,
મતિ એવી તું આપજે, અએ અહુર નેક.

મોનાબત.^૧

નમીયેછ એ મજદ અહુર ! તને,

નમીયેછ અમેશાસ્પદો અને

નમીયેછ યજ્ઞદો વખાણો કરી,

નમીયેછ જરથોસ્ત યકીન ધરી.

૩. બલાં વૃદ્ધિ કરનાર શૂરાં સહ

અશોના ફરોહર વખાણે બહુ.

૪. ઇરાન સર-ઝમીન, આપણું વાહાણું

વતન,

વખાણ્યેછ તેને, હમા અન્ગુમન.

૧ જશન કમીટી તરફથી ફીરદોસીની યાદમાં
યતાં જમન વેળા આ મોનાબત હંમેશાં ગવાય
છે. એ મોનાબત જરથોસ્તી બાળકોને ઇરાંનની
તવારીખનું દુકું જ્ઞાન મલ્લે એવી હોવાથી આ
એપીડીમાં ઉતારી લેવામાં આવી છે.

૫. શૂરા શહેનશાહો, જંગી પહેલ
કર્મે યાદ દીલથી, તેઓના

૬. પેશદાદી ખોરેહમંદ, કયાની પુલ્કર
હખામની રએમંદ, અશ્દાન ખોરેમંદ,

૭. સાસાની હતો જેનો દોર ને દમામ;
એ જેવી મહાન શહેનશાહતો તમામ.

૮. જમશીદ, ફરીદુન, કયખુસરો, ગુસ્તાર્પ,
મહાવિર કુરશ,^૧ દારાયસ વિશ્તાર્પ;

૯. કમ્બોજીયર શહેનશાહ, મહાન મહેન્દાદ,^૨
વખાણ સાથ કરે જેમની કુલ જહાન યાદ;

૧. Cyrus the Great.

૨. Cambyses.

નૂરુન્ને. શહેનશાહ Mithridates the
Great.

- વળી અર્પક, ઓરોડીસ ને સુરીન,
 પ્રતાપી મહેરદાદ,⁴ ને વલખથ વેહદીન;
 અર્દુશીર ને શાહપુર, હોરમઝદ, યઝદગર્દ,
 પીરઝ, એહરામ, કોખાદ શેરમર્દ,
 ૧૨. નૌશેરવાન ખોસરો, પરવીઝ નામદાર,
 શરો શહેનશાહો, મહાન તાબદાર;
 ૧૩. નરીમાન, કેરશારપ, સામ અને ઝાલ,
 જહાંગ્મેય રસ્તમ, સોહરાય એમીસાલ,
 ૧૪. ખુઝોર્ગ ગોદર્ઝ, તુસ, બીઝન ને ગીવ,
 ફરામર્ઝ, બરઝોએ સીસ્તાન ખદીવ;
 ૧૫. રોદાબે, તેહમીના ને બાનુ ગુપરપ,
 ને જંગજુધ ગોર્દઆફરીદ ફિલયરપ;
 ૧૬. ગેરામીએ શેરમર્દ, કારન, ઝરીર,
 અરપંદીઆરે પાક અને બસ્તવર દલીર;

૧૪. પાર્થ્યાનો શાહનશાહ Mithridates the Great.

૧૭. કીધાં શાહ-નામાંએ એમને અમ
વખાણ્યે ફિરદોસ્તી તુસી નામ- ૧.
૧૮. કર્યા આપણા ન્યાગાનેને યાદગા
રચી સુંદર બેતો હઝારે હઝારે
૧૯. દોઆ આ ગુમવેંછ દિલોબનની
અશોષ બલી પાક ધમાનથી
૨૦. જરથોસ્તના સર્વે ફરમાન નેક,
બળવે નરો સાથે નારો દરેક,
૨૧. સજે નિત્ય રાસ્તી તણી કેરદાર,
ખુશી થાય જે બેઈ પરવરદેગાર.
૨૨. સહી સરસ થઈ અશોષ ધણી,
ખુદાને પોંહાયે સુખર બની,
૨૩. જુવે ખુદ નજરથી ખુદાને સદા,
સદા દોસ્ત થઈ રહે અહુર પર ફિદા,
૨૪. રહે જે થકી નિત્ય આપાદ જહાન,
દોઆ આય આમીન કર, મેહરબાન !

“ છેએ હમે જરથોશ્તી ! ”

ood-bye ! My Blue Bell !-એ રાહ)

હમે જરથોશ્તી ! રે માજદયસ્તી નેક !
કુચ જેહાંન સાથે દોસ્તી રાખ્યે નિભાવ્યે ટેક;
મુઘીજ ભર આ ટોળો, સહ એદમનો સણુગાર,
રે બોલ્યાલા બોલો ! તેની સહ નર ને નાર !

(કેા ર સ.)

ઓ તોખમ ક્યાની ! ઓ જગ મશહુર !
ઓ સહ સદગુણમાં સાચી ને ભરપુર !
કાયમ રહી જાળવજે, શુભ તુંજ જેમ !
આખાદી સાથે તું ! ઓ પારસી કામ !

(૨)

બોહોળી સખાવત હાથે, દેછે જગત જાહેર,
જહુ ચંચળાષ સાથે, સહ વાતમાં માહેર;

ગુજરી જફાઓ ભારી, તોપણ ન છોડ્યો ધર્મ
તેથી મળી રખ-યારી, એજ ખરો છે ભર્મ

(૩)

સુખદાઇ સ્ત્રી કેળવણી, જેનો દીપાવે બહારમ
ગુણ નેકની મેળવણી, રાખે સુખી સંસાર;
પોશાકની ખુખી કંઇ, છે અંતર જેહાં-મશહુર,
તે કોમની ખાતું થઇ, હૈએ હમે મગરર !

(૪)

જેની વફાદારી પર, પડ્યા નથી કંઇ ડાઘ,
આ રાજની યારી પર, લડશે મિસાત્રે વાઘ;
નિમકહલાલી જમી, તે પર બની દીલસોજ,
આ ફેજ આજે પામી, ખુશ થા તું, ઓ

“ ફીરોઝ ! ”

